

ଇ-ପତ୍ରିକା

ମହାର

ଭିକ୍ଷେମ୍ବର - ୨୦୨୪

ନଦ ଭଙ୍ଗାଦ

୮ମ ସଂସ୍କରଣ

ମହାର
ଇ-ପତ୍ରିକା

ଇ-ପତ୍ରିକା

www.MaiharOdia.Com

ଏକ ନୂତନ ଆଗାଧେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ମହାର

" ମହାର " ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା ,
 ଓଡ଼ିଶା ତଥା ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେମୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଇ-ବୁକ/
 ପି.ଡି.ଏଫ ଫର୍ମାଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ..
 ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତିକି କିଛି ଲେଖକ / ଲେଖିକା ଅଛନ୍ତି , ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଅର୍ଥ ଆଗରେ ହାର
 ମାନୁଛି , ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣେଇ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଏ ଛୋଟ
 ପ୍ରୟାଶ "ମହାର" କୁ ଭେଟି ଦେଉଛୁ

ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣା , ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ବି ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବନି । ପ୍ରତିଥର ଏହାର ଗୁଗଲ-
 ଫର୍ମ ଠି ଆପଣଙ୍କୁ ପଠେଇ ଦିଆଯିବ.. ସେହି ଫର୍ମାଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖାକୁ ଆମ
 ନିକଟକୁ ପଠାଇ ପାରିବା ସହ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ଲେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରେ
 ସହାୟକ ହେବେ ...

ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖାକୁ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପାଠକ /ପାଠିକା ଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚାଇ
 ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଲେଖକ / ଲେଖିକା ର ସ୍ଥାନ ଦେବା ହିଁ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ...

ଯୋଗାଯୋଗ

Pathargadia, Bhubaneswar, Odisha – 751024

Phone - 7894060666

E-Mail : malharmagazine@gmail.com

Web : www.MalharOdia.Com

ମତରେ ...

ପ୍ରିୟ ମହାର,
 ତତେ କେବେ ସାଧାରଣ ମାଗାଜିନ୍ ଖଣ୍ଡେ ଭାବିନି । ତେଣୁ ତତେ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବିନି । ମୋର ପ୍ରଥମ ଲେଖାକୁ ଅତି ଯତ୍ନରେ ନିଜ ପୃଷ୍ଠା ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛୁ ବୋଲି ତତେ ଧନ୍ୟବାଦ ବି କରିବିନି । କାହିଁକି ନା ତୁ ମୋର ଅତି ନିଜର ଅତି ପ୍ରିୟ । ତତେ ଛାଡ଼ି ବୋଧେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଭାବି ପାରିବିନି । ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ ର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ପାଇଛି ତା ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ତୋ ଠୁଁ ମୁଁ ଶିଖୁଛି ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ହେବା । ହାର ନ ମାନିବା । ଭଗବାନ କରନ୍ତୁ ତୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯା । ତତେ ଦେଶ ବିଦେଶ ରେ ବହୁତ ଭଲ ପାଇବା ମିଳୁ...

ଶିଖାଡ଼ି ଦାଶ
 ସହ-ସମ୍ପାଦିକା
 (ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପତି
 ସହ-ସମ୍ପାଦକ
 (ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ପାଇଁ ଯେମିତି ଖାଦ୍ୟପେୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେମିତି ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । କିଛି ଗନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ପାଠକକୁ ବେଳେ ବେଳେ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ । ଆମେ କିଛି ସମୟ ସତେଜ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଗନ୍ତ କି କବିତା ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ । ସେମିତି ଗନ୍ତ ଏବଂ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ମହାର ପତ୍ରିକା ସବୁ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ଆଦୃତ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା । ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ମହାର ପତ୍ରିକା ଉପରେ ରହିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି

ମହାରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏକ କଠିନତମ ବିଷୟବସ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ । ତଥାପି ଯାହା ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି ତାହା ଗୋଟିଏ ଭଦ୍ରାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । କେବେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଗୋଟେ ସଦ୍ୟ ପ୍ରସବିତ ନିରାହ ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡଟିଏ ଏବଂ କେବେ ଦେଇଛନ୍ତି ତା'କୁ ଜଳ ଟୋପାଏ । ଦେଖୁବେ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇଯାଏ ସେ ଶିଶୁଟି । ଠିକ୍ ସେମିତି କିଛି ଲେଖକା ଓ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାର ସେଇ ଅମୃତ ସ୍ୱରୂପ ଜଳ ଟୋପାଏ । ଲେଖିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣାର ମାଧ୍ୟମ । ଆଉ ଏ ଅମୃତ ସ୍ୱରୂପ ମହାରର ଗୋଟେ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ଥାଇ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ମନେକରେ । ମହାର ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ, ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଲେଖକ ଲେଖକାମାନଙ୍କୁ ମୋର ହୃଦୟରୁ ସାଦର ଧନ୍ୟବାଦ ।

ରଞ୍ଜିତ କୁମାର ସାହୁ
 ଉପଦେଷ୍ଟା
 (ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା)

ସମ୍ପାଦକୀୟ...

ପ୍ରଭୁ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କର ଚରଣାଗ୍ରୀତ, ମାତା ଜଗତ ଜନନୀ ମା ଡାରିଣୀ ଙ୍କ ଚରଣ ରେ ମୋର ଭକ୍ତି ଭାବ ଓ ସମର୍ପଣ ଭାବ ନେଇ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ ଜଣାଉଅଛି ।

ଶିଶିର କୁମାର ସାମଲ,
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା / ସମ୍ପାଦକ
ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା

ପ୍ରଥମତଃ ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ପଦ୍ମ ପୟରେ ଚିର ରଣୀ, ଚିର କୃତଜ୍ଞ ଓ ଚିର ନମନ, ମୋର ପିତା.... ଓ ମୋର ମାତାଙ୍କୁ ସହୃଦ ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ । ସଦ୍ ଦିଗ୍‌ଗୁଣକ ଯାହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଅସୀମ ସ୍ନେହ- ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ପ୍ରେରଣା ରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ମୁଁ ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନ ରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । ମୋର ମାତୃ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ କୁ ପରିମାର୍ଜିତ ଓ ତାର ଉଚ୍ଛ୍ୱାନ ନିମନ୍ତେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍କଳିତ " ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ", ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ-ସଞ୍ଚାର ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ରେ ମୁଁ ବଢ଼ାଇ ଥିବା ମୋର ପ୍ରଥମ ପାଦ । ମୋ ପରିବାରର ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ପାଇବା ମୋତେ ନୂତନ ଦିଗରେ ଚାଲିବା କୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସଦା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚିର ନମନ ରହିବି ।

ଜଗତମାତାଙ୍କର ଚରଣ ରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଦେଉଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପୁଣ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଭୂମି, ମୋର ମାତୃଭୂମି ଓଡ଼ିଶା ର ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ କୁ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ମାର୍ଜିତ କରିବା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନହେଉଛି । ଏହା ଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଭେଟି ମୁଁ ଯେ ଜଗତରେ ଥୋଇପାରିବି ତାହା ମୋର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ରହିଅଛି ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ଏକ ପ୍ରୟାସ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କୁ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ କରିବାର ଚାହିଦା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯେଉଁ ନୂତନ ଏକ ଆକାଂକ୍ଷା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଅଛି । ତାହାକୁ ମୁଁ ସହୃଦ, ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲପାଇବା ଦେବାକୁ ଚାହିଁବି ।

ମୋର ପୁସ୍ତକ " ମହାର " ପ୍ରକାଶନ କ୍ଷେତ୍ର ରେ ସଦା ସହଯୋଗ ଓ ତତ୍ପର ଥିବା ସମସ୍ତ କବି ଓ କବୟତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହେଁ କି ଆପଣ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ବିନା ମୋର ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରୟାସ ଆଦୌ ସଫଳଯୁକ୍ତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଆପଣ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସଦା କୃତଜ୍ଞ ରହିବି ।

ପରିଶେଷରେ ମୁଁ ଏହା ଆଶା କରୁଅଛି କି "ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ଟି ପୁସ୍ତକ ଟି ପାଠକୀୟ ମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟି କୋଣାନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁ...

.....ଧନ୍ୟବାଦ.....

ଶିଶିର କୁମାର ସାମଲ
(ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା / ସମ୍ପାଦକ)

ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପତି
(ସହ-ସମ୍ପାଦକ)

କ୍ଷିରାକ୍ଷି ଦାଶ
(ସହ-ସମ୍ପାଦିକା)

ଶିବବୃତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
(ମୁଖ୍ୟ-ପରିଚାଳିକା)

ରଶ୍ମିରଞ୍ଜନ ସାହୁ
(ଉପଦେଷ୍ଟା)

👉 "ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲେଖା ଲେଖକଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ ଲେଖା ।

👉 ଯଦି ଲେଖାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ନକଲ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଆମ ମହାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି, ଲେଖା ପଠାଇଥିବା ଲେଖକ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟୀ ରହିବେ ।

ନମସ୍କାର,

ଇ-ପତ୍ରିକା

ପୁଣିଥରେ ଆମର ଇ-ପତ୍ରିକା "ମହାର" ର ଅଷ୍ଟମ ସଂସ୍କରଣ "ନବ ଭଙ୍ଗାଦ" କୁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଦେଉଛୁ.

ଯାହାକି କିଛି ବିଶେଷ ଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ ରୂପରେ । ଆଶାକରୁ ଏହା ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ କୁ ଭଲପାଉଥିବା ପାଠକ ଓ ପାଠିକାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଛୁଇଁବ ।

ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ମୋଟ ୭୧ଟି ଲେଖା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ୭ଟି ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ ଏବଂ ୬୪ଟି କବିତା ସଂକଳନ ରହିଛି .

ମୁଖ-ବନ୍ଧ....

ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
(ମୁଖ୍ୟ-ପରିଚାଳିକା)

ଓଡ଼ିଆ ଏକ ଭାରତୀୟ ଭାଷା । ମୂଳ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଲି ଓ ଐତ୍ରୀ ପ୍ରାକୃତରୁ ସିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଭାଷା ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି, ଏହି ଭାଷା ଭାରତରେ ୨,୫୦୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ଆଗରୁ କୁହାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଗରିବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଧନର ଆବଶ୍ୟକତା ଯେତେ ନାହିଁ, ସେତେ ଅଛି ଜାତୀୟତାର । ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦିଏ, ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଏହି ଜାତୀୟତା ଭାବଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ୟର ଦାସ ପାଲଟି ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଭାଷା ପ୍ରତି, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତା ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଶ୍ୱବିଜୟୀ ହୋଇପାରୁଛି । ଆଲେକଜାଣ୍ଡର, ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ମୌର୍ଯ୍ୟ, ଅଶୋକ, ଖାରବେଳ, ନରସିଂହ, କପିଳେନ୍ଦ୍ର, ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ସମୟ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଜାତିପ୍ରୀତି ହିଁ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ଜାତିକୁ ଏକାଠି କରେ, ଲଢ଼ିବାକୁ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ଦିଏ, ବିକଶିତ ହେବାର ବାଟ ଫିଟାଏ । ମାନବ ସଭାରେ ଏକ ଉନ୍ନତ କାଳିର ପରିଚୟ ହେଉଛି ସେହି ଲୋକଙ୍କ ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଉଥିବା ଭାଷା । ଆମେ ହିଁ ଚାହିଁଲେ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିପାରିବା । ଏହା କେବଳ କୌଣସି ସୀମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ କାମ ନୁହେଁ, ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆମେ ସଭିଏଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା, ଆମ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପାଥେୟ କରି ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ । ଆମ "ମହାର" ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖୁଛି । ଆପଣମାନଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମର ପରିବାର ଉପରେ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଥାଉ । ପ୍ରଭୁ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ "ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ର ପ୍ରୟାସ ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଉ ।

-ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସୂଚୀ - ପତ୍ର

	ପ୍ରକାଶକ ନାମ	ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ନାମ	ବିଭାଗ	ପୃଷ୍ଠା
୦୧	ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ	ପରମ କାରୁଣିକ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର	କବିତା	୦୯
୦୨	ସୁମିତ୍ରା ନାୟକ	ନିସ୍ତକ୍ତ ରାତିର ହୃଦୟ	କବିତା	୧୦
୦୩	ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ରାୟ	ଗାଆଁ ର ମହକ	କବିତା	୧୧
୦୪	ଅଲିଶା ବି ମହାରଣା	ନମ୍ରତା	କବିତା	୧୨
୦୫	ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ଖୁସିର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମାନବ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୧୩
୦୬	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର	ମୁଁ କଣ ତୁମର	କବିତା	୧୫
୦୭	ସବିତା କବି	ଜଗନ୍ନାଥ	କବିତା	୧୬
୦୮	ଅର୍ଚ୍ଚନା ଜେନା	ନିରାଶା ମନର ଅନ୍ତଃକ୍ଷରୀ	କବିତା	୧୭
୦୯	ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ	ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ	କବିତା	୧୭
୧୦	ଜୟନ୍ତୀ କ୍ରାନ୍ତିପୁରଭି	ସମାଜ	କବିତା	୧୮
୧୧	ତୁଷାରକାନ୍ତ ବଳବନ୍ତରାୟ	ମାଆ ଆସୁଛନ୍ତି	କବିତା	୧୯
୧୨	ତ୍ରିନାଥ ନନ୍ଦୀ	ତୁମ୍ଭର ଗାପର	କବିତା	୨୦
୧୩	ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା	ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ	କବିତା	୨୧
୧୪	ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷିତୀଶ ଜେନା	ବନ୍ଧୁ	କବିତା	୨୨
୧୫	ତୋଷା ରାଣୀ ସାହୁ	ଅନନ୍ୟା	କବିତା	୨୩
୧୬	ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାୟ	ଶେଷ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ର ଚିଠି	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୨୪
୧୭	ବିଶ୍ଵ ରଞ୍ଜନ ସ୍ଵାଇଁ	ଛାଡ଼ି ଗଲ କି କିଛି	କବିତା	୨୬
୧୮	ଦେବ୍ରାଜ ରଣା	ହେ' ମଣିଷ	କବିତା	୨୭
୧୯	ଶ୍ଵେତପଦ୍ମା ବିଶ୍ଵାଳ	ସପନ ର ଉପନୟାସ	କବିତା	୨୮
୨୦	କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ	ଚିଠି ଲେଖା ସରିନି	କବିତା	୨୯
୨୧	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	କବିର କଲମ କହେ ମନ କଥା	କବିତା	୩୦
୨୨	ସୋନାଲୀ ସ୍ଵାଇଁ	ହେ ଆଶୁ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ସୃଷ୍ଟି	କବିତା	୩୧
୨୩	ସୀମାଞ୍ଜଳ ପଣ୍ଡା	ସରଗ କହୁଛି ଆ' ଲୋ ନଇ	କବିତା	୩୨
୨୪	ଶ୍ଵେତ ସ୍ଵିନୀ ମହାନ୍ତି (ସୋନି)	ମା' ଦଶଭୁଜା	କବିତା	୩୩
୨୫	ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା	ବେଳାକୁମାରୀ ମୁଁ ବାଲୁକା ଶେଯରେ	କବିତା	୩୪
୨୬	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	ବୁଲିବି ବୋଉର କାଖରେ	କବିତା	୩୫
୨୭	ବେଣୁଧର ସୂତାର	ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ଵନି	କବିତା	୩୬
୨୮	ରାଜେଶ୍ଵ କୁମାର ସାହୁ	ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା	କବିତା	୩୭
୨୯	ଜୟନ୍ତୀ ମହାନ୍ତି	ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ ଆଜି ବି'	କବିତା	୩୮
୩୦	କମଳ ଲୋଚନ ବାଉଳ	ଶୁଭ ଦୀପାବଳୀ	କବିତା	୩୯
୩୧	ନିକୁଞ୍ଜ କୁମାର ଘୋଷ	ମାନବ ସେବା ହିଁ ମାଧବ ସେବା	କବିତା	୪୦
୩୨	ସୁଧୀର ମେହେର	ପିଲା ଦିନ	କବିତା	୪୧

୩୩	ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ବେହେରା	ଯୁଦ୍ଧ	କବିତା	୪୨
୩୪	ବିପ୍ଳୟ ପ୍ରସାଦ ଜେନା	ବିଦାୟ ଦିଅ ଆଗୋ ସଜନୀ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୪୩
୩୫	ଲତିଶା ଜାନା	ଶୂନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୪୪
୩୬	ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ	ଓଲଟ ବୃକ୍ଷ ତଳ ଛାୟା	କବିତା	୪୬
୩୭	ଅଭିପ୍ସା ଧଳ	ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ	କବିତା	୪୭
୩୮	ଏଲିନା ମହାପାତ୍ର	ମୋ ବାପା...	କବିତା	୪୮
୩୯	ଚନ୍ଦନା ସାହୁ	ପଣତ କାନି	କବିତା	୪୯
୪୦	ଚିତ୍ରା ରାଣୀ ପାତ୍ର	ଏବେର ପିଲାମାନେ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୫୦
୪୧	ଦିନେଶ ମେହେର	ପ୍ରେମିକା	କବିତା	୫୨
୪୨	ସମ୍ପତ୍ତା ତ୍ରିପାଠୀ	ମିଠା ମିଠା	କବିତା	୫୩
୪୩	ସତ୍ୟକାମ ପରମଗୁରୁ	ଭୋକ ଭୟଙ୍କର	କବିତା	୫୪
୪୪	ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ରାଣୀ ଜେନା	ଏକି' ମହାଭାରତ	କବିତା	୫୫
୪୫	ସୁମିତ୍ରା ଦଳାଇ	ଧାମ ମାଧରୀ ରେ ଗୋଟେ ଦିନ ର ଅତିଥି	କବିତା	୫୬
୪୬	ଦୀପକ ନାୟକ	ପଲ୍ଲୀ ବଧୂ	କବିତା	୫୮
୪୭	ଦେବାଶିଷ୍ଟ ସାହୁ	ଗୋଟିଏ ରାତିର ପ୍ରେମ କାହାଣୀ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୫୯
୪୮	ପ୍ରିୟଙ୍କା ପାଳଶାଣୀ	ଅବ୍ୟକ୍ତ କଥା	କବିତା	୬୦
୪୯	ଐଶ୍ଵରୀୟା ରାଉତରାୟ	ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ	କବିତା	୬୧
୫୦	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ	ଆସିଛି ହେମନ୍ତ ଶରତ ଶେଷେ	କବିତା	୬୨
୫୧	ଗୋବିନ୍ଦ ବେହେରା	ଶିଶିର ଭିଜା ଶୀତ ସକାଳ	କବିତା	୬୩
୫୨	ନେନାରୋଜି ପଧାନ	ଗୁରୁ	କବିତା	୬୪
୫୩	ପ୍ରିତୀକାନ୍ତ କୁଅଁର	ନାରୀ	କବିତା	୬୫
୫୪	ଲବଦାନ ନାଏକ	ନିଜକୁ ଥରେ ପଢ଼ିବେଶ	କବିତା	୬୬
୫୫	ସୁନିତା ଦାଶ	ମରୁଭୂମିର ମରିଚିକା	କବିତା	୬୭
୫୬	ପାରଦ କୁମାର ପାଢ଼ୀ	ଆହେ କରୁଣାମୟ	କବିତା	୬୮
୫୭	ନମିତା ବରାଳ	ଏଇତ ଜୀବନ	କବିତା	୬୯
୫୮	ରୁପଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ	ମିନି କବିତା	କବିତା	୭୦
୫୯	ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମଲ	ଉପେକ୍ଷା	କବିତା	୭୧
୬୦	ଶାନ୍ତା କୁମାରୀ ନନ୍ଦ	ଭାଗ୍ୟ ବଇରୀ	କବିତା	୭୨
୬୧	ବାବାଜୀ ଚରଣ ସାହୁ	ବାସୁଦେବୀୟ	କବିତା	୭୩
୬୨	ସୁବ୍ରତ କୁମାର ଜେନା	ଭଡ଼ାଘର	କବିତା	୭୪
୬୩	ପୂଜା ବାରିକ୍	କଣ ତୁମ ପାଖରୁ ମୋ ପାଖ ସମ୍ଭବ?	କବିତା	୭୫
୬୪	ସତ୍ୟଜୀତ ଦାସ	ଜୀବନ ସମୟର ପୁଞ୍ଜଳିକା	କବିତା	୭୬
୬୫	କ୍ଷୀରାକ୍ଷି ଦାଶ	ପ୍ରେମ ଆଉ ଶୀତ	ଗଳ୍ପ ଓ କାହାଣୀ	୭୭
୬୬	ସୁଶ୍ରୀ ସ୍ମାରକୀ ମିଶ୍ର	ଭାଇ	କବିତା	୭୯
୬୭	ପ୍ରତିମା ଶତପଥି	କୁହ ଚକା ଆଖି	କବିତା	୮୦
୬୮	ସିଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ମଲ୍ଲିକ	ଅତୀତ	କବିତା	୮୧
୬୯	ମନୋଜ କୁମାର ଦାସ	ରାଷ୍ଟ୍ରା	କବିତା	୮୨
୭୦	ମୀନାକ୍ଷୀ ପଣ୍ଡା	ମାଆ	କବିତା	୮୩
୭୧	ସିଲଭାରାଣୀ ଧଳ	ତୁମେ ଗଲା ପରେ	କବିତା	୮୪

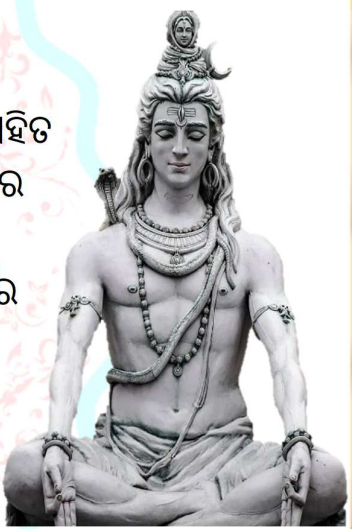
ପରମ କାରୁଣିକ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର...

ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ
ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

ଶିକ୍ଷକତା ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥାଏ ନୁଆ ନୁଆ । ଏକ ସୁନାମ ଧନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପଞ୍ଚାୟତ ହିଂଗୁଳା ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପିକ୍ ନିକ ଯିବାପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇ ଥିଲା । ଗାଈଡ଼ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ମୋ ସହିତ ନୀଳମଣି ସାର୍, ସୁଶାନ୍ତ ସାର୍, ଓ ପୁଷ୍ପା ଦିଦି ସହିତ ପ୍ରାୟ ୮୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସପ୍ତ ଶଯ୍ୟା, ସାଇ ମନ୍ଦିର, ଯୋରନ୍ଦା ଓ ଶେଷରେ କପିଳାସର ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଆପାତତଃ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥାଏ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୂଚନା ମୁତାବକ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବହୁ ଆନନ୍ଦ ଭଲ୍ଲାସର ସହିତ ଆମ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଦିନ ପ୍ରାୟ ଦଶଟା ବେଳକୁ ସପ୍ତଶଯ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲୁ । ସାଥରେ ନେଇ ଥିବା ଜଳଖିଆ ସେବନ ସମାପନ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରପୂର ସପ୍ତଶଯ୍ୟାର ପରି 13 ବେଶ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ରୋମାଞ୍ଚକର । ପିଲାମାନେ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦମୟ ପରିବେଶରେ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କର ଦର୍ଶନର ସୁଯୋଗ ହାତ ଛଡ଼ା କରି ନ ଥିଲେ । ସାଇ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରି ଯୋରନ୍ଦାର ମହିମା ଗାଦି ଦର୍ଶନ କରି କପିଳାସ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ସମୟ ଚାରିଟା ପାଖା ପାଖି । ହର୍ଷ ଭଲ୍ଲାସର ସହିତ ବାରବାଙ୍କ ଦେଇ କିଛି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ପାହାଚ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଚାଲିଲୁ । ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଫେରିବାର ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲୁ । ବାବାଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ସାରି ଫେରିବା ବେଳକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଗତ ପ୍ରାୟ । ଦୁଇଜଣ ଶିକ୍ଷକ ଆଗରେ ଓ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଶିକ୍ଷକ ପଛରେ ସୁରକ୍ଷାର ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ । ମାଙ୍କଡ଼ ମାନଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଗଲା । ଏହା ସହିତ କିଛି ଅସାମାଜିକ ଯୁବକଙ୍କ ମତିଗତି ଆମକୁ ଆହୁରି ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ପାଲଟି ଥିଲା । ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ଧ୍ୱନି ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ବକ ଚାଲି ଥାଉ । ହଠାତ୍ ଏକ କୁକୁର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା । କେତେ ବେଳେ ଆଗକୁ ତ କେତେବେଳେ ପଛକୁ ଆସି ପୁରା ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଚାଲିଥାଏ । ତାର ଉପସ୍ଥିତି ଆମର ସାହାସକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେ ସମୟର ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଲାବେଳେକୁ ଲୋମ ଚାଲୁରି ଉଠୁଛି । ପାହାଚର ପାଦଦେଶର ଠିକ୍ କିଛି ବାଟ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଶ୍ୱାନରୂପୀ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଉଭାନ ହୋଇଗଲେ । ଆମେ ସେଦିନର ଅନୁଭୂତି କେବେ ଭୁଲି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ପରମ କାରୁଣିକ ବାବା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କୁକୁର ରୂପେ ବିରାଜମାନ କରି ଆମକୁ ପାହାଚ ପାଦ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲେ ।

ନିସ୍ତକ୍ଷ ରାତିର ହୃଦୟ...

ସରଳତା ଯଦି ଭିତରେ ହଜିବ
 ହେ' ନିସ୍ତକ୍ଷ ରାତିର ହୃଦୟ
 ତୁମେ ତୁମ୍ଭ ରୁହ ନାହିଁ,
 କଅଁଳ ପରଶ ପାଇବା ପରେ
 ପ୍ରୀତି ପୁଷ୍ପ ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ।
 ବାସ ଯଦି ଏଠି ତଳେ ଲୋଟି ପଡ଼େ
 ବିଶ୍ୱାସ ଦରଜା ଦର ଆଉଜା ହୋଇ ପଡ଼େ ,
 ଚପଳାମୀ ମନ ଯଦି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଯାଏ,
 ନୀରବ ପ୍ରହର ଯଦି ଚିକ୍କାର କରି କହେ
 ହେ ସହଦୋର ତୁମେ ସାହାରା ହୁଅ,
 ମୁଁ ଚାଲୁଥିବା ବାଟରେ ସାଥ୍ ପଥକ ଟେ ହୋଇ।
 ପାହାଡ଼ି ତାରା ଯଦି ଅବଶୋଷ କରେ
 ରାତି ସରି ଯାଏ ବୋଲି ,
 ବହଳ ଅନ୍ଧାର ଯଦି ବାହାରେ ପ୍ରତିଛବି ଛାଡ଼ି ଯାଏ
 କାହାଣୀକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରି ଲେଖିବ ବୋଲି
 କିଛି ଅନ୍ଧାରର ଆଉ କିଛି ଅନ୍ଧାରର
 ପୁଣି ଅନ୍ଧାରର ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କରି।
 ସହଜ ନୁହେଁ ସରଳତାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚାଲିବା
 ବିସ୍ମାରିତ ଇଲାକାରେ ଏକୋଇ କ୍ୱାଳାରେ ଜଳିବା
 ଯୁଗ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପାଦରେ ଆଡେଇ
 ପରିଣତ ବୟସ ଯାଏଁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ।

ସୁମିତ୍ରା ନାୟକ
ବାଜପୁର, ମାହାଙ୍ଗା, କଟକ

ଗାଆଁର ମହକ...

ଯହିଁ ବହୁଥାଏ ମୃଦୁ ପବନାନ,
 ଲାଗଇ ସତେକି ବୈକୁଣ୍ଠ ସଦନ ।
 ବାସ ଦେଇ ଫୁଟେ ପ୍ରେମର କୁସୁମ,
 ଲାଗଇ ମୋ ଗାଆଁ ଭାରି ମନୋରମ ।

ଯହିଁ ରହିଅଛି ପ୍ରକୃତିର ଘର,
 ଯେ ଘରେ ସଜ୍ଜିତ ବଡ଼ି ପ୍ରଭାକର ।
 ପିନ୍ଧିଛି ସତେକି କାନନ ଅମ୍ବର,
 ଲାଗଇ ମୋ ଗାଆଁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ।

ପ୍ରଭାକର ଯେବେ ଢାଳଇ ଆଲୋକ,
 କୃଷକର ମନ ହୁଅଇ ପୁଲକ ।
 କାନ୍ଧେ ଧରି ଚାଲେ ଦାୟିତ୍ଵ ର ଭାର,
 ହୋଇଯାଏ ପାର ଚିନ୍ତା ପାରାବାର ।

ଶୁଭେ ନିଶାମୁଖେ ଝିଙ୍କାରିର ସ୍ଵନ,
 ଶୁଭେ ଷଟପଦ ଗୁଣୁ ଗୁଣୁ ଗାନ ।
 ହମ୍ମ ହମ୍ମ ରଡ଼ି ଛାଡ଼ଇ ଗୋମାତା,
 ଅସ୍ତହୁଏ ଯେବେ ଗଗନେ ସବିତା ।

ରାତ୍ରି ଆଗମନେ ମନ ଭୟଭୀତ,
 ଶିଶୁ ଆସି ହୁଏ ମାତୃ କୋଳାଗ୍ରତ ।
 ଆଇ ମାଆ କର ମନଗଢା ଗପ,
 କେତେ ଭୂତ ପ୍ରେତ କେତେ ସର୍ପ ଦ୍ଵିପ ।

ପବିତ୍ର ମନରେ ପୁଚଇ ଭକତି,
 ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ବିଶ୍ଵାସ ଶକତି ।
 ରଖୁ ହୃଦୟରେ ମଧୁର ଆବେଗ,
 ଭଜାନ୍ତି ଗଗନେ ପ୍ରେମର ବିହଗ ।

କୁମାର ପୁନେଇଁ ରଜର ମଉଜ,
 ଦୋଳ ଯାତରାର ଅଭୀରର ସଜ ।
 ଦିଶଇ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରେମର ସାଗର,
 ଯେପରି ଲାଗଇ ସରୋଜ କାସାର ।

ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ରାୟ
 ଭୂୟାଁ ଉତ୍ତାସ, ଗୁଆମାଳ,
 ଭଦ୍ରକ

ଘଣ୍ଟା ଭୋଲ ଶୁଭେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ,
 ମନୋରମ ଦିଶେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଝୁଲଣ ।
 ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କ୍ଷମ ପବିତ୍ର ବାସର,
 ଦେଖୁ ଭରିଯାଏ ଦର୍ଶକ ଜଠର ।

ପିଲାଙ୍କର ସେହି ରାଜା ରାଣୀ ଖେଳ,
 ମାଆ ମାରେ ତାକ ଗତିଗଲେ ବେଳ ।
 ସଞ୍ଜ ପ୍ରାର୍ଥନା କୁ ସଞ୍ଜ ଶଙ୍ଖ ଧ୍ଵନି,
 ଗୋପାଦ ଶବ୍ଦେ ହର୍ଷିତ ମେଦିନୀ ।

ଯେବେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଗାଆଁର ମହକ,
 ଖୋଲିଦିଏ ପୁଣି ଅତୀତ ପୁସ୍ତକ ।
 ଭରିଯାଏ ମୋର ଉଲ୍ଲାସେ ଆନନ,
 ଭାବେ ବସି ସେହି ଅଭୁଲା ଅହନ ।

ନମ୍ରତା...

ନମ୍ରତା ଗୁଣଟି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ,
ତାହାରି ପାଇଁକି ସବୁରି ହୃଦୟେ
ଜାଗାଟିଏ ଚୋଳି ହୁଏ।

ପର ବି ଆପଣା ହେଇପାରେ ପୁଣି
ନମ୍ରତା ଗୁଣଟି ପାଇଁ,
ସବୁରି ମନକୁ କିଣି ନେଇ ହୁଏ
ଓଠରେ ହସ ଭରଇ।

କପଟ ଓ ଛନ୍ଦ ଆସେନାହିଁ ମନେ
ଶତ୍ରୁ ବି ମିତ୍ର ପାଲଟେ,
ଭଦ୍ରତା, ସାଧୁତା, ନିଷ୍ଠପଟତା ର
ସେ ବି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଟେ।

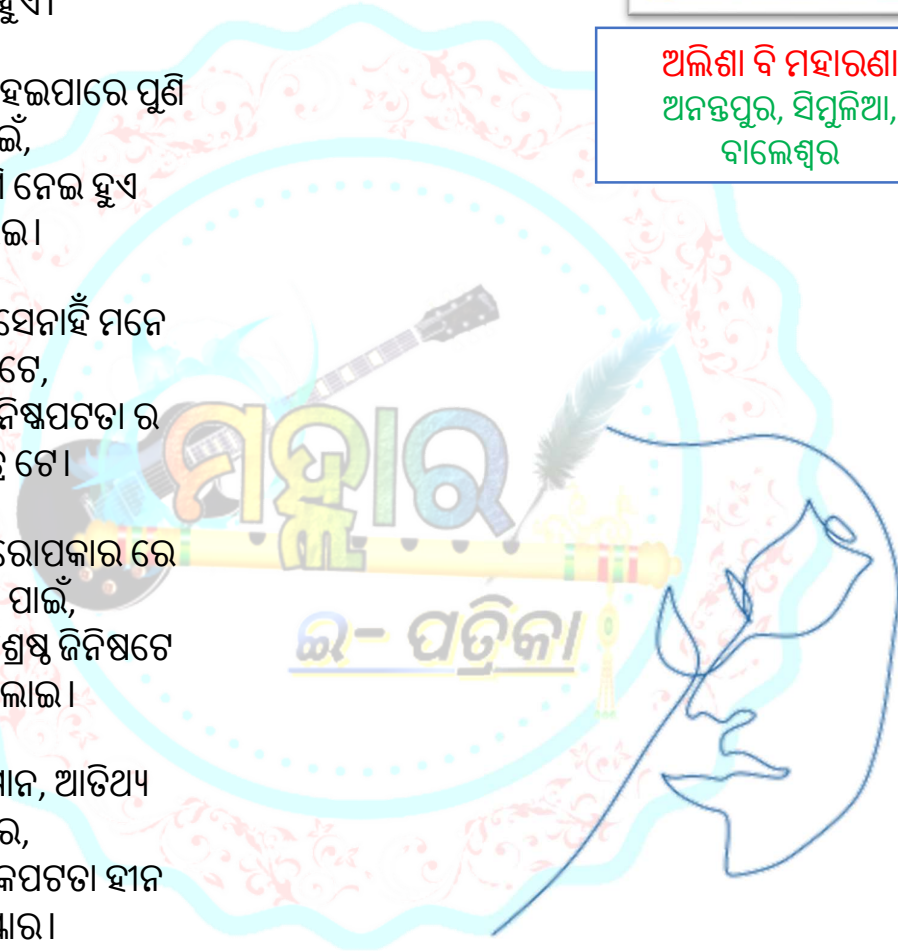
ଦୟା, କ୍ଷମା ଓ ପରୋପକାର ରେ
ମନ ଲାଗେ ତାହା ପାଇଁ,
ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜିନିଷଟେ
ସବୁଠୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲାଇ।

ଗୁରୁଜନ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ, ଆତିଥ୍ୟ
ଲଘୁଜନ କୁ ଆଦର,
ଅହଙ୍କାର ଶୂନ୍ୟ, କପଟତା ହୀନ
ଏ ତ ନମ୍ରତା ସଂସ୍କାର।

ନମ୍ରତା ଭାବଟି ଯାହା ପାଶେ ଅଛି
ଦୁନିଆ ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସିଏ,
ହୃଦୟେ ତାହାର ମଣିଷ ପଣିଆ
ଚିର ଦିନ ରହିଥାଏ।

ଅଲିଶା ବି ମହାରଣା
ଅନନ୍ତପୁର, ସିମ୍ବଲିଆ,
ବାଲେଶ୍ଵର

ଶୁସିର ସମ୍ପାଦନେ ମାନବ...

ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ଖଣ୍ଡିତର, ରସୁଲପୁର,
ଯାଜପୁର

ଏକ ଅଞ୍ଚଳ ରେ ଗୋଟିଏ ଯୁବକଟିଏ ଥିଲା । ସଦାସର୍ବଦା ଦୁଃଖୁତ ରହୁଥିଲା ସେ । ଯାହା ବି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଖୁସି ପାଇପାରୁନଥିଲେ ।

ଯୁବକ ଜଣକ ମନସ୍ତ କଲେ ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ । ଯୁବକ ଜଣକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଭେଟି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ " ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ସର୍ବଦା କିପରି ଆନନ୍ଦରେ ରହୁଛନ୍ତି ? ମତେ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯୁଁ କିପରି ଆନନ୍ଦ ରେ ରହିପାରିବି !! କାରଣ ଯୁଁ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଅଛି । ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି ଯୁଁ କହୁଛି କିପରି ତୁମେ ଆନନ୍ଦ ରହିବ, ଖୁସିରେ ଜୀବନ କାଟିବ । ଏହା କହି ଗୁରୁଦେବ କିଛି ଅମୂଲ୍ୟ ବାଉଁଶ ଦେଉଥାନ୍ତି ଯୁବକଙ୍କୁ ।

ହଠାତ୍ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ କିଛିଦୂର ରେ ଗୋଟିଏ କୁଡିଆରେ କିଛି ଲୋକ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛନ୍ତି । ରାସ୍ତାରେ ଏକ ବଡ଼ ଝଙ୍କାଳିଆ ଗଛଟିଏ ପଡିବାରୁ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ସେଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ । ଧିରେଧିରେ ବର୍ଷା ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ଗଛ କୋରଡ଼ ରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ । ଗୁରୁ ଚିକିଏ ହସିଦେଇ ଯୁବକ ଜଣକୁ କହିଲେ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଠିକ୍‌ଏହି ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଜୋର୍ ରେ ପବନ ଦେଲାରୁ ଦୂରରେ ଥିବା କୁଡିଆଟିର ଛପର ଉଡିଗଲା । ଭିତରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଛତା ଥିଲା । ସେମାନେ ଛତା ଖୋଲି ବସିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ଏକ ପବନରେ ତାଙ୍କର ଛତା ମଧ୍ୟ ଉଡିଗଲା । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଦୈତି ଏଣେତେଣେ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜିବାକୁ ପଳାଇଗଲେ । ଗୁରୁଦେବ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ ଛପର ଉଡିଗଲା, ଛତା ମଧ୍ୟ ଉଡିଗଲା । ସେଠାରୁ ସମସ୍ତେ ଚାଲିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ସେଠାରେ ସେମିତି ବସିରହିଛି । ଲୋକଟି ତାର ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ଟୋପି କୁ ଭିଡି ଧରିଛି । ଏହି ସମୟରେ ଗୁରୁଦେବ ତାଙ୍କ ତାଳପତ୍ର ଛତାକୁ ଲୋକଟିର ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ଝଙ୍କାଳିଆ ଗଛ ନିକଟରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ।

ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ଏସବୁ ଘଟଣା କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ପଚାରିଲେ "ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଏ କଣ କଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଛତା ତାଙ୍କୁ ଦାନ କରିଆସିଲେ"!! ସେଠାରେ ତ ସବୁ ଲୋକ ଦୈତାଦୈତି ହୋଇ ଓଦା ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ଲୋକ ତାର ଟୋପି ଧରି ବସିଥିଲା, ଆପଣ ତାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଛତା ଦେଇଦେଲେ । ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ କଣ? ଗୁରୁଦେବ ଚିକିଏ ହସିଦେଇ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ:- ସବୁ ଜିନିଷ ଘଟି ଚାଲିଛି । ବର୍ଷା ହେଲା ଛପର ଉଡିଗଲା, ଛତା ମଧ୍ୟ ଉଡିଗଲା କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି ତାର ଟୋପିକୁ ଛାଡିନି । ମୁଣ୍ଡ କୁ ଓଦା ହେବାକୁ ଦେଇନି । ଏସବୁ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରୁ ଶୁଣି ଯୁବକ ଜଣକ ଭାବିଲେ ଏଥିରେ କିଛି ତ ଗୋଟିଏ ରହସ୍ୟ

ଅଛି ଓ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଜୀବନରେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଆସେ ଠିକ୍ ବର୍ଷା ଆସିବା ପରି । ଛପର ଉଡ଼ିଯିବାରୁ ଲୋକେ ଛତା ଧରି ବସିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମ ଜୀବନରେ ଛତା ଅର୍ଥ ଆମ ଆଖପାଖ ଲୋକ । ଏସବୁ ପରେ ଲୋକମାନେ ଦୈତ୍ୟାଦୈତି ହେଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜୀବନରେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଆଖପାଖ ଲୋକ ପାଖରେ ନ ରହିଲେ ବିପଦ ରେ ଥିବା ଲୋକେ ଇଚ୍ଛୁଚ ଭାବେ ଏଣେତେଣେ ଦୈତ୍ୟ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜୀବନର ସତ୍ୟତା ।

ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ କୁଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଭାବୁଛନ୍ତି କୁଡ଼ିଆରେ ଆମେ ସୁରକ୍ଷିତ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଆମକୁ କିଛି ଦୁର୍ଘଟଣା ବା ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତି କୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ତାହା ହିଁ ହେଉଛି କୁଡ଼ିଆର ଛପର ଉଡ଼ିଯିବା ସ୍ଥିତି । ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଆମ ଆଖପାଖ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜିଥାନ୍ତି....କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାହାରା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ...ବାହାନା କରି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ଠିକ୍ ଛତା ପରି । ଏହି ସମୟରେ ଆମ ଅବସ୍ଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବର୍ଷାରେ ଓଦା ହେଉଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଦୈତ୍ୟୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦୈତିବେ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଟୋପି ଧରି ରହିବ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଛତା ମିଳିବ... ।।। ଗୁରୁଙ୍କ କଥାରୁ ଯୁବକ ଜଣକ କିଛି ଜାଣିପାରିଲେ ତେଣୁ ପଚାରିଲେ ଗୁରୁଦେବ ଆମ ଜୀବନରେ ଟୋପି କଣ? ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଏହି ଟୋପି ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଖୁସି" । ଜୀବନରେ ସବୁ ଜିନିଷ ଚାଲିବ । ଆମ ମନ ମୁତାବକ ସବୁକିଛି ହୁଏନାହିଁ । ଯେକୈଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ଟୋପି ଉଡ଼ି ନ ଯିବା ଦରକାର । ଦୁନିଆଁରେ କୈଣସି ଘଟଣା ଆମ ହାତରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କୈଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ମନ ବିଚଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । ଯଦି ମନ ମସ୍ତକ୍ଷ ଓଦା ହେବ ତେବେ ରାସ୍ତାରେ ଦୈତ୍ୟୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଯେକୈଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସୁ ମଧ୍ୟ ଟୋପି ଉଡ଼ିନଯାଉ.....ମୁଣ୍ଡ ଓଦା ନ ହେଉ । ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଗୁରୁଦେବ ପୁଣି ଟିକିଏ ହସି କହିଲେ ଜୀବନରେ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ହେଉ କି ପ୍ରତିକୂଳ ଆମେ ଯଦି ଖୁସିରେ ଥିବା ତେବେ ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସହ ମୁକାବିଲା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମ ପାଖରେ ରହିପାରିବ । ସର୍ବଦା ଖୁସି ରୂପକ ଟୋପିକୁ ପିନ୍ଧି ରଖିଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ବାକ୍ୟକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବାକୁ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମ ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ।

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ରେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଆମକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ .

ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍ : www.malharodia.com

ଇ-ମେଲ : malharmagazine@gmail.com

ଫୋନ୍ : 8328951229

ମୁଁ କଣ ତୁମର ?

ମାନୁଛି,
ମୋ ଠୁଁ ଅଧିକ କିଏ ତୁମକୁ ପାଉଥିଲା ଭଲ !

ପାଇଥିବ ତୁମ ଉତ୍ସାହର ପ୍ରୀତି ସ୍ୱନ୍ଦନ
ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନେ ବିତି ଥିବ ଯେ କେତେ ରାତି..

କେବେ ପଚାରିଛ ନିଜକୁ,
ଏ କେଇ କ୍ଷଣର ଉଦ୍ଧାବନା ସତେ ଥିଲା କଣ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରେମର
ପରଶି...?

କେବେ ଭାବି ଦେଖା ,
ମୋ ପ୍ରେମର ଅନୁଭବ କାହିଁ ହେଉଛି ହୃଦବୋଧ ଏବେ ତୁମକୁ..

କାହିଁ ଆସି ମୋ ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପୁନଃ ଆଶା ରଖି
ଜୀବନର ଦୋ ଛକିରେ ପ୍ରଶ୍ନ ବାଟି ସାଜ ତୁମେ..?

ନା ଥିଲା କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥ ନା ଆକର୍ଷଣ,
ଦେହର ଅଳଙ୍କାର ଅଙ୍ଗେ ସଜେଇ ହେବାର କାରଣ..
ନା ଥିଲା କେବେ ଇଚ୍ଛା ପାଇବାକୁ ତୁମର ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଥିଲା ତ ଏତିକି ମନେ,
ଦୂରେ ରହି ତୁମ ହସରେ ନିଜକୁ ହସିବାକୁ
ତୁମ ଦୁଃଖରେ ତୁମ ସାଥେ ହାତ ଧରି ଚାଲିବାକୁ ॥

ତୁମ ସ୍ନେହର ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ି
ନିଜକୁ ତୁମର ବୋଲି କହିବାକୁ ॥

ଦେଇ ପାରିବ ସେ ଅଧିକାର ସ୍ୱତଃ ତୁମର ନ ହୋଇବି
ନିଜକୁ ତୁମର ବୋଲି କହିବାକୁ...???

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର
ଗଣ୍ଡପଡ଼ା, ଗୁଆମାଳ , ଭଦ୍ରକ

ଜଗନ୍ନାଥ...

କିଏ କହେ ତୁମେ ଜଗତର ନାଥ
 କିଏ କହେ ବିଶ୍ୱପିତା,
 କିଏ ପୁଣି କହେ ଅନାଥର ନାଥ
 କିଏ କହେ ଦୁଃଖୀ ସଖା ।।

ତମେ ଗଢ଼ିଦିଅ, ତମେ ଭାଙ୍ଗିଦିଅ
 ତମେ ଲୁହ ଦିଅ, ତମେ ହସ ଦିଅ
 ତମେ ତରାଇ ପୁଣି ସାହସ ଦିଅ
 ତମର ଏ କି ପ୍ରଥା ।।

ହାତ ନଥାଇ ବି ନେଇଛ ନଡ଼ିଆ
 କାନ ନଥାଇ ବି ଶୁଣିଛ ତାକ
 ପାଦ ନଥାଇ ବି ପିନ୍ଧିଛ କଠାଉ
 ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତମେ କରିଛ ରକ୍ଷା ।।

ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲ
 ଦୋଷ ନକରି ବି ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲ
 ନିଷ୍ଠପତ ହୋଇ କପଟୀ ଶୁଣିଲ
 ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସବୁ ରଚିଥିଲ ।।

ସବିତା କବି
 ବୀରବରପୁର, ଚିତ୍ତ଼ି

ନିରାଶା ମନର ଅନ୍ତାକ୍ଷରୀ...

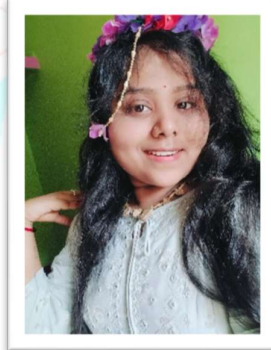
ବୈଶାଖର ସଞ୍ଜନାହିଁ ରୌଦ୍ର ତାପର ଶେଷରେ ପୁରୁଣା ସ୍ୱମୃତି ଫେରେ ...
 ମୋର ଏଇ ନିରାଶା ମନ ରେ କୂଳ ଲଂଘେ ଆବେଗର ଜୁଆର ହୃଦୟରେ ଧକ୍କା
 ଖାଏ ପୁଳା ପୁଳା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମର ।

ଦୂରରୁ ଫେରିଆସେ ତୁମ ଫେରିବାର ମୃଦୁ ମୃଦୁ ବାସ ମାନସପତରେ ଲେଖି
 ହୁଏ ଅପ୍ରକାଶିତ ଉପନୟାସ...

କଲବଲ ସେ ଭାବାବେଗ ଅଶ୍ରୁନିଃସୃତ ନୟନ ଶବାଭାବରେ ଅପ୍ରକାଶିତେ
 ରୁଦ୍ଧିଦିଏ ମତେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ।

ମନରେ ଝରିଯାଏ ଅନେକ ଆଶା ଅସ୍ୱମାରୀ ମଳୟର ସୁଗନ୍ଧରେ ଧୂପାୟିତ
 ସନ୍ଧ୍ୟାର କବରୀ...

ଅଶ୍ରୁସଜଳ ଛଳ ଛଳ ଆଖି ଗାହେଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଭରି ନିତି ଆଶା ନିରାଶାହେଇ
 ଭାସିଯାଏ କାଗଜ ଡଙ୍ଗାପରି....

ଅର୍ଚ୍ଚନା ଜେନା
 ନେତ ପୁର,
 ଜଗତସିଂପୁର

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ...

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ଆବଦ୍ଧ କୋଠରୀ
 ରେକ ଯାଏ ମୋର ଶ୍ଵାସ,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ମନ ମରୀଚକା
 ବଦଳେ ଭବନା ବେଶ । (୧)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ମରୁବାଲି ଘର
 ତୋଲୁ ତୋଲୁ ଯାଏ ଭଙ୍ଗି ,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଅଫେର ବାଗୋଇ
 ବାଟ ଲେଡ଼ା ତାହା ଲଗି । (୨)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ଅଥଳ ନଇ ଟେ
 ପାଏ ନାହିଁ ପ୍ରେମ କାତ,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ପ୍ରେମର ବଜାର
 ଯେଉଁଠି ଜିତେ ଖାଲ ସ୍ଵାର୍ଥ । (୩)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ଅମାବାସ୍ୟା ଜହ୍ନ
 ଲୁଗୁଏ ପ୍ରେମର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଉତ୍ତର ପାଏନା
 ପ୍ରଶ୍ନ ଠାରେ ହୁଏ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ । (୪)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ଝଡ଼ ବତାସ ଟେ
 ଉଜାଡେ ପ୍ରେମର ବସା,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଛଳନା ରଇଜେ
 ଭେଦ କରେ ହୃଦ ଆଶା । (୫)

ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ
 ଆଲସତା, ବାଲେଶ୍ଵର

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ସଞ୍ଜର ଗୋଧୂଳି
 ବାହୁଡେ ଲେତକ ଧାର,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଗୋଲପ ବଗିଚା
 ଛଳନା କଣ୍ଠା ରେ ଭର । (୬)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ଜଳନ୍ତା ଅଗ୍ନି ଟେ
 ଜଳାଏ ନିସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରେମ,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଖଞ୍ଜର ଧାର ଟେ
 ବଶ୍ଵାସ ଛନ୍ଦୁ ତୁମ କାମ । (୭)

ତୁମ ସ୍ମୃତି କେବେ ମୃତ୍ୟୁର ତାକର
 ରସି ଆଉ ବସ କାତ,
 ପୁଣି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଏଣୁଅ ସଦୃଶ
 ରୂପରେଖ ସବୁ ମିଛ । (୮)

ସମାଜ...

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୁଏ ଆଜି
ଅଧୁନିକତା ର ବଣ,
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ରେ ଆଜି
ମଦମାଂସ ର ଶୋଷ ।

ନିଜପେଟ ଭାଇ ଆଜି
ପିତୃକ୍ଷି ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଷ,
ଭଗାରିଟେ ହୋଇ ଆଜି
ଦିଏ ନିଷ୍ଠୁର ଅଭିଶାପ ।

ସ୍ଵାର୍ଥ ଆଉ ଅର୍ଥ ଆଜି
ଧରୁଛି ସମ୍ପର୍କର ଦୋଷ,
ଭଜନ କିର୍ତ୍ତନରେ ଆଜି
ପରଚର୍ଚ୍ଚା ଖାଲି ସରସ

ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ନାହିଁ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଜି
ଖାଲି ମିଛ ପ୍ରେମର ରସ,
ସବୁଠି ଛଳନା ତ ଆଜି
ଏ ସମାଜର ଅବଶେଷ ।

ଜୟଶ୍ରୀ କ୍ରାନ୍ତିପୁରଣି
ଯାଜପୁର

ନବ ଭକ୍ତାବ

ମାଆ ଆସୁଛନ୍ତି...

ଶରତ ଆକାଶେ କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ

ଧଳା ମେଘ ମାଳମାଳ,
ପବନ ଝଙ୍କାରେ ବୀଣା ବଜାଉଛି
ଶ୍ୱେତ କାଶତଣ୍ଡି ଫୁଲ ।

ଜଗତ ଜନନୀ ସ୍ୱାଗତ ପାଇଁକି
ଚାଲିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ବ,
ପ୍ରକୃତି ନେଇଛି ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଭାର
ଚଳଚଞ୍ଚଳ କି ସର୍ବ ।

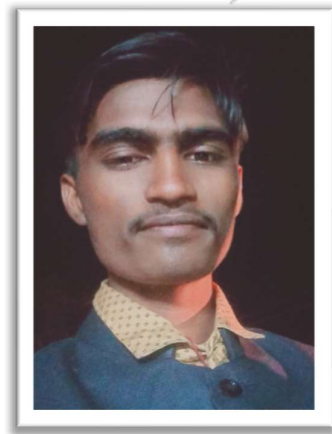
ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ରେ ହସେ କୁମୁଦିନୀ
ଧାନ କ୍ଷେତ ଆହ୍ଲାଦିତ,
ବୃକ୍ଷରାଜି ପତ୍ର, ଫୁଲ, ଫଳ ଭରା

ହୋଇଛି କି ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ପକ୍ଷୀ ଗୀତ ଗାଇ ଉଡ଼ଇ ଆନନ୍ଦେ
ଆଶ୍ୱିନ ର ଆକାଶରେ,
ବସୁନ୍ତରୀ ପିନ୍ଧି ସବୁଜିମା ପାଟ
ସତେ ଚିକିମିକି କରେ ।

ମାଆ ଆସିବେ ଯେ ଦଶମୀ ତିଥିର
ସଂହାରିବେ ସେ ଯେ ଦୈତ୍ୟ,
ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ସତ୍ୟର ବିଜୟ
ଭାଙ୍ଗିବ ସବୁ ଔଦ୍ଧତ୍ୟ ।

ଆସ ଆସ ମାତା ମୋହର ଜନନୀ
ତୁମ ଆଗମନେ ମହା,
ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରେ ହୋଇଛି କି
ଆଜି ପୁଲକିତ ଏହି ।

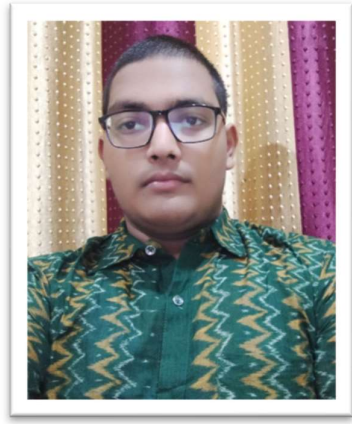
ଡୁଷାରକାନ୍ତ ବଳବନ୍ତରାୟ
ପାଇକବାରବାଟୀ,
ନରସିଂହପୁର, କଟକ

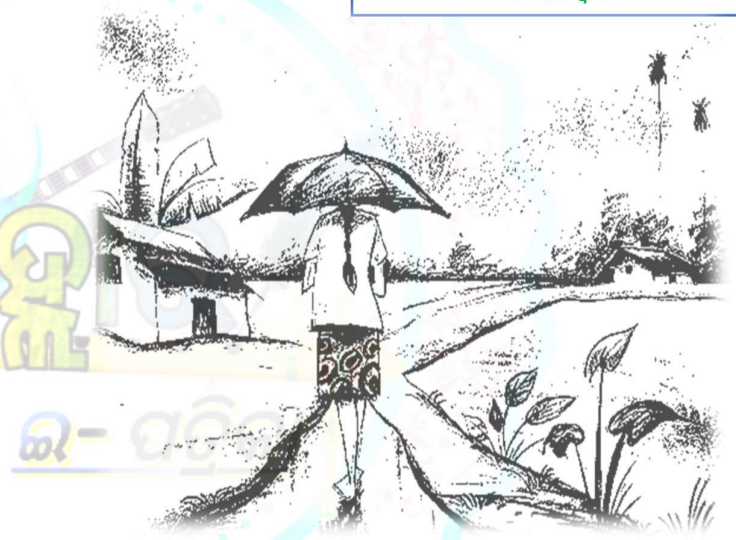

ତୁମ୍ଭର ଟାପର...

ଚାଳକୁ ଲାଗି ଚାଳ ଚାଣ ଛପର ,
 ବାରିଦ ଟୋପା ର ତୁମ୍ଭରୁ ଟାପର ।।
 ଦେଖ ସତକେ ଯାତ ଛପର ଯାନ ,
 ଠପ୍ ହୋଇ ଯାଏ ମଟର ବାହନ ।।
 ସତକରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଳ ଝର ମାନ ,
 ମନରେ ଗଢେ ଲହର ଘନ ଘନ ।।
 ଚଷା ହସ ପୁଲକ ପୁଟେଇ ସେଇ ,
 ବାରି ଟୋପା ଅବିରତ ଯାଏ ବହି ।।
 ବ୍ୟବସାୟୀ ମନ କନ ଛନ ମନ ,
 ଗରାଖ ଶୁନ ମଳି ଯାଏ ବଦନ ।।
 ଶୁଖିଯାଏ ଆଲୁଅ କିରଣ ମାନ ,
 ବିଦ୍ୟୁତ ଆଲୁଅ ତ ଯାୟୁଲ୍ୟ ମାନ ।।
 ପାଗ ଦେଖୁ ଜିଭା ଦିଏ ଲେଉଟାଣି ,
 ହାଣ୍ଡିଶାଳୁ ବାଷ୍ପ ବାସ୍ନା ବହିଲାଣି ।।
 ଚାଳ ତଳେ ତଳେ ଖଟି ବସିଲାଣି ,
 ମୁଖେ ଘନ ହସ ସ୍ଵର ଶୁଭିଲାଣି ।।
 ଗଛରୁ ପତର ତ ଝଡ଼ି ଗଲାଣି ,
 ମଳି ଧୁଳି ଯେତକ ଧୋଇଗଲାଣି ।।
 ବାରିଦ ଟୋପା ଝର ନୟାଏ ସରି ,
 ସରିବ ସ୍ଵାଦ ମନ ଯାଏ ଉଛୁରି ।।

ତ୍ରିନାଥ ନନ୍ଦୀ
 ଦେଉଳିପଞ୍ଚୁଘଣ୍ଟା , ଜଳେଶ୍ଵର,
 ବାଲେଶ୍ଵର

✉ malharmagazine@gmail.com
 📞 8328951229
 📌 MalharMagazine/
 📷 Malhar_Magazine/
 🌐 www.MalharOdia.com

ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ...

ଡାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା
ରାଜ ରଣପୁର, ନୟାଗଡ଼

ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ
ମାରୁଛୁ ଆଖି ବୁଲି,
ତତେ ଅଠର ମତେ ବାଇଶି
ଏଥର ଚଳୁ ବୋଲି ...
ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ
ମାରୁଛୁ ଆଖି ବୁଲି...! ୦ !

ବେଣୀ ତୋହର ଭିଡ଼ିଲା ମାତ୍ରେ
ଧରିବୁ ନାହିଁ ମତେ,
ଯଦି ଧରିଲୁ ରାଗିବୁ ନାହିଁ
କଥାକୁ ଦିଏ ସତେ...
ତୋର ହସରେ ହସିବି ସିନା
ଡାକିବି ତତେ ଗେଲି...
ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ
ମାରୁଛୁ ଆଖି ବୁଲି... ! ୧ !

ତୋର ବେଣୀରେ ଖଞ୍ଜିବି ଫୁଲ
ଓଠରେ ଦେବି ତୁମା,
ମିଛରେ ଆଉ ଫୁଟିବୁ ନାହିଁ
ପ୍ରେମରେ ହୋଇ ବୋମା...
ତୋର ସ୍ନେହକୁ ବୁଝିବି ଏକା
ସୁଖରେ ଯାହା ହଲି...
ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ
ମାରୁଛୁ ଆଖି ବୁଲି... ! ୨ !

ଘର ଭିତରେ ରଖିବି ତତେ
ସଜାଇ ମନ ରାଣୀ,
ତୋର ଲାଗି ମୁଁ ଜାଣିବୁ କେତେ
ହେଇଛି ମହା ଗୁଣୀ...
ଫଗୁ ଫଗୁଣେ ରଙ୍ଗ ଖେଳିବା
କହିବୁ ନାହିଁ ମଲି...
ପାନ ପତୁରୀ ଭାରି ଚତୁରୀ
ମାରୁଛୁ ଆଖି ବୁଲି... ! ୩ !

ବନ୍ଧୁ...

ଉତ୍ସବରେ ତଥା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବେଳରେ
 କଳହ କାଳେ ବା ନ୍ୟାୟ ନିଶାପରେ
 ଅଥବା ଆତ୍ମୀୟ ଚାଲିଗଲେ କେହି
 ଶ୍ଳଣାନରେ ପାଖେ ଆପେ ପହଞ୍ଚାଇ
 ସ୍ଵାର୍ଥ ଅବା ସର୍ଭ ଯା'ମନେ ନଥାଏ,
 ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁର ପଦବାଚ୍ୟ ସିଏ ।
 କାମ ସାରି ଯେବେ ନିରୋଳା ହେଉ,
 ବନ୍ଧୁ ସାଥେ ଗପି ଆନନ୍ଦ ପାଇ ।
 ବନ୍ଧୁ ଚିହ୍ନେ ସତେ ବନ୍ଧୁର ମନ,
 ଭଲ ବନ୍ଧୁଟେ ପାଇବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାନ ।

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷିତୀଶ ଜେନା
 କଣ୍ଠଗଡ଼ିଆ, ଧର୍ମଶାଳା,
 ଯାଜପୁର

ବନ୍ଧୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୁଣନି କଥା,
 ବନ୍ଧୁ ମନେ କେବେ ନଦିଅ ବ୍ୟଥା ।
 ଭଲ ବୁଝାମଣା ରହିଲେ ଶୁଣି,
 ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ବଳିଷ୍ଠ ରହେ ସର୍ବଦା ।
 ବନ୍ଧୁମିଳନ ଯେ କରୁ ଖୁସିରେ,
 ବନ୍ଧୁ ସ୍ଥାନ ସଦା ଏ ହୃଦୟରେ ।

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ଵର,
 ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ ପରମବ୍ରହ୍ମ, ତସ୍ମେୟାଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ ॥

ଅନନ୍ୟା...

ତୁଲ୍ ତୁଲି ସେ କଅଁଳ ପ୍ରଜାପତି
 ତେଣା ନ ଥିବା ସେ କୁହୁକ ପରୀ,
 ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସେ କିଛି କରିପାରେ ନା
 ଇଚ୍ଛାକୁ ମାରି ଅନ୍ୟ ର ମୁଁହ ରେ ଦିଏ ସେ ହସଭରି ...
 ଠିକ୍ ମାଆ କ ପରି...

ତୋଷା ରାଣୀ ସାହୁ
 ଆତ୍ମଗତ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

କୋହକୁ ଲୁଚାଇ ମନରେ କହ ଭରି,
 ଶରତ ରତ୍ନର ପତ୍ର ଝଡ଼ା ପରି ସେ ସ୍ନେହ ଦିଏ ଭରି...
 ସବୁ କୁହନ୍ତି ତାକୁ ତୁ ଅଲୋଡ଼ା ଆମ ଘର ପାଇଁ
 କିନ୍ତୁ ସେ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରକୃତିରୁ ଦୁହିତା
 କେବେ କଳା ଟିକିଲି ରେ ସେ କିଶୋରୀ...
 ଆଉ ଲାଲ୍ ସିନ୍ଦୂରରେ ପୁଣି ସେ ନାରୀ...

କେବେ ସେ ହୋଇଯାଏ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣ ପରି ତାତି,
 ଆଉ କେବେ ପୁଣି ସେ ଶୀତ ରାତିର ଉଷ୍ମତା ତାତି...
 କେବେ ସେ ବାସି ମଉଳି ଯାଇଥିବା ଫୁଲ,
 ଆଉ କେବେ ପୁଣି ସେ
 ବାସ ର ରାତି ର ରଜନୀ ଗନ୍ଧା ର ଫୁଲ ...

ଯିଏ ପୁଣି ମାଆ ପଦକୁ ଦୁଇବର୍ଷ ରେ ଶିଖେ,
 ସେ ବିବାହ ର ଦୁଇବର୍ଷ ରେ ମାଆ ହେବା ର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ...
 କେବେ ସେ ରଜର ରଜଃ ଶିଳା କନ୍ୟା...
 ପୁଣି କେବେ ସେ ଆଶ୍ୱିନ କୁଆଁରୀ କନ୍ୟା...

ଶେଷ ଶ୍ରାବଣ ର ଚିଠି...

ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାୟ
ବାଲିବିଲ, ବରା, ଯାଜପୁର

ଦିନ ପାଖ ପାଖୁ ୧୨:୩୦ । ମୁଁ ଆଉ ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ, ଦୁହେଁ ମିଶି କଲେଜ ଯାଉଥିଲୁ । ଆମେ ଦୁହେଁ ଥିଲୁ ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ର ଛାତ୍ରୀ । ସେଦିନ ଥିଲା ବୁଧବାର ଆଉ ଆମର ଡୁଲୋଜୀ ପ୍ରାକ୍ଟିକଲ୍ ଥିଲା । ଯାଇ ଠିକ୍ କଲେଜ ରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ଜାଣିଲୁ ଯେ ଆଜି ବର୍ଷା ପାଇଁ କ୍ଲାସ୍ ସୁସ୍ୱେଷ୍ଟ ହେଇଯାଇଛି । ଦୁହେଁ ଭାବିଲୁ ଆସି ତ' ସାରିଲିଣି । ଏବେ ବର୍ଷା ରେ ଓଦା ବି ହେଇ ଯାଇଛି । ହଠାତ୍ ଫେରିଲା ବେଳେ ଆଉ ଚିକେ ଓଦା ହେଇକି ଯିବୁ । ହେଲେ ମୋ ସାଙ୍ଗ ସୋନା କହିଲା କି ନାଇଁ, ମୁଁ ଓଦା ହେବିନି । ତା କଥା ଶୁଣି ତାକୁ ମୋ ବ୍ୟାଗ୍ ଆଉ ଫୋନ୍ ଦେଇ ଦେଇ ଚାଲିଗଲି ଓଦା ହେବାକୁ । ଆମ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ କୋଉ ମହାନଦୀ ଠୁଁ କମ୍ କି । ଚିକେ ବର୍ଷା ହେଲେ ଆଖୁ ଯାଏ ପାଣି ହେଇ ଯାଏ । ଚିତା ଟା ବହୁତ ଲାଗେ , ବେଳେ ବେଳେ ମଜା ବି ଲାଗେ ।

ଛୋଟ ଛୁଆ ଟେ ପରି ମୁଁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ସେ ପାଣି ରେ ଓଦା ହେବାକୁ ଲାଗିଲି । କିଛି ସମୟ ପରେ କାହା ପାଟି ଶୁଭିଲା, ସେ କହୁଥିଲେ, 'ଏଇ, ବର୍ଷା ରେ ଓଦା ହୁଅନି । ସେପଟେ ଯିବନି ଅଧିକା ପାଣି ଅଛି, ଗୋଡ଼ ଖସିବ ଦେଖୁକି ଯାଅ । "ଜାଣିନି, ହେଲେ ସ୍ୱର ତ କାଇଁ ଭାରି ନିଜର ନିଜର ଲାଗୁଥିଲା । ଚେଷ୍ଟା କଲି ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିବାକୁ, ହେଲେ ସେ ଛଟା ଟା ଯେମିତି ଆମ ଭିତରେ ପାଚେରୀ ହେଇ ଛିଡ଼ା ହେଇଥିଲା । ତାଙ୍କ କଥା ମାନି ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଚାଲି ଆସିଲି, ହେଲେ ସେ କଥା ଭାବି ଭାବି ଆସିଲା ବେଳେ ଆମ ରେଭେନ୍ସା ର ପଛ ଗେଟ୍ ପାଖ ଡ୍ରେନ୍ ରେ ଗୋଡ଼ ମୋଡ଼ି ହେଇ ଦୁଲ୍ କରି ପଡ଼ିଗଲି । ମୋ ସାଙ୍ଗ, ଭଠେଇବ କଣ!! ଦାନ୍ତ କୁ ଦେଖେଇ ଖୁ ଖୁ କରି ହସୁଛି । ମୁଁ ବି ନ'ଉଠି ସେଠି ବସି ହସୁଛି । ହଟାତ୍ କେହି ଅଜଣା ହାତ ତେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ବଢେଇ ଦେଇ କହିଲେ, ଆରେ ଏବେ ତ ଉଠିପଡ଼, କହୁଥିଲି ନା । ସେପଟେ ଦେଖୁକି ଯିବ, ଗୋଡ଼ ଖସିବ, ପାଣି ଅଧିକ ଅଛି । ମୁଁ ମୋ ହାତ ଟା କୁ ତାଙ୍କ ଆଡେ ବଢେଇ ଦେଲି, ଆଉ ଉଠିକି ଛିଡ଼ା ହେଲି । ସେ ପୁଣି ମୋ ସାଙ୍ଗ କୁ କହିଲେ ତମେ ବି ତାଙ୍କୁ ନ ଉଠେଇ ହସୁଛି । ମତେ ପୁଣି ପଚାରିଲେ , ତମେ ଠିକ୍ ଅଛ ନା । ମୁଁ ସବୁ ଶୁଣୁଥିଲି । ହେଲେ ସତେ ଯେମିତି ମୁଁ ଆଉ କୋଉଠି ହଜି ଯାଇଥିଲି । ପୁଣି ଥରେ ପଚାରିବା ରୁ ତରବର ମୁଁ ହଁ ବୋଲି ଜବାବ ଦେଇ ସେଠୁ ଚାଲି ଆସିଲି । ଆଉ, ହଠାତ୍ ରେ ପହଞ୍ଚି ଧୁଆଁଧୋଇ ହୋଇ ଗରମ ଗରମ କପେ କ୍ଲାକ୍ କଫି ବନେଇ ମୋ ବେଡ଼ ଉପରେ ଯାଇ ବସିଲି । ଝରକା ପାଖ ଜଗା, ଝରକା ରୁ ବାହାରକୁ ଝାଙ୍କି ମୁଁ ବର୍ଷା ଆଉ କଟକ ରାସ୍ତା ର ମହୋଲ ଦେଖୁଥିଲି । ଆଉ ପୁଣି ମୋ ଆଖି ଆଗକୁ ଆସିଲା ସେ ଚେହେରା । ଦୂର ଦିଗବଳୟ ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ସେ ସୁନ୍ଦର, ଆଖି ରେ ୨ଟି' ନାଇଁ ନାଇଁ ଗା କି ୪ ଟି ସମୁଦ୍ର ବି ବୁଡ଼ି ଯିବେ । କଥା ତ' ଦୁହେଁ, ମହମ୍ମଦ ରଫି ଙ୍ଗ ଗଜଲ୍ । ଦୂର ଆକାଶ ଚାନ୍ଦ ର କିରଣର ପରି ତାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଣ ର ଶୀତଳତା । ସେ ଅପୂର୍ବ ଅନୁଭବ ଲହଡ଼ି ସତେ ଧୋଇ ନେଇ ଯାଉଥିଲା ମୋ ସବୁ ବାଧା କୁ । ଏମିତି ସେଦିନ କଥା ଭାବି ରାତି ସରିଗଲା । ସକାଳୁ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ର ଆକାଂକ୍ଷା ନେଇ ସଜବାଜ ହେଇ କଲେଜ ବାହାରି ଗଲି । ସବୁ ଦିନ ପରି ଚୁଟି ରେ ବେଶୀ ନ' ପାରି ଚୁଟି କୁ ମୁକୁଳା କରି, ଆଖିରେ କଳ୍ପନ ଆଉ ମଥାରେ କଳା ଚିକିଲି ଟେ ଲଗେଇ ବାହାରିଗଲୁ । ମନେ ମନେ ଭାବୁ ଥାଏ ଆଜି ତାଙ୍କୁ ଚିକେ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି କି ! ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ମନ ଜାଣି ଫଳ ଦେଲା ପରି ଠିକ୍ ଆମ ଇଷ୍ଟ-ହଞ୍ଜେଲ ର ଗେଟ୍ ପାଖେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଲି । ମନ ମୋର ଭାରି ଖୁସି । ସାଙ୍ଗ କୁ କଲ୍ କରିବା ବାହାନା ରେ ମୁଁ ଆଉ ମୋ ସାଙ୍ଗ ସେଠି କିଛି ସମୟ ଛିଡ଼ା ହେଇ ଗଲୁ । ସେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ସହ କଥା ହେଉଥିଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କ ନଜର ପଡ଼ିଲା ଆମ ଉପରେ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆମ ଆଡେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ଚିକେ ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲା

ବେଳେ, ପୂର୍ବଧର ପରି ସେ ଡାକିଲେ, 'ଏଇ, ଶୁଣିଲ। ସେ ଆମ ସିନିୟର। ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଅଟକି ଗଲୁ। ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏବେ ଠିକ୍ ଅଛି? ପାଟି ରୁ ମୋ ଶବ୍ଦ ସବୁ ଶୁଣ୍ୟ ହେଲାପରି ଲାଗିଲା। ଖାଲି ହୁଁ କହି ରୁପ୍ ହେଇଗଲି। ପୁଣି ସେ କହିଲେ, Ok, ଯାଇକି କ୍ଲାସ୍ ସାରକି ଆସ। Bye ।

ଆମେ ଦୁଇଜଣ ସେଠୁ ଚାଲିଗଲୁ। ହେଲେ ମୁଁ ମନେ ମନେ ଭାରି ଖୁସି। ହଜାରେ ଫୁଲ ଯେମିତି ହୃଦୟ ବଗିଚା ରେ ଏକାଥରେ ଫୁଟି ଉଠିଲା ପରି ଲାଗୁଥିଲା। ଏତେ ଦିନ ଭିତରେ, ମୁଁ ମୋ ସିନିୟର ମାନକୁ ଭାଇ ଭାଇ କହି ଡାକେ, ହେଲେ ସେଦିନ ମୋ ମନ ତାଙ୍କୁ ଭାଇ ଡାକିବାକୁ ବଳିଲାନି। କାହିକି କେଜାଣି ? ସବୁଦିନ କ୍ଲାସ୍ ଥାଉ ଥାଉ କଲେଜ୍ ଯାଉଥିଲି, ଖାଲି ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ। ପାଠ ପଢ଼ା ରେ ଭଲ ଥିଲି। ତ ମତେ ଆମ ସାର୍ ମାଡ଼ମ ମନେ ଜାଣିଥିଲେ। ଥରେ ବୁଡ଼ ତୋନେସନ ଉପରେ speech ଦେବାକୁ ମତେ କହିଲେ, ଆଉ ସେଠି ସେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ମତେ ଭାରି ଖୁସି ଲାଗିଲା। କଲେଜ୍ ରୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ର ପାଞ୍ଚଲେଟ୍ ବାଣ୍ଟୁ ଥିଲେ। ସେ ଆସି କହିଲେ, ଆଉ କାଲି ବୁଡ଼ ତୋନେଟ୍ ପାଇଁ ଆସିବ ନା ?? ଜାଣିନି କଣ ପାଇଁ, ତାଙ୍କ ପାଖେ ମୁଁ ହଜି ଯାଏ, କଥା ପଦେ ବି କହି ପାରେନି। ହୁଁ ବୋଲି କହି ଚାଲି ଆସିଲି। ପରଦିନ ସକାଳୁ ଉଠି ରେଡି ହୋଇ ଚାଲିଗଲି ରକ୍ତ ଦେବାକୁ। ସେ ଥିଲେ ସେଠି ଆଉ ମତେ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଭିତରକୁ ଗଲେ। କିଛି formalities ପୂରଣ କରିବା ପରେ ପାଲି ଆସିଲା ହାତରେ ଛୁଞ୍ଚି ଫୋଡ଼ିବାର। ସେଦିନ ମୁଁ ଏକା ହିଁ ଯାଇଥାଏ, ମତେ ତର ଲାଗୁଥାଏ ,ଜଣେ ଦିଦି ଆସି ମୋ ହାତ ଧରିଲେ ଆଉ ଛୁଞ୍ଚି ମୋ ହାତରେ ଫୋଡ଼ିଦେଲେ। ମତେ ସେ ହସି ହସି କହୁଥିଲେ, ଏତେ କଣ ଡରୁଛ ମ?? ମୁଁ ବି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ହସିଦେଲି। ଏମିତି ବାସ୍ କିଛି ଦିନ ଗଲା। ତା ପରେ ଆମ EXAM ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ପଢ଼ା ପଢ଼ି ଭିତରେ ଆଉ କଲେଜ୍ ଗଲିନି ମୁଁ। ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ କେବଳ କଲେଜ୍ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ମାଧ୍ୟମ ନଥିଲା। କିଛି ଦିନରେ ପରୀକ୍ଷା ସରିଲା। ପରୀକ୍ଷା ବେଳେ ବି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁନି। ସମୟ ଆସିଲା ମୋର କଟକ ଛାଡ଼ିବାର। ମନେ ମନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ୍ ଖୋଜୁଥିଲି। ହେଲେ ଆମ ଭିତରେ ସେମିତି କିଛି ନଥିଲା , କି ଦୁହେଁ ଦୁହିଁ କ ଖବର ରଖୁ। ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା , ସେଦିନ ଶନିବାର ଥିଲା। ବାୟୋଲୋଜି ର ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା। ସରିଲା ପରେ ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସହ ମଜା ମସ୍ତି କରି ସେଠି ଫୁଲ ବଗିଚା ପାଖେ ଟିକେ ଯାଇ ବସିଲି। କେବଳ ଗୋଟେ ଆଶା ରେ, କି ତାଙ୍କ ସହ ଦେଖା ହେଇଯିବ। ପାଖାପାଖି ଘଣ୍ଟା ଟେ ବିତିଗଲା। ଆଉ ତାଙ୍କ ଦେଖା ନଥିଲା। କଲେଜ୍ ରୁ ସବୁ ପିଲା ସେତେବେଳକୁ ଗଲେଣି। ଖାଲି ସେଠି ଥିଲୁ ମୁଁ ଆଉ ମୋ ସାଙ୍ଗ। ନିରାଶ ହେଇ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଧପାଦ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲି ହଟାଡ଼ ଅଦିନିଆ ମେଘ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଦେହରେ ଗୋଟେ ଅଲଗା ପ୍ରକାର ଶିହରଣ ଖେଳିଗଲା। ସେଇ ବର୍ଷା ଟୋପା ଗୁଡ଼ାକ ସବୁ ଗରଜି ଗରଜି କହୁଥିଲେ, "ଏଇ, ଦେଖୁକି ଯିବ । ସେପଟେ ଯିବନି। ଅଧିକା ପାଣି ଅଛି,ଗୋଡ଼ ଖସି ଯିବ।" ଆଖିରୁ ଯୋଉ ଲୁହ ଦୁଇ ଧାର ଆସିଲା , ସେ ଲୁହ ବି କହୁଥିଲା, ନେ ଖୋଜୁଥିଲୁ ଯାହାକୁ ତାକୁ ପାଇଗଲୁ। ଆଉ ମୁଁ ମୋ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିବା କାହାଣୀ କୁ ଆଖିରୁ ଭାଲି ବରଷା ରେ ସେଦିନ ଧୋଇ ଦେଇ ଆସିଲି । ଆଉ ପରଦିନ ମୁଁ ହଷ୍ଟେଲ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଆସିଲି ଘରକୁ। ଯୋଉ ଶ୍ରୀବଣ ର ପହିଲି ମେଘ ରେ ମନ ଓଦା ହେଇଥିଲା, ଅଦିନିଆ ସେଇ ବର୍ଷା ଧୋଇ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା।

ବୋଧେ ଏଟା ଥିଲା ମୋ ଶ୍ରୀବଣ ର ଶେଷ ଚିଠି।

ଛାଡ଼ି ଗଲ କି କିଛି...

ଯୁକ୍ତ ତିନି ଶେଷ ଦିନ ହୋଇଥିଲା ସଭା ଆୟୋଜନ,
 ଶେଷ ହେଲା ପରେ ଖାଦ୍ୟ ପାନ୍ୟ,
 ପଚାରୁଛନ୍ତି ଛୋଟ ଭାଇ ଭଉଣୀ,
 ଛାଡ଼ି ଗଲ କି କିଛି ଆଉ ?
 ୫ ବରସ ର ସାଙ୍ଗ ସାଥୁ,
 ପୁଣି କେତେ ମିଠା ସ୍ମୃତି,
 ଖାତା କଲମ ରହିଲା ଛାର
 କିଏ ପଚାରେ ଆଉ ।। (୧)

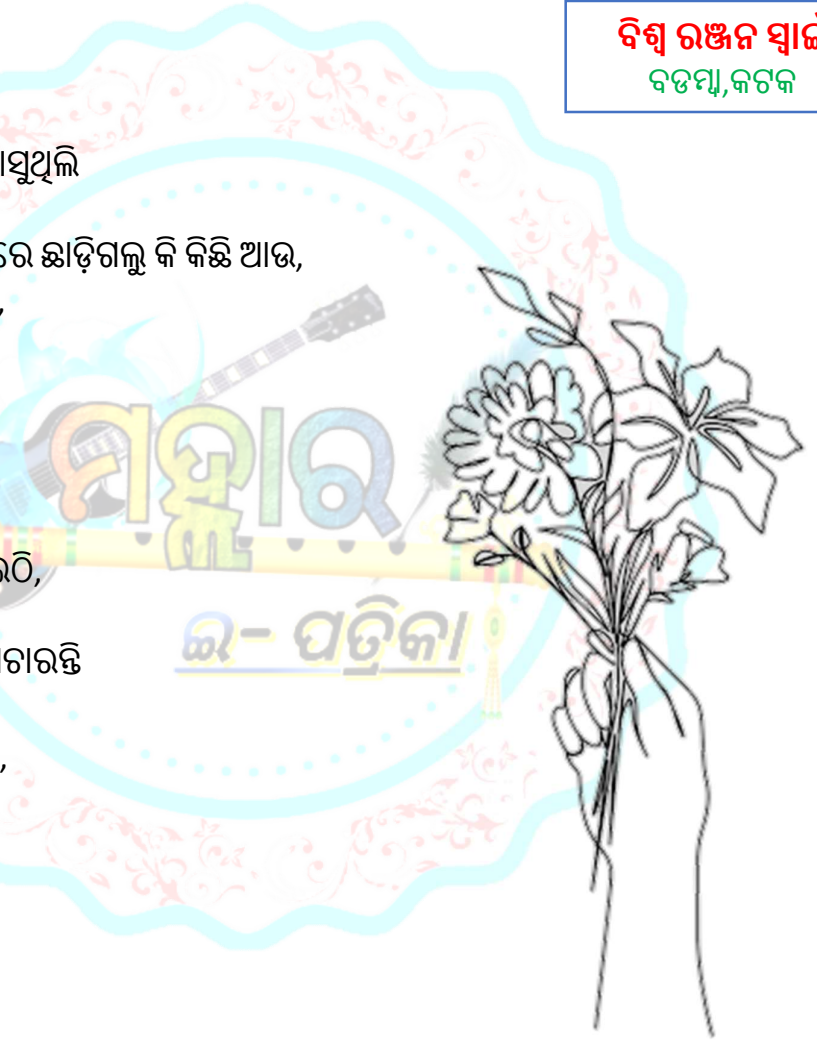

ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁ
 ବଡ଼ମ୍ବା, କଟକ

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଘର ଛାଡ଼ି ଆସୁଥିଲି
 ଯେବେ ଭୁବନେଶ୍ୱର,
 ଆସିଲା ବେଳେ ମାମା ପଚାରେ ଛାଡ଼ିଗଲୁ କି କିଛି ଆଉ,
 ବାଇଶି ବର୍ଷ ର ସ୍ନେହ ସମ୍ପର୍କ,
 ଗାଁ ରେ କେତେ ଜାନ୍ତି ଜାତ,
 ପିନ୍ଧା ଜାମା ରହିଲା କେତେ,
 କିଏ ପଚାରେ କାହୁଁ ।। (୨)

ଚାକିରି କରିଥିଲି ଯେଉଁଠି,
 ଶେଷ ଦିନ ଦିନେ ଥିଲା ସେଇଠି,
 ମୋ ପାଇଁ ସଭା ଆୟୋଜନ,
 ସଭା ଶେଷରେ ସହ କର୍ମୀ ପଚାରନ୍ତି
 ଛାଡ଼ି ଗଲ କି କିଛି ଆଉ ?
 ଗୋଟେ ବର୍ଷ ର ସେଇ ସ୍ମୃତି,
 କାମ ପ୍ରତି ଥିବା ସେଇ ପ୍ରୀତି,
 ରହିଲା ଛାର କଲମ ଟିଏ,
 କିଏ ପଚାରେ ଆଉ ।। (୩)

ସ୍କୁଲ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ମିଶି,
 ଭୋଜି କରୁଥିଲୁ ହସି ହସି,
 ଫେରିଲା ବେଳେ ସାଙ୍ଗ ପଚାରେ,
 ଛାଡ଼ି ଗଲେ କି କିଛି ?
 ଆଜିର ଏଇ ସ୍ମୃତି ସବୁ,
 ସ୍କୁଲ ବେଳ ର କାହାଣୀ ସବୁ,
 ଲୁଣ,ମସଲା ଛାର ଜରି କୁ କିଏ ପଚାରେ ଆଉ ।।

ହେ' ମଣିଷ...

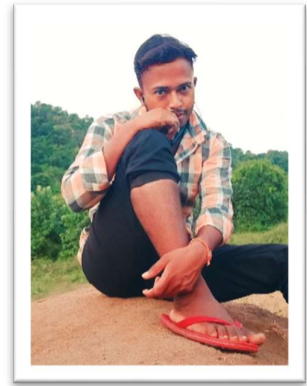
ମାଟି ପିଣ୍ଡ ଦିନେ ମାଟିରେ ମିଶିବ
ମରଣ ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ି,
ଯୁଦ୍ଧର ଧୂଆଁ ଟା ଆକାଶେ ଉଡ଼ିବ
ଶ୍ଳାଗାନ ଘାଟକୁ ଛାଡ଼ି ।

କରମ ଯେବେ ଧରମେ ଯୋଡ଼ିବ
କଙ୍କାଳ ବେଶକୁ ଧରି,
ରକ୍ତ ମାଂସ ହାଡ଼ ସବୁ ଜଳିଯିବ
ପାଉଁଶ ଚିତାରେ ହାରି ।

ଛ'ଖଣ୍ଡ କାଠକୁ ପାଲିଙ୍କି ସଜା
ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ବାସେ,
ବାସ ତ ଚହଟିବ ବାସ ଦୁଆରେ
ଆପଣା ରହିଲେ ପାଶେ ।

ଧଳା ଚାଦରକୁ ଅନ୍ଧାର ଦୁନିଆଁ
ଅନ୍ଧାର ଜାଲରେ ପଶି,
ଆତ୍ମା ବାହୁନିବ ଶରୀର ଯାତନା
ଉଡ଼ା ଆକାଶେ ଭାସି ।

ମରଣ ଯନ୍ତ୍ରାରେ ଦେହ ଛାଡ଼ିଯିବ
ରଖୁ କେତେ ଅବଶୋଷ,
ଅମୃତ ବଚନ ଅମର ରହିବ
କଟୁ ବାକ୍ୟ ସବୁ ବିଷ ।
" ହେ ମଣିଷ" ହେ ମଣିଷ"...

ଦେବ୍ରାଜ ରଣା
ଚାଉଳଡ଼ିଆ, ଲାଠୋର,
ବଲାଙ୍ଗୀର

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ସପନ ର ଉପନ୍ୟାସ...

ଅର୍ଦ୍ଧ ନୀମିଳିତ ନୟନେ ମନ କାନଭାସରେ
 ଆଜ୍ଞେ ସୁନାଝରା ସପନ,
 ନିରୁତ୍ତର ସଭାରେ ହୃଦୟ କରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ
 ନୀରବ ବିଶ୍ଳେଷଣ ।
 ସପନ ପାରାବାରେ ଆବେଗ ଡୁଆରେ
 ଶକ୍ତଧକ୍କା ଯେବେ ଖାଏ ଏ ମନ,
 ଅବଗୁଣ୍ଡିତା ରାତ୍ରିର ନିଶିଥ ପ୍ରହରେ ଲେଖେ
 ମୁଁ ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ସପନ ।
 ସଜଳ ନୟନେ କଲ୍ଲଳ ମାଖୁଁ ସପନ ମୂଳକେ
 ଯେବେ ରଖେ ମୁଁ ପାଦ,
 ସପନ ଉପନ୍ୟାସ ରେ ମନ କାନଭାସରେ
 ହୀରକ ହର୍ମ୍ୟ ସାଉଁଟିବାର ଖେଦ ।
 ସପନ ସାମିଆନା ର କୋଣାର୍କେ ଏଇ ମନ
 ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ରେ ସାଜିଛି ଧର୍ମପଦ,
 କାଳ୍ପନିକ ସପନ ଉପନ୍ୟାସର ପୃଷ୍ଠା ନ ଗଣି
 ପାରି ହୃଦୟ ଆଜି ଅବସାଦ ।
 ନିୟତି ଅସ୍ତରାଗେ ନିଶିଥ ପ୍ରହରେ ଯେବେ
 ହୃଦୟ କନ୍ଦରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୁଏ
 ଅତୀତ ସ୍ମୃତି ର ଶବଦ,
 ମୋ କଲମ ସ୍ୟାହି କବିତା ର ପ୍ରେୟସୀ ସାଜି
 ଲେଖୁଯାଏ ସପନ ଉପନ୍ୟାସ ର
 କେତେ ଯେ ଫର୍ଦ୍ଦ ।
 ସୁପ୍ତକୋଷ ଧାରେ ମନ କାନଭାସେ ଲୁହର
 ଶ୍ରୀବଣ ସ୍ୟାହି ରେ ଅତୀତ ସ୍ମୃତି ବାହି
 ଲେଖୁଛି ମୁଁ ସପନ ର ଉପନ୍ୟାସ,
 ପାଠକ ପ୍ରାଣେ ଭେଦି ପାଠକଙ୍କୁ କଲା ଯେବେ
 ଅଶ୍ରୁସିନ୍ଧୁ ,ଅନୁଭବ ହେଲା ଏଇ
 ଉପନ୍ୟାସ ପାଇଲା ସତେ ଜୀବନ୍ୟାସ ।

ଶ୍ଯେତପତ୍ତା ବିଶ୍ୱାଳ
ପୁରୀ

ଚିଠି ଲେଖା ସରିନି...

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ
ସାରସମାଳ, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର

ବୁଢ଼ୁରା ବୟସ ଚନ୍ଦ୍ର ତା ଅବଶ ଚଥାପି ଲେଖେ ସେ ଚିଠି,
ସ୍ମୃତିର ଦାରୁଣ ଦଂଶନ ଦ୍ଵଳନେ ଫାଟି ଯାଇଛି ତା ପିଠି ।
ଏକା ଏକା ବସି କାନ୍ଦି ପୁଣି ହସି ପ୍ରିୟା ଭଲମନ୍ଦ ପୁଢ଼େ ,
ଯଜ୍ଞଶା ଜହର ପିଇ ନୀଳକଣ୍ଠ ଆହୁରି ପିଇବା ଇଚ୍ଛେ ।
ଯୌବନ ଜୁଆର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବତାସ ସବୁତ ସହିଛି ଚାଳ ,
ଯୋଗ ବିଯୋଗର ବାଗୁଡ଼ି ଖେଳରେ ଜିତି ବି ହୋଇଛି ହାର ।
ଦେଖୁଛି ଅନେକ ଧ୍ଵଂସ ଲୀଳା ଏଠି ଖଳନାୟକର ବାଜି ,
ଦେଖୁଛି ନୟନେ ନିରେକ୍ଷି ମଗନେ ଇଷାରା କରଇ କାଜୀ ।
ନବ ପଲ୍ଲବିତ କୁସୁମ ରାଜିତ ଅଦିନେ ଯାଇଛି ଝଡ଼ି ,
ଭଲକାର ପିଣ୍ଡ ହୋଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ପୃଥ୍ଵୀକୁ ଆସିଛି ମାଡ଼ି ।

ଗଗନ ପଟଳେ ମାଛ ଚିହ୍ନ ଦିଶି ପଥରେ ପିଆଏ ପାଣି ,
ନିସଙ୍ଗ କେଦାରେ ନବୀନ ଶୂଙ୍ଘାରେ ଲେଖକ ମାଡ଼ିଛି ପୁଣି ।
ନିଜକୁ ପଚାରେ ନିଜ ଅଜାଣତେ କି ବୋଇଲା ପ୍ରିୟା ମୋର ,
ଭଲରେ ଅଛି ତ ସୁଖରେ ଅଛି ନା ମୋ' ପ୍ରେମର ସୌଦାଗର ।

ଇ-ପତ୍ରିକା

କବିର କଲମ କହେ ମନ କଥା...

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର
ଜନାର୍ଦ୍ଧନପୁର ଶାସନ,
କେନ୍ଦୁଝର

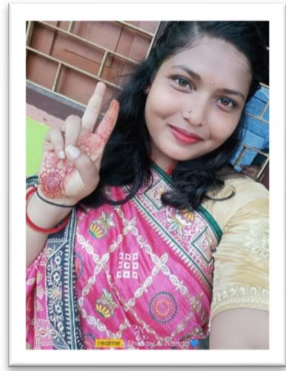
କବିର କଲମ କହେ ମନ କଥା
 କଷଟି ପଥରେ ଚାଲି,
 ସାହସୀ ଯୋଦ୍ଧା ସେ ସାରା ସଂସାରରେ
 ବିରୋଧୀଭାସକୁ ଭୁଲି ।
 ନିଃସ୍ୱଳ୍ପ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତକା
 କବିଟିଏ ଅନ୍ତରରେ,
 ପଦଲେହନର କ୍ରୀତଦାସ ନୁହେଁ
 କ୍ଷମତାର ଲାଳସାରେ ।
 କବି ଛାତିତଳ ସପନରେ ଭରା
 ଅସରନ୍ତି ଜହ୍ନରାତି,
 ବିଶ୍ୱହିତ ପାଇଁ କବିତାରେ ଖୋଜେ
 ମାନବ ବାଦର ଗୀତି ।
 କରୁ ସତ୍ୟର ସେ ଚିର ଆବାହକ
 ଦରଦୀ ଦର୍ପଣ ସ୍ୱର,
 ଲାଞ୍ଜିତ ହୋଇ ବି ଲକ୍ଷ୍ୟପଥ ତାର
 ବୃହତ୍ତର ନିର୍ବକାର ।
 କବି କବିତାର ସ୍ରଷ୍ଟା ନୁହେଁ ଖାଲି
 କରୁଣାର କଳ୍ପବଟ,
 ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ସବୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଘଟଣା
 ବାହି ଜୀବନର ଘଟ ।
 ବିବେକପଣର ଚନ୍ଦନ ଧାରା ସେ
 ସବୁରି ଆଖୁର ଲୁହ,
 ଭିଜାଭିଜା ଭାବ ଝରୁଥାଏ ହୋଇ
 ଅଶାନ୍ତ ସାଗର ସୁଅ ।
 କବି ନୁହେଁ କେବେ ଆପଣା ସ୍ୱାର୍ଥରେ
 କାଷ୍ଠ ପାଷାଣର ମୂର୍ତ୍ତୀ,
 ସେ ତ ଚିରକାଳ ଚରମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
 ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଯଶ କିର୍ତ୍ତୀ ।
 ଜାଗ ଜାଗ କବି କଲମ ମୂଳରେ
 ଜଗତର ହିତ ପାଇଁ,
 ହେଉ ମନର ସେ ଅଜ୍ଞୁରିତ ଭାବ
 ଅନ୍ତରଙ୍ଗତାର ଭୁଇଁ ।

ହେ ଆଶୁ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ସୃଷ୍ଟି...

ହେ ଆଶୁ... ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ସୃଷ୍ଟି
 ଧନ୍ୟ ତୁମର କର୍ମ,
 ମନରେ ରଖୁନ ଛନ୍ଦ କପଟ
 ବୁଝିଛ ଅସଲି ମର୍ମ।।
 ପରୀ ରାଇଜର ଭାବନା ତୁମେ
 ରୂପରେ କଳ୍ପିତ ହୋଇଛ,
 ସୁନ୍ଦରତା ତୁମ ଶରୀରେ ନ ରଖୁ
 ହୃଦୟେ ସାଇତି ଦେଇଛ।।
 ସ୍ନେହାବୋଳା କଥା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱଭାବେ
 ମୋହି ନେଇଥାଅ ମନ,

ସୋନାଳୀ ସ୍ୱାଇଁ
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳେ ଅକିନାହିଁ କେବେ
 ଦୁର୍ବଳ କରି ମନ।।
 ପବନ ଖେଳରେ ଫୁଲଟିଏ
 ଯେପରି ଲହରୁ ଥାଏ,
 ସେହିପରି ତୁମ ହସରେ
 ମୋ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ କୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥାଏ।।
 ସ୍ୱୀକାର କରିଛ ଦୃଢ଼ମନା ହୋଇ
 ଭୁଲ୍‌ବୁଝାମଣା ହେଉ ଯେତେ,
 ମନେ ଦମ୍ଭ ଧରି କରିଅଛ ପଣ
 ନ ଛାଡ଼ିବ କେବେ ମତେ।।
 ଜାଣି ନାହିଁ ଯାହା ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଭାବେ
 ତୁମେ ତାହା ଅନୁଭବ କର କି ନାହିଁ,
 ସତ ତ ଏଇଟା ତୁମ ଆଖିରଲୁହ ଛାତିର କଷଣ ଦେଖୁ
 ସହି ନ ପାରଇ ମୁହିଁ।।
 ଜୀବନ ବାଟରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ
 ଆସିଛି ଏହି ମୋତରେ,
 ତୁମ ଭୁଲ୍ ଥିଲେ ବି କାହିଁକି
 ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଆଜି ଯାଏ ମନ ହେଇ ନାହିଁ କେବେ।।
 ଏମିତି ସଂପର୍କ ବାନ୍ଧି ହେଇଥାଉ
 ଆମ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ,
 ସବୁବେଳେ କଥା ବାର୍ତ୍ତା ନ ହେଲେ ବି
 ତୁମ ପାଇଁ ଭଲପାଇବା, ସ୍ନେହ, ଚିନ୍ତା
 ଥିବ ସବୁବେଳେ ମୋ ମନରେ।।

ସରଗ କହୁଛି 'ଆ' ଲୋ ନଇ...

ନିତି ତୋତେ ଚାହିଁ ଅନେକ ଭାଳଇ
ମନ କଥା ମୋର ନ ପାରେ କହି,
'ସରିତ' ଲୋ ଶୁଣ 'ସରଗ' ବଚନ
ଆକର୍ଷଣେ ତୋର ହୁଏ ମୁଁ ଦହି ।

ବହି ଯାଉ ତଳେ ସାଗରେ ବ୍ୟାକୁଳେ
ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରେମର ବିଧାନ ବଳେ,
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ରହେ ମୁହିଁ ଲାଖୁ
ଭାବରେ ବିହ୍ୱଳ ହୁଏ ସେ କାଳେ ।

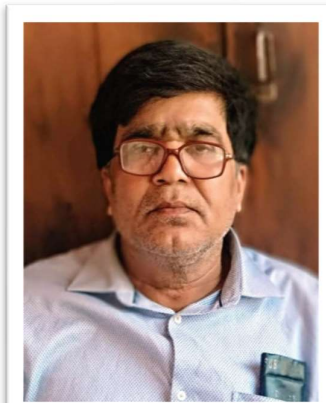
ମୋ ପୁରକୁ ଆସି ଯାଆନ୍ତ କି ମିଶି
ସରଗ ସୁଖକୁ ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଇ?
ନିତି ତୋତେ ଚାହିଁ ଅନେକ ଭାଳଇ
ମନ କଥା ମୋର ନ ପାରେ କହି ।

ସରିତ ସାଗର ବିଧାତାର ତୋର
ବନ୍ଧା ବୋଲି ସତ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରେମ,
ତୋର ମୋର ଭାବ ଦର୍ଶନୁ ଉଭବ
ବୃଥା ସିନା ଏତ ମନର ଭ୍ରମ ।

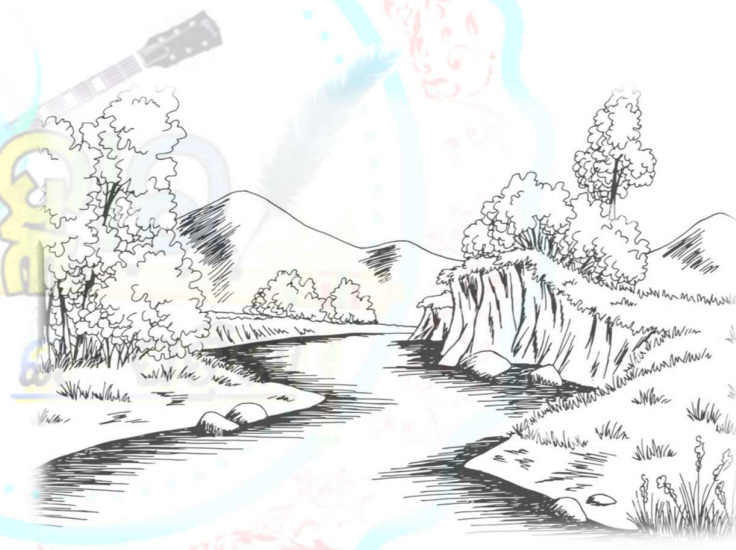
ସରିତ ବୋଲଇ ସମାନ୍ତରେ ରହି
ମିଶିପାରେ କେବେ ସରଳ ରେଖା,
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ପଦ୍ମ କଇଁ ଅଙ୍ଗେ
ମିଳନ୍ତି ଭୂତଳେ ଦିଏ କି ଦେଖା ।

ଭାବ ଥିଲେ ପ୍ରେମ ହୁଏ ଅନୁପମ
ଅଭାବେ ସ୍ୱଭାବେ ନିରସ ସେହି,
ସରିତ ଲୋ ଶୁଣ ସରଗ ବଚନ
ଆକର୍ଷଣେ ତୋର ହୁଏ ମୁଁ ଦହି ।

ଯିଏ ଯହିଁ ରହୁ ବନ୍ଧୁ ଭାବ ବହୁ
ଶାଶ୍ୱତ ବନ୍ଧନେ ସଭିଏଁ ବନ୍ଧା,
ସେବା ମନୋଭାବ ନ ହେଉ ଅଭାବ
ଭବ ସଦା ଭବୁ ସୌମ୍ୟା ସୁଗନ୍ଧା ।

ସୀମାଞ୍ଚଳ ପଣ୍ଡା
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ଡେଙ୍ଗାଡି, ଗଞ୍ଜାମ

ମା ଦଶଭୁଜା...

ଶ୍ରେତ ସ୍ମିତୀ ମହାନ୍ତି (ସୋନି)
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

ତ୍ରିଶୂଳ ଧାରିଣୀ ମନ୍ଦାର ମଣ୍ଡିନୀ
ଖର୍ପର ଧାରିଣୀ ମାଆ,
ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନୀ ମହିଷା ମର୍ଦ୍ଦିନୀ
ସିଂହ ରେ ବସିଛୁ ମାଆ ।।

ଦଶଭୁଜା ଅଟେ ନାମଟି ତୋହର
ଅଗ୍ନି ରୁ ତୁହି ତ ଜାତ,
ଘୋର ସଙ୍କଟରେ ସାହା ତୁହି ମାଁ
ମୁଣ୍ଡରେ ରହୁ ତୋ ହାତ ।।

ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯାହା ଅଛି କଥା
ମହିଷାସୁର ଯେ ପାଇଁ,
ପାପର କଳସୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବାକୁ
ଆସିଲୁ ଧରା କୁ ଧାଇଁ ।।

ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ ଗୌରୀ ତୁହି ଲୋ
ନବମୀ ରେ ସିଦ୍ଧି ଦାତ୍ରୀ,
ନବରାତ୍ରୀ ତୁହି ପୂଜା ପାଉଅଛୁ
ତୁହି ପରା ବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ ।।

ଆଶ୍ୱିନ ମାସରେ ଆସିଲୁ ଧରାକୁ
ନବରୂପ ବେଶ ଧରି,
ତୋହରି ନାମରେ ଷୋଳପୂଜା ଏଠି
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପିଠ ହୁରି ।।

ଜଗତ କଲ୍ୟାଣ ରକ୍ଷା କବଚ ତୁ
ଆସିଅଛୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଧାଇଁ,
ସଭିଙ୍କୁ ଘୋଡ଼େଇ ରଖୁଥା ମାଆଲୋ
ପଣତରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ।।

ପ୍ରଥମେ ଦିବସେ ଶୈଳପୁତ୍ରୀ ମାତା
ବ୍ରହ୍ମଚାରିଣୀ ଦ୍ୱିତୀୟା,
ତୃତୀୟା ଦିବସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଘଣ୍ଟା ତୁହି
ମାଆ ତୁହି ମହାମାୟା ।।

ଚତୁର୍ଥ ଦିବସେ କୁମ୍ଭାଣ୍ଡ ରୂପ ତୁ
ପଞ୍ଚମ ରେ ସ୍କନ୍ଦ ମାତା,
ଷଷ୍ଠେ କାତ୍ୟାୟନୀ ଧରିଅଛୁ ବେଶ
ସପ୍ତମେ କାଳୀ ତୁ ମାତା ।।

ବେଳାକୁମାରୀ ମୁଁ ବାଲୁକା ଶେଯରେ...

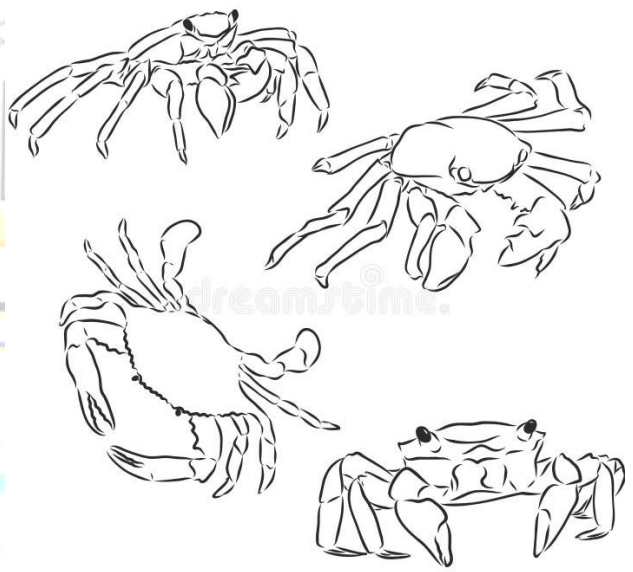
ବେଳାକୁମାରୀମୁଁ ବାଲୁକା ଶେଯରେ
 ଶୋଇଥାଏ ମନ ମାରି,
 ଲମ୍ପିଟ ନାଗର ମିଠା ସପନ କୁ
 ନିତି ଆସି କରେ ଚୋରି ।୦।

ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା
 କଲ୍ୟାଣ ନଗର,
 ବାଲେଶ୍ଵର -୧

କୁନି କୁନି ବାଲି କଙ୍କଡ଼ା ଆଖୁରୁ
 ସ୍ନେହ ପଡୁଥାଏ ଝରି,
 ମୋ ଶାଢ଼ି ପଶତେ ନିତି ଆଙ୍କୁ ଥାଆନ୍ତ
 କୁଟି କମ କାରିଗରି...
 ଅଗଣନ କେତେ କାହା ପାଦ ଚିହ୍ନ
 ରଖୁଛି ଏ ଦେହ ଧରି ।୧।

ମୋତି ମାଳା କହି ସାଗର ଦେଇଛି
 ନିର୍ଜୀବ ଶିପ ଶାମୁକା,
 ବୋକି ଝଅଟିଏ କେମିତି ଜାଣନ୍ତି
 ପ୍ରେମିକ ଦେଉଛି ଧୋକା
 ଭୁଲେଇ ଭାଲେଇ ନିତି ଫେରିଯାଏ
 ମିଛ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ।୨।

ଦିନ ଆସେ ପୁଣି ଦିନ ଚାଲିଯାଏ
 ଲାଗିଛି ଜୁଆର ଭଟା,
 ସରିଯାଇଅଛି ବେପାର ବଣିଜ
 ଭାଙ୍ଗିଛି ଜାତିର ଅଣ୍ଟା ...
 ସ୍ତୁତିର ସ୍ଵାରକୀ ସେଦିନ ଗୌରବ
 ଲୁହେ ଯାଏ ଆଖି ଭରି ।୩।

ଦୂର ସାଗରରୁ ପବନ ଆସିଣ
 ମୋତେ ଧୀରେ ଯାଏ ଛୁଇଁ,
 ଝାଉଁବଣ କାନେ କି କଥା କହଇ
 ଶୁଭେ ଖାଲି ସାଇଁ ସାଇଁ...
 ହଜି ଯାଇଥିବା ପିଲାଦିନକୁ ମୁଁ
 ନିଇତି ହୁଅଇ ଝୁରି ।୪।

ବୁଲିବି ବୋଉର କାଖରେ...

ଖୋଜିଲେ ମିଳୁନି ବୋଉ ତାକ ଏବେ
 ହଜି ଗଲାଣି ମୋ ଗାଆଁରେ,
 ଆଜିକା ପାଠୁଆ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି
 ତାକିଦେଇ ମମି ନାଆଁରେ ।
 ବାପା ତାକ ଏବେ ଚୁଲୁକି ଗଲାଣି
 ତାତି ତାତି ବୋଲି ଶୁଭୁଛି,
 ଆମର ସାହେବି ଢଙ୍ଗରୁ ଏସବୁ
 ଆଧୁନିକତାରେ ଡୁବୁଛି ।
 ଭୟାନା ଅରୁଆ ପିଠା ହେଉନାହିଁ
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପିଜା ଆସୁଛି,
 ହଲଦୀପତର ଏଣିତୁରୀ ଜାଗାରେ

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା
 କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆ
 , ଯାଜପୁର

ବରଗର ଭାରି ବାସୁଛି ।
 କେଜାଣି ଆମର ଗାଆଁଟା ଲାଗୁଛି
 କେବେଠୁ ସହର ସହର,
 ପବନ ଲାଗୁନି ଆଗପରି ଆଉ
 ଗୋଲେଇ ହେଲାଣି ଜହର ।
 କିଏଦେବ ମତେ ଫେରେଇ ସେ ଦିନ
 ଏବେ ଯାହା ନାହିଁ ପାଖରେ,
 ହସିବି ଖେଳିବି ଛୋଟ ଛୁଆହୋଇ
 ବୁଲିବି ବୋଉର କାଖରେ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି...

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଏଇ ନିଃଶବ୍ଦ ପ୍ରହରେ
 ତନ୍ମା ଭିଜା ଆଖି ତଳେ,
 ମନ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରାଳେ କେତେ
 ମହୁଆ ଚମକ ଖେଳେ...
 ଗାଏ ତୁମ ଆବାହନୀ
 ହେଲେ ମୋ ମନର ବ୍ୟାକୁଳତା ତୀରେ
 ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି.... ।୦।

ବେଣୁଧର ସୁତାର
 କେଶବୁରାପାଳ, କେନ୍ଦୁଝର

ଅନେକଜନ୍ମର ତପସ୍ୟାରେ ମୋର
 ମେଣ୍ଟିନାହିଁ ଅବସାଦ,

ମନ ସପନର ମିଠା ଭାବନାରେ
 ପଡ଼ିନାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣଛେଦ ...
 ସାଜି ପ୍ରୀତି ଅଭିମାନୀ ,
 ତୁମରି ପ୍ରେମର ପୁଣ୍ୟ ପରିଧିରେ
 ମୁଁ ଯେ ଚିର ତପସ୍ବିନୀ ...
 ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି..... ।୧।

ପିଆସୀ ମନର ପ୍ରିୟତମ ମୋର
 ଆସୁଛି ସପନେ ତୁମେ ,
 ଭାବଆବେଗରେ ରୋମାଞ୍ଚ ଭରୁଛି
 ଏ ଦେହର ପ୍ରତି ଲୋମେ ...
 ସାଜେପ୍ରୀତି ସୁହାଗିନୀ ,
 ଛୁଇଁ ଯାଏ ହୃଦ ସୀମା ସରହଦ
 ଭାବ ରସ ମନ୍ଦାକିନୀ ...
 ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି..... ।୨।

ତୁମେ ତ ଭରିଛ ଏମନ ସପନେ
 ଶାଶ୍ବତ ପ୍ରୀତିର ଗୀତି,
 ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟର ପବିତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷରେ
 ରଚିବା ମଧୁର ସମୃତି ...
 ଅନୁରାଗ ସୁଧା ଘେନି ,
 ତୁମେ ଭାବକଳ୍ପ ମୋମନ ସଙ୍କଳ୍ପ
 ମୁକ୍ତିତୀର୍ଥ ସଞ୍ଜାବନୀ ...
 ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି..... ।୩।

ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା...

ମଦନ ରତ୍ନରେ ହାୟେ ସିଏ ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା,
ଶରତର ସୋନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଅଟେ ଅନନ୍ୟା ।
ବରଷା ରାଶୀର ସେ ଅନୁପମ ଛିଟା,
ନିଦାଘ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତାତି ର ଲସି ଠୁ ବି ମିଠା ।

ଶୀତ ସକାଳର ସିଏ ମୋ କନ୍ୟାକୁମାରୀ,
ହେମନ୍ତ ରତ୍ନରେ ସିଏ ମୋ ମନର ପରୀ ।
ରୂପ- ସୋନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରେ ତାର ହେବ କିଏ ସରି,
ଲାଜରେ ବି ମରି ଯାଏ ତା ରୂପେ ମୟୁରୀ ।

ହରିଶୀ ପରାୟେ ସିଏ ଚପଳା ଚଞ୍ଚଳା,
ହଳଦୀବସନ୍ତ ପରି ଦିଶେ କେଡ଼େ ଗୋରୀ ।
ମୋତି ମାଣିକ୍ୟ ହସ ତା ରୂପେଲି ଓଠରେ,
ଝଲସି ଯାଏ ଲଳନାର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀରେ ।

ତା ଲାସ୍ୟହାସ୍ୟେ ସୁନେଲି ସକାଳର ଖରା,
ଚମକି ଉଠେ ତାହାରି ଲାବଣ୍ୟ ପସରା ।
ମଳୟ ମରୁତ ଠାରୁ ଶୀତଳ ମାଧୁରୀ,
ତା ସ୍ମିତହାସ୍ୟରେ କ୍ଷଣେ ମନ କରେ ଚୋରୀ ।

ସାତରଙ୍ଗୀ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ତା ମଥା ଓଡ଼ଣୀ,
ମନ ନନ୍ଦନକାନନ ର ସିଏ ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟରୁ ବଳି ମଧ୍ୟ ଅଟେ ସିଏ ଦାମୀ,
ଧନ୍ୟ ହେଲା ଏ ଜୀବନ ହେଇ ତାର ପ୍ରେମୀ ।

ରାଜେଶ୍ କୁମାର ସାହୁ
ପାତ୍ରପଢ଼ା, ଅନୁଗୋଳ

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ ଆଜି ବି'...

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଗବାକ୍ଷ ଦେଇ
କେତେ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କରିବି,
କଳ୍ପନାର ଶଯ୍ୟାରେ ଶୋଇ ରହି
କେତେ ଆଉ ମନେ ପକେଇବି ।

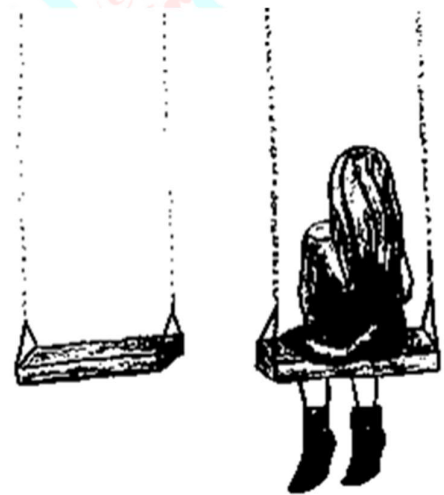
ତୁମ ଲାଗି ଦିବସ ରଜନୀକୁ ଏକାକାର କରି
ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଦୀପାଳୀ ଜାଳି ବସିଛି,
ତୁମ ଲାଗି ନିଶ୍ଚୁର ସମୟମାନଙ୍କ ସହ
ସାଲିସ କରୁଛି ...

ଏବେ ବିରହ ବେଦନା ମୋର
ସମଗ୍ର ଶରୀରରେ କଣ୍ଠା ଭଳି
ଫୋଡ଼ିହେଇ ଯାଉଥିବାର ଅନୁଭବ କରୁଛି,
ତଥାପି ଅସରକ୍ତ ଅପେକ୍ଷାର ଆଶା ନେଇ ବସିଛି ...
ମନ କହୁଛି ତୁମେ ନିଶ୍ଚେ ଆସିବ ବୋଲି
ମାତ୍ର, କାହିଁ?
ମନରେ ତୁହାକୁତୁହା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି?

ଏଇ ଦେଖୁନ.....
ଧେନୁପଲ ଘରବାହୁଡ଼ା ହେଲେଣି,
ପକ୍ଷୀମାନେ କେତେବେଳୁ ତାଙ୍କ ନୀଡ଼କୁ ଫେରିଆସିଲେଣି,
ଆକାଶର ପାହାଚରେ ଚିକମିକ ତାରାମାନେ
ଦୀପାଳି ଜାଳିଲେଣି,
ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ଚତୁଃଦିଗରେ ପୃଥ୍ଵୀ
ଅନ୍ଧକାରର କଳା ଚାଦର ଘୋଡ଼ି ଶୋଇପଡ଼ିବ
କିନ୍ତୁ ତୁମେ କହିଥିଲ ଅପେକ୍ଷା କରିବ,
ଚାହିଁ ରହିଥିବ, ମୁଁ ଫେରିବି ...
ଏବେ କିନ୍ତୁ ମୋର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ପାହାଡ଼
ଧୀରେ ଧୀରେ ଖସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାଣି...
ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତୁମ ଲାଗି ଅଶନିଃଶ୍ଵାସୀ ହୋଇପଡ଼ୁଛି
ଅପେକ୍ଷାର ଗଛରେ ଫୁଲଫୁଟି ମଉଲିଗଲାଣି...
ତଥାପି ପୁନଃ କଢ଼ିଟିର ଆଗମନର ସମ୍ଭାବନାରେ ଜିଇଁଛି
ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ତୁମେ ଫେରିବ ବୋଲି ...

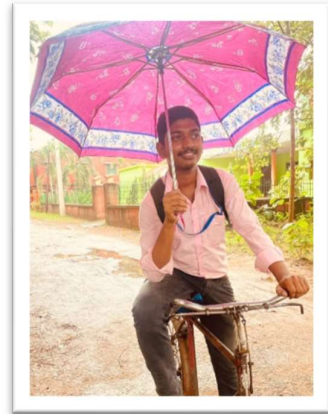

ଜୟଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି
ଗୋପାଳପୁର, ରେମୁଣା,
ବାଲେଶ୍ଵର

ଶୁଭ ଦୀପାବଳୀ...

ଆସିଛି ଆସିଛି ଦୀପାବଳି
 ପୂଜା ହୁଏ ଆଜି ମା' କାଳୀ।
 ଭାଙ୍ଗି ରାବଣର ଅହଂକାର
 ଫେରିଥିଲେ ଅଯୋଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦର।
 ଜାନକୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରେଣ ଧରି
 ରାମ ଫେରନ୍ତି ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗରୀ।

କମଳ ଲୋଚନ ବାଉଳ
 ଛତିଆ, ଯାଜପୁର

ଆସିଛି ଆସିଛି ଦୀପାବଳୀ
 ଘରେ ଛୁଟେ ଆଜି ବନ୍ଧୁ ମେଳି।
 ଆଲୋକର ପର୍ବ ଦୀପାବଳି
 ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ ଉଡ଼େ ଖୁସିର ଧୂଳି।
 ଭରି ଦେଉ ଆଜି ମୁଖରେ ହସ
 ନ ରହୁ କାହା ମନେ ରାଗରୋଷ।
 ନ କାନ୍ଧୁ ଆଜି କାହାରି ହୃଦ
 ନ ରହୁ ଜୀବନେ ଅବସାଦ।
 ରାଗରୋଷ ସବୁ ଭୁଲି ଯାଅ
 ଦିନଟିଏ ହେଲେ ଖୁସି ହୁଅ।

ଯଦି ମୋ ଦେଶ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ର ସମ୍ମୁଖୀନ
 ହେଲା ତା ହେଲେ ମୁଁ ୧୫୦୦ କୋଟି ନୁହେଁ, ମୋର
 ସବୁ କିଛି ଦାନ ଦେଇ ପାରିବି....

(ବିଶିଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପପତି ସ୍ୱର୍ଗତଃ ରତନ ଟାଟା)

ମାନବ ସେବା ହିଁ ମାଧବ ସେବା...

ମାନବ ସେବା ହିଁ ମାଧବଙ୍କ ସେବା
 ଜୀବନର ବ୍ରତ ଏହି,
 ମାଧବ ଦର୍ଶନ ମାନବ ହୃଦୟେ
 ପରମ କରମ ବହି ।।

ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶ୍ରୀମୁଖ ନିସୃତ
 ସର୍ବ ଘଟେ ନାରାୟଣ,
 ଜଳ ଅବା ସ୍ଥଳ ଦଶ ଦିଗ ଭାଗେ
 ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ର ଏହା ଜାଣ ।।

ଭୋକିଲା ପେଟକୁ ଅନ୍ନ ମୁଠାକ ଯେ
 ମାଧବଙ୍କ କୃପା ପରି,
 ନର ସେବା କଲେ ତୁମ ହାତେ ନିତି
 ପୂଜା ପାଉଥିବେ ହରି ।।

ଅନ୍ଧର ସାରଥୀ ଆଶା ବାଡ଼ିଚିଏ
 ହୋଇବାକୁ ପଣ କର,

ଦୁଃଖିଲା ମୁହଁରେ ପୁଚାଇଲେ ହସ
 ସାର୍ଥକ ଜନମ ନର ।।

ଅସହାୟେ ସାହା କରିଲେ ପାଇବ
 କୋଟି ଜନମର ଫଳ,
 ଆଖିର ଲୁହକୁ ପୋଛି ତ ପାରିଲେ
 ଅସହାୟ ପାଏ ବଳ ।।

ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାରେ ବ୍ରତୀ ହେଲେ ନର
 ମାଧବ ଦର୍ଶନ ଲଭେ,
 ଜୀବନର ମାନେ ଯିଏ ବୁଝିଥାଏ
 ପର ହିତେ ଥାଏ ଭବେ ।।

ନିକୁଞ୍ଜ କୁମାର ଘୋଷ
 ମାଧବପୁର, ଜଳେଶ୍ୱର,
 ବାଲେଶ୍ୱର

ପିଲା ଦିନ...

ସେଦିନ ଆଉ କାହିଁ !!
 ଝିପି ଝିପି ବର୍ଷାରେ ଭିଜି ଭିଜି
 ଗାଁ ଦାଣ୍ଡରେ ଭଲିକି ଭଲି
 କାଗଜ ତଳା ଭସାଇବା ଦିନ !
 କାହିଁ ଆଉ,
 କଙ୍କି ପଛରେ ଗୋଡ଼େଇ ଗୋଡ଼େଇ
 ଝାଳନାଳ ହେବାର ବେଳ!
 ଦିନ ଦି'ପହରର ଟାଇଁ ଟାଇଁ ଖରାରେ
 ଜାମୁକୋଳି ଗଛ ତଳେ ଦୋଳି ଫାନ୍ଦି

ସୁଧୀର ମେହେର
 ଚିତ୍ତେଗୁଡ଼ା, ଜୁନାଗଡ଼,
 କଳାହାଣ୍ଡି

ଆ'ସଙ୍ଗାତ ଡୋର ମୋର ମିତ ବସିବା
 ଗୀତର ଆହ୍ଲାଦ !
 ମିଛିମିଛିକା ଛ'ଭଜା,ନ'ଡିଅଣ
 ପରଶି ଦେବାର ମଉଜ !
 ଅବିକା,
 କାହା ପାଖରେ ଫୁରସତ୍ ଅଛି ଯେ
 ଏତେ କଥାକୁ !!
 ଏବେ ତ ସମୟ ନିଅଣ୍ଟ ନିଜ ନିଜ
 ଭିତରେ କଥା ହେବାକୁ....
 ସଭିଏଁ ତ ମସଗୁଲ୍ ମୋବାଇଲ୍ ପ୍ରେମରେ....
 ଦି'ଓଲି ଚିତ୍ତସନ୍ ପାଠରେ....
 ଲାପଟପ୍ ର ଗୋଳକ ଧନ୍ଦାରେ.....
 ନିଜ ନିଜ ଅଫିସ୍ କାମରେ,
 ଦି ପଇସା କମେଇବା ଲୋଭରେ ।।

ଛୁଆ ନ ହେଉଣୁ
 ଅବିକା ବାପା, ମା'ଙ୍କ ଆଖିରେ ମେଞ୍ଚାଏ ସ୍ୱପ୍ନ,
 କେମିତି ପୁଅ/ଝିଅ ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ି
 ଭିତ ଭିତରେ ଠିଆ ହେବେ,
 ଥୋଡ଼େ ଭଲ କମେଇବେ
 ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଜୀବନଟିଏ ଜାଇବେ ।।

କେତେ ବଦଳି ଗଲାଣି
 ଆମ ମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା !
 ଆମେ ସବୁ କେତେ ବଦଳି ଗଲୁଣି ସତରେ !!

ଯୁଦ୍ଧ...

ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ମଣିଷ ମରେ
 ଗଛ ବି ମରେ ,ମାଛ ବି ମରେ
 ଘର ଭାଙ୍ଗେ, ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗେ
 ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ମଣିଷ ର ମଣିଷ ପଣିଆ
 ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଆଲ୍ଲା,ଯୀଶୁ,ଭଗବାନ କ୍ଷ ଘର
 ଅସହାୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଇଶ୍ଵର ମାନେ
 ଉଗ୍ର ,ଅହଙ୍କାରୀ ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ...
 କହି ସବୁ ମଉଳି ଯାଆନ୍ତି
 ଝଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ଅକାଳରେ ଖାଦ୍ୟ ବିନା
 ଶୁଖିଯାଏ ମା' ର ସ୍ତନ,ମରିଯାଏ ଶିରା ପ୍ରଶିରା
 ଧୁଡ଼ୁ ଛୁଡ଼ୁ ଚମ, ଗଳି ପଡ଼ିଥିବା ଆଖି...
 ମରାଚିକା ପରି ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ

ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ବେହେରା
 ଡ଼ମଣା, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର,
 ଭୁବନେଶ୍ଵର

ଓଜାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼େ ପାଇଁ ଗଦା ଉପରେ
 ଆଁ କରି ମାଡ଼ି ଆସୁଥିବା ପୁଲା ପୁଲା ନିଆଁ
 ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ ରେ ଫାଟି ପଡୁଥିବା ବାରୁଦ
 ସ୍ଵପ୍ନ ସବୁ ପାଣି ଫଟକା ପରି ତରଳି ଯାଆନ୍ତି...
 ପ୍ରେମର ଦୁନିଆଟା ଧୋକ୍ଷ ସ୍ତୁପ ପରି ଦେଖାଯାଏ
 କଲମ ଲେଖିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଯାଏ
 ସେହି ଉଗ୍ର ଅହଙ୍କାରୀ ଶାସକ ପାଖରେ
 ଲେଖା ସବୁ ଜାଲୁ ଜଳୁଆ ଦିସନ୍ତି...
 ସବୁ କିଛି ପ୍ରଭାବ ହିନ ହୋଇଯାଏ ଯୁଦ୍ଧ ପାଖରେ
 ମଣିଷ ପଣିଆର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ସାରିଥାଏ
 ମଣିଷ ମାରିବା ଖୁସିରେ
 ମୁଁ ଆଉ ମୋର ସବୁର ଲଢେଇରେ
 ମୃତ୍ୟୁ ବହୁତ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଏ
 ସବୁ ଦାୟିକତା , ସବୁ ଅହାମିକା , ସବୁ ମୋର
 ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ହେଇଥାଏ

ବିଦାୟ ଦିଅ ଆଗୋ ସଜନୀ...

୨୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୩। ସେଦିନ ଥିଲା କଲେଜରେ ଆମର ଶେଷ ଦିନ । ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ସାକ୍ଷାତକାର ଭିତରେ ବି ଭୁଲି ନଥିଲି ତୁମକୁ । ଏଇ ଦୁନିଆଁରେ ତମର ସିନା ଅସରତ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ହେଲେ ମୋ ଦୁନିଆଁ କହିଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଝେ । ମନେ ପଡ଼ିଲା, ଦିନେ ଜ୍ଞାନଭାଇ ଦୋକାନ ଆଗରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଠିଆ ହେଇ ତୁମକୁ ଦେଖିବା ବାହନାରେ ତାର ବେପାର ବଢ଼ାଉଥିଲି । ହେଲେ ଆଜି ତ ଶେଷ ଦିନ, ଆଜି ଯଦି ଭଲରେ ଦେଖାକରି ପଦେ କଥା କହି ନପାରିବି ତାହା ହେଲେ ଆଉ ଏଇ ଜୀବନରେ କେବେ ନୁହଁ...

ବିସ୍ମୟ ପ୍ରସାଦ ଜେନା
ବ୍ରହ୍ମଗିରି, ପୁରୀ

ମନରେ ସାହସ ଆସିଲା, ବାହାରି ଗଲି ବିଲ୍ଡିଂ ବାହାରକୁ । ଧିରେ ଧିରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି ଯେଉଁଠି ତମେ ଲଗେଇ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଇ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଅକ୍ତିମ ଆଳାପରେ ବ୍ୟସ୍ତଥିଲ । ବର୍ଷା ମାତୃରେ ଘାଇଲା ହେଲାପରି ହଠାତ୍ ଶିହରୀ ଉଠିଲା ମୋ ଦେହ, ତମ ଆଖି ସାଥେ ଆଖି ମିଶିଗଲା ପରେ । ତା ପରେ ଆଉ ଯିବି କୁଆଡ଼େ?? ସଞ୍ଜବେଳଟାରେ ମୋ ଦେହରୁ ଗମ୍ ଗମ୍ ଝାଳ ବାହାରିବାରେ ଲାଗିଲା । ମୋ ସାବନା ରଙ୍ଗର ଦେହଟା ବି ଲାଲ ପଡ଼ିଗଲା ଲାଜରେ, ଭୟରେ । କିଛି ବାଟ ନପାଇ ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଲାଗିଥିବା ସୋ ଗଛର ଅବର୍ଷିତ ଡାଳ ଉହାଡ଼ରେ ଲୁଚିରହି ଦେଖିବାରେ ଲାଗିଲି ତୁମର ସେ ପିଲାଳିଆମି ଭରା ଚେହେରାକୁ ।

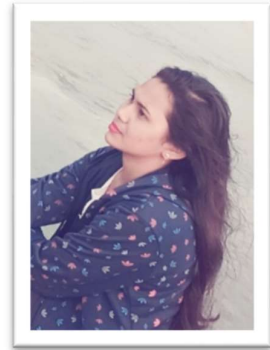

ଜୀବନ ଯାକ ଏଇ ସ୍ମୃତିକୁ ନେଇ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶାରେ ତମର ଛବି ଆଙ୍କୁଥିଲି ମନ କାଗଜରେ । ଆଖିରେ ପଲକ ପଡୁନଥାଏ । ମନ କହୁଥିଲା ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି ସେମିତି ଅଟଳ ହେଇ । ହେଲେ ବିଧାତା ସହିଲାନ୍ତି । ହଠାତ୍ ମନେ ପଡ଼ିଲା ପକେଟ୍ ରେ ସ୍ମୃତି ଚାବି ନାହିଁ । କଲେଜ ଠୁ ଘର ୧୦୦କିମି ରାସ୍ତା । ଧରି ଆସିଛି ଦୁଇଜଣ । ଚିତ୍ରାରେ ଖୋଜି ଚାଲିଲି ସେ ଚାବିକୁ କ୍ୟାମ୍ପସ ସାରା । ଖୋଜାଖୋଜି ଭିତରେ କେହି ଜଣେ କହିଲା ତମ ଗାଡ଼ି ବାହାରିଲା ବୋଲି । ବିଜୁଳି ବେଗରେ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲି ଫୁଲ୍‌ଗେଟ୍ ପାଖକୁ । ହେଲେ କାଇଁ ତମେ ତ ନଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଅଦୂରରେ ଦେଖିଲି ତୁମ ଗାଡ଼ିଟା ଉଠୁଚି ରାସ୍ତା ଉପରକୁ । ଆଖି ଆଗକୁ ଦି ଧାର ଲୁହ ଆସି ସେ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସଚେତ ହୋଇ ପୋଛିଦେଲା ତାକୁ ସାର୍ଟ ରେ । ସେତିକି ସମୟ ଭିତରେ ତମ ଗାଡ଼ି ରାସ୍ତା ଉପରକୁ ଉଠି ସାରିଥିଲା । ଆଉ ଧିରେ ଧିରେ ହଜିଗଲା ରାଜଧାନୀର ରାଜରାସ୍ତାରେ...

ସେତେବେଳେ ମନ ରେଡିଓରେ ଆପେ ଆପେ ବାଜି ଉଠିଲା, "ବିଦାୟ ଦିଅ ଆଗୋ ସଜନୀ, ଆଉ ଏ ଜୀବନେ କେବେ ଦେଖା ହବନି" ।

ଶୂନ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ...

ଇତିଶ୍ରୀ ଜାନା
ଗୋଡ଼ା, ଜଗତସିଂହପୁର

ଆଜି ଶରତ ବାବୁ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଅଫିସ ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କ ଅବସରକୁ ମାତ୍ର ୬ମାସ ବାକିଥିଲା, ବହୁତ କାମ ମଧ୍ୟ କରିବାର ଥିଲା । ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ସକାଳ ଜଳଖିଆ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ରୁହି ଆଜି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ନେଇ ତାଙ୍କ ଅଫିସକୁ ଯାଇଥିଲା ।

ରୁହି ହେଉଛି ଶରତ ବାବୁଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ । ସେ +୩ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ପଢୁଥିଲା । ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର । ପାଠରେ ସାଠାରେ ଗୁଣରେ ସବୁଥିରେ ସେ ନିପୁଣ । ଝିଅ ଭଳି ଝିଅଟିଏ ଗଢି ତୋଳିଥିଲେ ଶରତ ବାବୁ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତଆଡୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଝିଅ ବାହାଘର କରିବାକୁ ରାଜି ନଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଝିଅକୁ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ପାଠପଢି ଚାକିରୀ କରି ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିଥାନ୍ତି ।

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରେ ଶରତ ବାବୁ ଘରକୁ ଫେରିଲା ପରେ ଦେଖିଲେ ଅଜିତ ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତି କରୁଛି । ବୋଉ ମୋତେ ୧୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଦରକାର । କ୍ଲବ ଘର ମରାମତି ପାଇଁ ଚାହା ହୋଇଛି । ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀ- ବାପା ତୋତେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଚାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ commerce ପଢିବାକୁ କହିଲେ , ତୋର ସେଥିରେ ରୁଚି ନଥିଲା । ବାପାଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରି ତୋ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ତୋତେ ପାଠ ପଢିବାକୁ କହିଲି । ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ପଇସା ଲୁଚାଇ ତୋତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଦେଲି । ତୋର ଗ୍ରାହ୍ୟସନ କରିସାରିବା ପରେ ତୋତେ ଚାକିରୀ କରିବାକୁ କହିଲି ହେଲେ ତୁ ସେସବୁ ନ କରି ଗାଁର କ୍ଲବ ଘର ମରାମତି ପାଇଁ ପଇସା ମାଗୁଛୁ । ତୁ ଏମିତି କାଲି ହଉଛୁରେ ଧନ । ଅଜିତ- ବୋଉ ତୁ ବୁଝୁଛୁ କଣ ପାଇଁ ପଇସାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୋତେ ମାଗୁଛି । ବାପାଙ୍କୁ ମୁଁ ମାଗିପରିବି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତୋତେ ମାଗୁଛି । ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀ- ମୋ ପାଖରେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଛି । ଯଦି ସେତିକି ନବୁ ତାହାଲେ ନେ । କିନ୍ତୁ ବାପାଙ୍କୁ ଏସବୁ କଥା ଯେପରି ଖବର ନ ହୁଏ । ଏସବୁ ଶୁଣି ଶରତ ବାବୁ ଟିକିଏ ହସିଦେଲେ ଓ ନିଜ ରୁମ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଅଜିତ(ମନେ ମନେ-) ବୋଉ ମୋତେ ତୁ କ୍ଷମା କରିଦେବୁ ମୁଁ ମିଛ କହି ତୋ ପାଖରୁ ପଇସା ଆଣିଛି । ମୁଁ କୌଣସି କ୍ଲବ ଘର ମରାମତି ପାଇଁ ପଇସା ଆଣିନଥିଲି । ମଦନା ପାଖରେ ପଇସା ନାହିଁ , ଘର ଚଳେଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଇସା ନାହିଁ, ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲାଛୁଆ ସବୁ ଭୋକ ଉପବାସରେ ଅଛନ୍ତି । ଅଥଚ ମଦନା ମୁହଁ ଖୋଲି କିଛି କହିପାରୁନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏ ଟଙ୍କା ତାକୁ ଦେବାପାଇଁ ଆଣିଛି । କୌଣସି ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିଲେ ମୁଁ ତୋତେ ମାଗେ । ବାପାଙ୍କୁ ମାଗିବାକୁ ସାହସ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ବଡ଼ ଭାଇ କରିଥିବା ଭୁଲକୁ ମୁଁ କରିବାକୁ ଚହେନାହିଁ । ଏମିତି ନହେଉ ବାପା ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ଭଳି ମୋତେ ଘରୁ ତଡିଦିଅନ୍ତୁ ।

ଅଜିତ ବହୁତ ଦୟାଳୁ ଥିଲା । ସେ କାହା ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ସହିପରେନାହିଁ । ଯିଏ ଦୁଃଖରେ ପଦେ କହିଦେଲେ ତା ପାଖରେ ଯାହା ଥାଏ ସେ ସବୁକିଛି ଦାନ କରି ଦେଉଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଗାଁଲୋକ ତାକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଅଜିତ କ୍ଲବର ଲିଡର ଥିଲା ।

କିଛି ଦିନ ପରେ.....
ଆଜି ଅଜିତ ଗାଁର କୌଣସି ଏକ କେସ ପାଇଁ ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲା । ଥାନାରେ ଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅଜିତକୁ ଦେଖି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ଯେ ତ ହେଉଛି ଆମ ବଡ଼ ବାବୁଙ୍କ ଭାଇ । ଏସମୟରେ

ଯେ ଏଠି କଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ଅରୁଣ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ଅରୁଣକୁ ଦେଖି ସବୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ତାକୁ ସାଲୁଟ କଲେ । ଅରୁଣର ନଜର ଅଜିତ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ସେ କାଳବିଳମ୍ବ ନକରି ଅଜିତ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲା । ଅଜିତ ତୁ ଏଠି କଣ କରୁଛୁ କଣ ହୋଇଛି... ? ଅଜିତ ଅରୁଣକୁ ଦେଖି କୁଣ୍ଠାଇ ପକାଇଲା ଓ ତା ଆଖିରେ ଲୁହ ଆସିଗଲା । ଏହା ଦେଖି ଅରୁଣ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଦୁହେଁ ଦୁହେଁକୁ କୁଣ୍ଠାଇ ପକାଇଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ଅଜିତ କହିଲା ତୁମେ କିପରି ଅଛ... ? ଭାଉଜ କିପରି ଅଛନ୍ତି... ? ଅରୁଣ ଉତ୍ତରରେ କହିଲା ମୁଁ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ତୋ ଭାଉଜ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ହଁ ତୁ ଦାଦା ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛୁ । ଏକଥା ଶୁଣି ଅଜିତ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲା ଓ ଆଜି ମିଠା ନେଇ ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁଆଇବ ଓ ଖୁସି ଖବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । ଏପରି ବହୁତ କିଛି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ଶେଷରେ ଅଜିତ କହିଲା ଭାଇ ତୁମେ ଘରକୁ ଆସି ବାପାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ ବୋଧହୁଏ ସେ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଏକଥା ଶୁଣି ଅରୁଣ ବହୁତ ମନଦୁଃଖ କଲା ଓ କହିଲା ନୀଚ ଜାତିରେ ବିବାହ କରି ବୋଲି ବାପା ରାଗିନାହାନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଝିଅ ସହ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିସାରିଥିଲେ ହେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣି ତୋ ଭାଉଜକୁ ବିବାହ କରି । ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ମୁଁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଘରକୁ ଯାଉ ନାହିଁ । ଘରେ ସମସ୍ତେ କିପରି ଅଛନ୍ତି ଅରୁଣ ପଚାରିଲା । ଅଜିତ କହିଲା ସମସ୍ତେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି । ରୁହିର ପାଠପଢ଼ା ସରିଲା ପରେ ବାପା ତା ବାହାଘର କରିବେ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଶୁଣି ଅରୁଣ କହିଲା ଯଦି ମୋ ଦ୍ଵାରା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ହୁଏ ତାହାଲେ ମୋତେ ଜଣେଇବୁ । ଏପରି କିଛି ସମୟ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ପରେ ଅଜିତ ଘରକୁ ଆସିଲା । ସାଙ୍ଗରେ ମିଠା ପୁଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ଆଣିଥିଲା । ମିଠା ଦେଖି ରୁହି ପଚାରିଲା ଭାଇ ଆଜି କଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେ ମିଠା ଆଣିଛ । ଅଜିତ କହିଲା ଆଜି ଭାଇ ସହ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା । ସେ କହିଲେ ଭାଉଜ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛନ୍ତି, ସେଇ ଖୁସିରେ ଆଜି ମିଠା ଆଣିଛି । ଏକଥା ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀ ଦୁଆରବନ୍ଧ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଶୁଣିସରି ଭୋ-ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କହିଲେ ମୁଁ ଜେଜେମା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ହେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିପାରୁନାହିଁ । ରୁହି ଓ ଅଜିତ ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କହିଲେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବା । ଏକଥା ଶୁଣି ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀ କହିଲେ ବାପାଙ୍କ ଆସିବା ସମୟ ହୋଇନାହିଁ । ଚାଲ ଆମେ ଯାଇ ଦେଖା କରି ଆସିବା । ସମସ୍ତେ ରେଞ୍ଜୀ ହୋଇ ଅରୁଣ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଶରତ ବାବୁ ଅଫିସରୁ ଆସିଲେ । ସେଦିନ ଶରତ ବାବୁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ । ଘରକୁ ଆସି ଦେଖିଲେ ଘରେ ତାଲା ପଡ଼ିଛି । ପଡ଼ିଶା ଘରେ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଲେ ସମସ୍ତେ ଅରୁଣ ପାଖକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ଶରତ ବାବୁ ଜେଜେ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ଖବର ଶୁଣି ଶରତ ବାବୁ ମନେ ମନେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ ହେଲେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁନଥିଲେ । ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆର ମୁହଁରେ ବସି ବିତିଥିବା କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ମନେ ପକାଉଥିଲେ ।

ଅରୁଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ଖାତିର ନ କରି ନୀଚ ଜାତିର ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିଥିଲା ସତ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ଜଗି କେବେ ମଧ୍ୟ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାହିଁ । ଅଜିତ ଘରେ ଚାଲି ଶୁଣି ଘରୁ ପଇସା ନେଇଛି ସତ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁହେଁ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ । ରୁହି ଓ ଶ୍ୟାମଳି ଦେବୀ ଅରୁଣକୁ ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସତ ହେଲେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ଜଗି ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଏତେ ବଡ଼ ଖୁସି ଖବର ଶୁଣି ନିଜକୁ କିପରି ସମ୍ଭାଳି ପରିଆନ୍ତେ । ଆଜି ସେ ବହୁତ ଖୁସି । ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆ ଯାଇଥିବା ସଂସ୍କାର ତାଙ୍କ ପିଲା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।

ଓଲଟ ବୃକ୍ଷ ତଳ ଛାୟା...

ମଣିଷର ଶରୀର ହିଁ ଓଲଟ ବୃକ୍ଷର
ଛାୟା, ମସ୍ତିଷ୍କ ରୂପୀ ମୂଳ ଥାଏ ଉପରୁ
ତଳକୁ ଲମ୍ବିଥାଏ ମଣିଷର ହସ୍ତ ପାଦ
ରୂପୀ ଅଗ୍ରଭାଗ, ସିଧା ବୃକ୍ଷରେ ବାସ
ନାନା ଜାତି ପକ୍ଷୀର ହିଁ ଆଶ୍ରୟକ୍ଷଣ ।

ଶରୀର ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ଏକ ହିଁ ପକ୍ଷୀ
ବାସକ୍ଷଣୀ ଲୋଟଣୀ ପାରାର ଉଡ଼େ
ଦଶ ଦିଗକୁ ମନ ହୁଏତର ସ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନ
ନିଜସ୍ଵ ଇଚ୍ଛାରେ ହିଁ ନାହିଁ ବିରୋଧର
ସ୍ଵର ଧରିହୁଏ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ସହଜରେ ।

ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଲୋଟଣୀ ପାରାରୁ ମନ
ବଡ଼ ଚଞ୍ଚଳ ଅତି ଧରା ପଡ଼େ ହିଁ ତ
ନାହିଁ ସାଂସାରିକ ମୟା ଜାଲର ମନ
ଅଠାକାଠି ସମ ପଡ଼ି ପ୍ରଲୋଭନରେ
ଲୋଟଣୀ ପାରା ଉଡ଼େ ଆକାଶରେ ।

ଧରା ନପଡ଼େ ପଞ୍ଚୁରୀରେ ଆଦୌ
ଆତ୍ମାର ମନ ଅମନ ବିମନ ସୁମନ
ଓ କୁମନ ପଞ୍ଚ ମନର ଆତ୍ମା ରୂପୀ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନଥିଲେ ବି ରୂପ ରଙ୍ଗ ରସ
ଗନ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ପଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ସମାନ ।

ନୀଳ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବୁଲିବାକୁ ତ
ନାହିଁ ଡେଣା, ରଖେ ଭାବ ଜାଗୁଡ଼ି ହିଁ
ଲକ୍ଷେ ଧାରା ଯୋଜନ କ୍ଷମତାର ହିଁ
ଉଡ଼ି ବୁଲିବାରେ ରହି ନିଜକୁ ହିଁ ରକ୍ଷା
କରେ ଥାଇ ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଭୁକ୍ତ ।।

ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ
ଜଗନ୍ନାଥ କଲୋନୀ, ବୁଢ଼ାରଜା,
ସମ୍ବଲପୁର

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ...

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଗୋ ହଳଦୀ ଫୁଁହି
ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ଦେଲେଗୋ ଚାହିଁ
ଜହ୍ନୁ ଆକାଶରେ ପାଗଳା ହୋଇ
ଅନାଏ ତୁମକୁ ଚିକେ ଟେରେଇ.

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଗୋ ହଳଦୀ ଫୁଁହି
କୁଆଁର ପୁନେଇଁ ଜହ୍ନୁ ତୋ ପାଇଁ
କୁଆଁରୀ ହାତରେ ସଞ୍ଜରେ ରହି
ମାସଟିଏ ଜାଉ ଜହ୍ନୁର ହୋଇ.

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଗୋ ହଳଦୀ ଫୁଁହି
ପାଖୁଡ଼ା ପାଖୁଡ଼ା ଡେଶା ମେଲେଇ

ଭ୍ରମର ନଜରେ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗଲେ ଆସୁ ସଜେଇ ହୋଇ.

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଗୋ ହଳଦୀ ଫୁଁହି
କାହିଁକି ହଉ ତୁ ଏତେ ଫୁଲେଇ
ଅନ୍ଧାରେ ଆଲୁଅ ତୋ ରୂପ ଦେଇ
ସଭିଲୁ ତୋ ଆଡ଼େ ନେଉ ଭଲେଇ.

ସଂଧ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ ଗୋ ହଳଦୀ ଫୁଁହି
ସକାଳ ହେଲେ ତୁ ମଉଳି ଯାଉ
ନ ଥାଏ ତୋ ଦେହେ ବାସନା ବାସ
ତଥାପି ତୋ ରୂପେ ବାନ୍ଧୁ ତୁ' ଫାସ.

ଅଭିଷ୍ଟା ଧଳ
ଅଳପୁଆ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ,
କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା

ମୋ' ବାପା...

ମନେଅଛି ଆଜି ସେହି ପିଲାଦିନ
 ରକ୍ଷି ବସୁଥିଲେ ଏକା,
 ମୋ ମା' ବୋଲି ଡାକି ପାଖେ ଆସୁଥାନ୍ତି
 ସେବା ପରା ମୋ' ବାପା...

ସପନ ଦେଖାନ୍ତି, ଶାସନ କରନ୍ତି
 ବୁଝନ୍ତି ଯେତେକ ଅଳି,
 ସବୁ ଲୁହ ପିଇ ହସିବା ଶିଖାନ୍ତି
 କଷଣ ନ ଯାଇ ଡରି ...

ପଢ଼ି ଛିଡ଼ାହେବା ସାହସ ବାନ୍ଧିବା
 ଅଝଟେ ନ'ହୋଇ ଖପା,
 ଆକାଶ ଠୁ ଲମ୍ବା, ପୃଥିବୀ ଠୁ'ବଡ଼
 ମନ ଯାର ସିଏ ବାପା ...

ପୂଜା ପରବରେ ନିଜେ ଚିର ପିନ୍ଧି
 ଆମକୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାନ୍ତି ନୁଆ,
 ବାପା ସିଏ ମୋର ନୁହେଁ ଆଉ କେହି
 ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦର ଡାକ୍ତର ନାଁ'

ଏଲିନା ମହାପାତ୍ର
 ବରୀ, ଯାଜପୁର

ଇ-ପତ୍ରିକା

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ପଣତ କାନି...

ହସରେ ଲୁହରେ ମନେପଡେ ମୋର
ସ୍ନେହଭିଜା ତୋର ସେଇ ପଣତ କାନି ...

ଶୈଶବରେ ଦେଲା ଯିଏ ଅଭୟ ଆଶିଷ
ଯୌବନରେ ରଞ୍ଜିତ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଉ ଦୁର୍ବାର ସାହସ
ଯାହାବି ପାଇଛି ହରେଇଛି ଯାହା
ଅଜାଡ଼ି ଦେଇଛି ସବୁ ସେଇ ପଣତ କାନିରେ ...

ଚନ୍ଦନା ସାହୁ
ଦଳା, ଯାଜପୁର ରୋଡ଼

ନିହାତି ସନ୍ତର୍ପଣରେ-
ଭରସା ରଖୁଛି ବାନ୍ଧିନେକୁ ଗଣ୍ଠିକରି
ତୋ ଗଣ୍ଠି ଧନର ସୁଖ ଦୁଃଖର ପସରା
ମୋ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ
ଦେଖୁବୁ ତୋ ପଣତ କାନିରେ

ମୋ ମୁହଁରୁ ଉଇଁ ଆସୁଥିବା ହସ
ଆଉ ଝରିପଡୁଥିବା ଲୁହରେ...
ମୁଁ ତ ସେଇଠି ଲୁଚିଛି
ମୋ ସୁଖର ଚଉଦିଗ ଆଉ
ଦୁଃଖର ସରହଦ ଭିତରେ
ତୋ ପଣତ କାନିରେ...

👉 "ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ
ଲେଖା ଲେଖକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଲେଖା ।

👉 ଯଦି ଲେଖାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ନକଲ ହୋଇଥାଏ
ସେଥିପାଇଁ ଆମ ମହାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି , ଲେଖା
ପଠାଇଥିବା ଲେଖକ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟୀ ରହିବେ ।

ଏବେର ପିଲାମାନେ...

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମାଜରେ ଆମେ ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଦେଖି ବ୍ୟଥୁତ ହେଉଛୁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ସମାଜପାଇଁ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ ଭଳି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ, ଆମେ ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ତେବେ ଦେଖିବା, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଟିକିଏବି ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି ।

ଚିତ୍ର ରାଣୀ ପାତ୍ର
ବାଲେଶ୍ଵର

ପିଲାଟି କେଉଁ ପରିବାର ଓ ପରିବେଶରୁ ଆସିଛି ଦେଖିଲେ ଆମେ ଜାଣି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ପିତା ମାତା ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ତାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଅଭିଭାବକ ହେବାପାଇଁ ସଠିକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାଁନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ପିତା ମାତା ସନ୍ତାନର ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ସତରେ ନିଷ୍ଠାପା ପୁଲ ପରି କୋମଳ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ କିପରି ବଢ଼ିଛନ୍ତି ?, ଏହା ଉପରେ ତର୍କମା କଲେ ବହୁ କଥା ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହୋଇପାରିବ । କୁହାଯାଏ, ବାପା ମାଙ୍କ ଜୀବନ ପିଲାଙ୍କର ହସ୍ତାକ୍ଷର ଖାତା । ସେଇ ଖାତାଟି ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର ହେବ ସେମିତି ପିଲାଙ୍କ ଜୀବନ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ଗଢ଼ି ଉଠିବ ।

ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲା ମାଟି କଣ୍ଢେଇ ସଦୃଶ । ଯେପରି ଗଢ଼ିବ ସେପରି ହେବେ । ଖୁବ୍ କମ୍ ଏଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ

ହୁଏ । ହାତ ଗଣତି ସଂଖ୍ୟା ବାହାରିବ । ଏବେର ନବ୍ୟ ସଭ୍ୟ ଯୁଗର ପିତା ମାତା ସନ୍ତାନକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି କେମିତି ଜାଣିବା ଆସନ୍ତୁ ।

ଦୋଷ ଲଦି ଦେବା ଅତି ସହଜ ପିଲାଙ୍କ ଉପରେ । କେବେ ଥରେ ତଳେଇ ଭାବିଲେ ସେମାନେ ନିଜର ତ୍ରୁଟି ପ୍ରତି ସଚେତନ ନିଶ୍ଚୟ ହେବେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵକୁ କେତେ ସୁନ୍ଦର ତୁଲାଇ ପାରିଛନ୍ତି ନିଜେ ଅନୁଭବ କରି ପାରିବେ । ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଆଜିକାଲିର ଯୁଗରେ । ତାମାନେ ନୁହେଁ, ନିଜ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ଅବମାନନା କରିବା । ପିଲାଏ ଘରେ ଓ ବାହାରେ ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ କଥା ନକହି ଇଂରାଜୀ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଅଧିକ କହି ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । ପିତା ମାତା ନିଜକୁ ଗୌରବାଦିତ ମନେ କରନ୍ତି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ନିଜେ ପିତା ମାତା ଆଦୌ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ତାଙ୍କ ପିଲା ଆଗ ମାତୃଭାଷା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଶିଖିବା ଉଚିତ । ଭାଷା କେବେବି ଖରାପ ନୁହେଁ । ପିଲାଟିଏ ମାଆର ଭାଷା ଶିଖିଲେ ମାଉସୀର ଭାଷା ଭଲ ଭାବରେ ଶିଖି ପାରିବ । ଏଇ ଧାରଣା କିନ୍ତୁ ଏବେର ପିତା ମାତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଗତାନୁଗତିକ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ହେୟ ମନେ କରି, ଛତୁ ଫୁଟିଲା ପରି ଯେଉଁ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି ସେଥିରେ ନାମ ଲେଖାଇ ପାରିଲେ ଭାବନ୍ତି ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବାପାଇଁ ।

ପ୍ରକୃତରେ ସେଇଟା ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କି? ନିଜ ନିଜ ଭାଷାର ଗୁରୁତ୍ତ୍ୱ ଉପଲବ୍ଧି କରି ନ ପାରିଲେ କିପରି ସଂସ୍କୃତି ପିଲାଙ୍କ ପାଇବେ? ଆଜି ଯଦି ଏତେ ଅଧଃପତନ ଦେଖା ଯାଇଛି ସମାଜରେ ତାହାର ମୂଳ କାରଣ କେଉଁମାନେ। ଏତିକି ବୁଝିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ପିଲାଙ୍କୁ ଘରେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ନ ଶିଖାଇ ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି ଖାଲି ଆଧୁନିକତାର ଚାକ ଚକ୍ୟରେ ଭାସିଯାଇ

ଯେତିକି ଆଧୁନିକ ନାଚ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ଶିଖାଇବାରେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ସଂସ୍କୃତି ଜାଗାରେ ଅପ୍ରସଂସ୍କୃତି ମୁଣ୍ଡ ଅଧିକ ଟେକୁଛି। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ। ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଜୀବନକୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ। ଖୁବ୍ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ପିତା ମାତା ସଙ୍ଗୀତକୁ ଏପରି ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି। ସେହି ଠାରୁ ପ୍ରକୃତରେ ପିଲାଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ ଉଚ୍ଚ ଆଧୁନିକତା। ଯେଉଁଠି ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ଆମ ସମାଜର ଧର୍ମର ଗୁଣ ଗାନ କରେ ସେଇଠି ଆମ ପିଲାଏ ଥାଆନ୍ତି ନିର୍ବୋଧ। ଲଜ୍ଜା ଲାଗିବା କଥା, ସାରା ବିଶ୍ୱ ଆଜି ଆମର ସଂସ୍କୃତି ଆମର ପରମ୍ପରା ଆମର ସମାଜର ଧର୍ମର ଗୌରବ ଗାରିମା ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲାବେଳେ ଆମର ପିଲା ଏସବୁର ଧାର ଧାରନ୍ତି ନାହିଁ। କେଉଁଠାରୁ ଶିଖିବେ ନୈତିକତା?, ଯାହା ଆଜି ସୁଦୂର ପରାହତ।

ବହୁତ କଥା ଶିଖିବାର ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ଥିଲେବି ସେମାନେ ଶିଖିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି ଅଧଃପତନ ପିଲାଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗଢି ଉଠେ। ଯାହା ସମାଜପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ। ତେଣୁ ସବୁ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଏଥି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପିଲାଙ୍କୁ ବଢ଼ା କୁ। ବଡ଼ ମଣିଷ ଠାରୁ ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ହେବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ। ମାନବିକତା ଥିବା ଲୋକେ ଆଦର ପାଆନ୍ତି। ଦୁଇ ଦିନର ଜୀବନକୁ ନେଇ ବୃଥା ଅହମିକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୋଇ ପିଲାଙ୍କୁ ସମାଜ ତଥା ଦେଶର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଭାବେ ଗଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ପୂର୍ବ ସୁରି ମାନେ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ, ତ୍ୟାଗ ଦେଖାଇ ଦେଶ ମାତୃକାର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ସେହି ପରି ନିଜକୁ ଗଢ଼ି ପାରିଲେ ଦୁର୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ସାର୍ଥକ ହେବ। ଯିଏ ଯେତେ ମାର୍ଜିତ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ସେତେ ଉନ୍ନତ କରିଥାଏ। ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଅତି ଚମତ୍କାର ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଭାବକ ସଚେତନ ହୋଇ ପାରିଲେ ସମାଜରେ ପିଲାଙ୍କର ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଯାପନ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାର ଗୌରବ ଲାଭ କରି ପାରିବେ।

ଯାହା ଏ ସମାଜ ତଥା ଜାତି ଦେଶ ଆଶା କରେ। ଉତ୍ତମ ଛାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ହେଲେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଜା ସୃଷ୍ଟି କରି ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବ।।
" ସତ୍ୟମେବ ଜୟତେ।"

ପ୍ରେମିକା...

ବେଳେ ବେଳେ ତୁ' ଲାଗୁ
 ନୀଳ ଜହ୍ନର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା
 ମୋ ଅତୀତ , ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଭରିଦେଉ
 ଶୀତଳ କିରଣ,

ମୁଁ କିଛି ଜାଣିନି
 ତୁ କେମିତି, କେଉଁ ବାଟ ଦେଇ
 ଚାଲି ଆସିଲୁ ଏଇ ହୃଦୟ ଭିତରକୁ,
 ତୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ,ତୋ ଅଭିଳାଷ
 ମତେ ଅଜଣା ,
 ତଥାପି ତୋର ଆପଣା ର କେହିଜଣେ ହେଇ
 ବଞ୍ଚିବାକୁ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ,
 ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ହଜି ଯିବାପାଇଁ
 ତୋର ମିଠା ମିଠା ଶବ୍ଦରେ,
 ଦିନେ ସେଇ ଶବ୍ଦ କୁ ସାଉଁଟି ଆଣି
 କବିତା ଚିଏ ଲେଖୁଥିଲି,
 ତୋ ପାଇଁ,
 କାଳେ ତୁ ଡରଳି ଯିବୁ ମୋ କବିତା ପଢ଼ି,
 ଦମକାଏ ମତୁଆଲା ବାସ୍ନା ଭରି ଦେବୁ
 ମୋର ସନ୍ତାପିତ ଜୀବନରେ.....

ତୁ ବି ବେଶ୍ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛୁ
 ତୋ ଥିବା ନଥିବା ରେ ହିଁ
 ମୋର ଜୀବନର ଅସମାହିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଶେ,
 ଦୟା ଦୟା ହେଇ ଜଳି ଉଠେ
 ଜୀବନ ଦୀପ,
 ହେଲେ କେଇଟା ଦିନ ହେଲା
 ତୁ କେମିତି କହି ପାରୁଛୁ ଯେ
 ତୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ?'

ଦିନେଶ ମେହେର
 ପଲାସ, ଜୁନାଗଡ଼,
 କଳାହାଣ୍ଡି

ମିଠା ମିଠା...

ମିଠା ଲାଗେ ଭାରି ବର୍ଷାଭିଜା ରାତି
ବାଦଲ ଫାଙ୍କର ଜହ୍ନ ,
ମିଠା ମିଠା ଅତି ଶୀତ ସକାଳର
ପାହାନ୍ତା ପ୍ରହର ସ୍ୱପ୍ନ ।।

ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ସାଧବ ବୋହୂର
ନାଲି ଚୁକୁ ଚୁକୁ ପାଟ ,
ମିଠା ଦିଶୁଥାଇ ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗିନ ସେ
ପରଜାପତିର ଛିଟ ।।

ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ଗାଁଆ ଝିଅଙ୍କର
ବଉଳବେଣୀର ଗୀତ ,
ଜହ୍ନ ଓଷା ପୁଣି ଖୁଦୁରୁକୁଣୀକୁ
ଦୋଳ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଯାତ ।।

ମିଠା ଲାଗେ ଭାରି ବୋଉ ହାତରନ୍ଧା
ମିଠା କାକରା ଆରିସା ,
ମିଠା ଲାଗେ ଭାରି ଜେଜେମାଙ୍କ ଗପ
ରିବନରେ ବନ୍ଧା ଖୋଷା ।।

ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ସାଗର କୁଳର
ଲହଡ଼ିରେ ଭିଜା ବାଲି ,
ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ଅଜାଙ୍କ ସାଥରେ
ଯାତରା ଯିବାକୁ ବୁଲି ।। ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ମାଝି
ମାଝିଙ୍କର ମିଠା ଗେଲ ,
ସ୍ନେହବୋଳା ସେଇ ଆଇମା କାହାଣୀ
ମୋ ପାଇଁ ଅମୂଲ୍ୟ ମୂଲ ।।

ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ନାଉରି ଭାଇର
ମନମତାଣିଆ ଗୀତ ,
ଆଷାଢ଼ରେ ବର୍ଷା ବିଜୁଳି ସାଥରେ
ବେଙ୍ଗ ଝିଙ୍କାରୀ ସଙ୍ଗୀତ ।।

ସମ୍ମିତା ତ୍ରିପାଠୀ
କଙ୍କାଇପୁର , ଯାଜପୁର ରୋଡ

ମିଠା ଲାଗେ ମୋତେ ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ
ଗାଁଆଦାଣ୍ଡ ଧୂଳି ଖେଳ ,
ସ୍ମୃତିରେ ବହୁରା ବାଲ୍ୟ ଚପଳତା
ମିଠା ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ।।

ମିଠା ମିଠା ଥୁଲା ମିଛିମିଛିକା ସେ
କଣ୍ଠେଇର ବାହାଘର ,
ସଢ଼େଇରେ ରନ୍ଧା ଭାତ ଚରକାରୀ
ମିଛର ଘର ସଂସାର ।।

ମିଠା ଲାଗେ ସବୁ ପିଲାଦିନ ସ୍ମୃତି
ଯୌବନର ଉପବନେ ,
ଯୌବନ ବି ଦିନେ ସ୍ମୃତି ପାଲଟିବ

ଭୋକ ଭୟଙ୍କର...

ନୀରବ ନିଶ୍ଚଳ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ଶରୀର
ଭୋକେ ଭରେ ନିଜ ପେଟ ,
କରୁଣା କରିବ ଜଗତର ନାଥ
ଭଜୁଥାଏ ରାସ୍ତାଘାଟ ।।

ହରିହେ ହରିବ ହୃଦୟ କହୁଛି
ଯାହା ପାପ କରିଅଛି ,
ମଳିନ ପଡ଼ିବା ଆଗରୁ ତୁମର
ଆଶୀର୍ବାଦ ଲୋଡ଼ୁଅଛି ।।

ମୃଣ୍ମୟ ଭଙ୍ଗୁର ମୋର ଏ ଶରୀର
ହସ୍ତସକ୍ତ ହୃଦୟରୁ ,
ବୁଝି ମୁଁ ପାରୁଛି ଏସବୁ ନିଜକୁ
ସର୍ବେସର୍ବା ଭାବିବାରୁ ।।

ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୁଅନି ସଦୟ ଠାକୁର
ଦିଅ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଞ୍ଚି ,
ତୁମେ ତ' ଜାଣିଛ ତୁମପାଇଁ ପ୍ରଭୁ
ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁକିଛି ।।

ସମାଜ ଗଢ଼ିଛି ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା
ତୁମକୁ ଯେ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ,
ଏହି ପରମ୍ପରା ବ୍ରାହି ଦେଇ ଦିନେ
ତୁମକୁ ଦବ ସେ ବିକି ।।

ଯାହା ପାଇଁ ଦିନେ ଏ ସଂସାର ଦେଖିବ
ଚାରିଆଡ଼େ ହାହାକାର ,
ତୁମକୁ ଯେ ପାଖେ ନ'ପାଇ କହିବ
ସତେ ଭୋକ ଭୟଙ୍କର ।।

ସତ୍ୟକାମ ପରମଗୁରୁ
ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ନୟାଗଡ଼

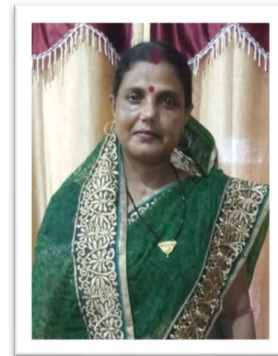

ଏକ ମହାଭାରତ...

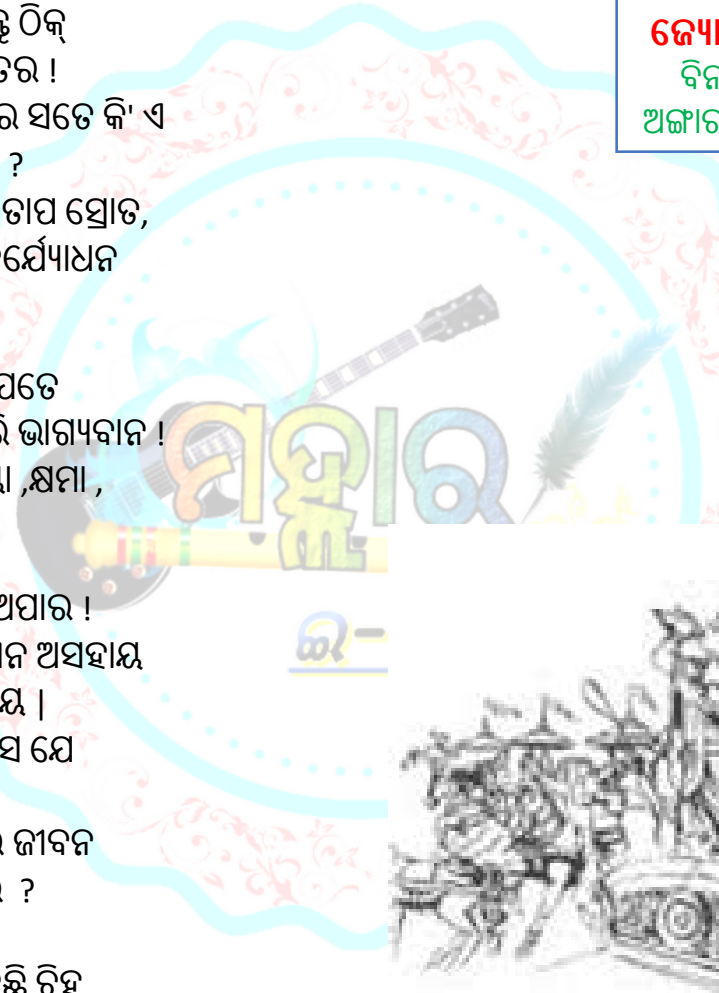
ଏକ 'ସେଇ ଖେଳ !
 ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଭୁଥିଲା ଶଙ୍ଖ ଧ୍ବନି
 ଆଉ ବେଳ ରତରତେ ହେଉଥିଲା
 ରକ୍ତ ପ୍ଲାବିତ ବେଳାଭୂମି ।
 ଅବଶ୍ୟ ଖେଳ କିନ୍ତୁ ଦିଶେନା ଆଜି
 ସେ ପସା ପାଲିର,
 ହେଲେ ଦୃଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଠିକ୍
 ସେଇ ମହାଭାରତର !
 ଏ କଳିର କେଳିରେ ସତେ କି' ଏ
 କୌରବଙ୍କ ମେଳି ?
 ଯେଉଁଠି ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ସ୍ରୋତ,
 ସତେ ସେ କୁରୁ ଦର୍ଯ୍ୟୋଧନ
 କରେ ପ୍ରବଚନ,

ତା ସମ ଚରିତ୍ର ଯେତେ
 ନିଜକୁ ମଣେ ଭାରି ଭାଗ୍ୟବାନ !
 ସତ୍ୟ , ଶାନ୍ତି , ଦୟା , କ୍ଷମା ,
 ସେ ଅହିଂସାର

ସତେତ କରୁଣା ଅପାର !
 ଯେଉଁଠି ଦୀନ ହୀନ ଅସହାୟ
 ଖୋଜେ ନିତି ନୟାୟ ।
 ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଯେ
 ଭୟେ ଥରହର
 ବେଳ ଅବେଳରେ ଜୀବନ
 ହେବ କି' ସଂହାର ?
 ସର୍ଜନ ଦୁର୍ଜନ ଏଠି
 ବୁଝିବାର ନାହିଁ କିଛି ଚିହ୍ନ
 ଚନ୍ଦନ ତିଳକ ମସ୍ତକେ
 ସୁବେଶେସାଧୁ, ଦିଶେ ସର୍ବେ ଜନ,
 ମନ୍ତ୍ର ପାଠେ ପ୍ରକମ୍ପିତ
 ଗଗନ ପବନ
 ଧର୍ମେ ଧର୍ମେ ଅହିଂସାର
 ସତେତ ଏଠି ପବିତ୍ର ବିଧାନ !
 ବଢେ ଯେବେ ସେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ରାଣୀ ଜେନା
 ବିନାୟକ କୋଲନୀ,
 ଅଙ୍ଗାରଗଡ଼ିଆ ,ବାଲେଶ୍ଵର

ଆତ୍ମଶକ୍ତି
 ଶୁଭେୟେ ପ୍ରଖୋର କମ୍ପନ,
 କୃର ନିଷ୍ଠୁର ବହି ସେ ଝଞ୍ଜାପବନ
 ଖଣ୍ଡାଧାରେ ଝୁଲାଇ ଜୀବନ !
 ଏ ଭବରଙ୍ଗେ ମହାନ ଆଜି
 ସତେ ସେ ବୀର ଶୂରଚୟ !
 ସେ ଶୁଭ ନାମେ ଶୁଭେ ଧନ୍ୟଧନ୍ୟ
 ଶୁଭେ ଖାଲି ଜୟଜୟ ।
 ଆଉ ସେ ମହାନ ଚରିତ୍ର
 ଆଜିବି ସେ ଭାରି ବିଚିତ୍ର !
 ସେ ଶକୁନିର ପଶା
 ସତେ ଖେଳେ ଆଜି ଚୁଟିଆ ମୂଷା !
 ସବୁ କିଛି କାଟି କୁଟି
 ଲଗାଏ ସେ ନିଆଁ
 ସେ ଧବଳ ସୁନ୍ଦର ବେଶ
 ଆହାଃ କି ସୁନ୍ଦର କଳେବର
 ସେୟେ ବିଶ୍ୱାସଦାତର ଚିକ୍କଣ ଧାର
 ପରମ ଉପକାରୀ ସତେ
 ସଭିଙ୍କ ପାସେ ଠିଆ ସେ
 ସେୟେ ସାଧୁଆ ଡ଼ଗର ।
 ଆଉ ଯେତେ ସବୁ
 ପାଣ୍ଡବ ସଦୃଶ୍ୟ ସେ ଧର୍ମଧର
 ଏ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଗୋଟେ
 ଜୀବନ ଖାଲି ତା ହାଃ-ହୁତାସନ
 ପ୍ରତିଫଳେ ସେ ଅନଳ ନିରନ୍ତର ।
 ଚଉପାସେ ସେ ଦାବାଗ୍ନି
 ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଜଳେ
 କେବଳ ବଞ୍ଚିବାର ଅଭିପ୍ରାୟେ
 ଧର୍ମ ତାର ବନ୍ଧାପଡେ
 ସାଜେ କେବଳ ଦାସ
 କାଟେ ସତେ ଅଜ୍ଞାତ ବାସ ।

ଧାମ ମାଧରୀ ରେ ଗୋଟେ ଦିନ ର ଅତିଥି...

ଯାଇଥିଲି ପୁରୀ ସାଙ୍ଗ ସାଥୁ ଧରି
ମନେ ଭରି କେତେ ଆଶା,
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଯେବେ ପାଦ ମୋ ପଡ଼ିଲା
ଜାଗିଲା ହୃଦେ ଭରସା ॥
ହେଉଥିଲା ଖରା ଟିକେ ବି କାଉଁଳା
ସୁନେଲି ଖରା କୁ ଟିକେ ଭୋକ ପୁଣି
ଲାଗୁଥିଲା ଟିକେ ଚୂଷା ॥
ପାଦ ବଢୁଥିଲା ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଆଡ଼େ
ଚଉଦିଗେ ହରି ନାମ ଡାକରା,
ଲାଠି ନାଚ ସାଥେ ନର୍ତ୍ତକୀ ଙ୍କ ଭଙ୍ଗୀ
ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ବଡ଼ ନିଆରା ॥
ଦିନ ଗଢୁଥିଲା ସମୟ ସାଥରେ
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପର୍ବ ଶେଷ ହୋଇଲା,
ସମ୍ଭବ ଗ୍ରନ୍ଥ ର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଦହି ସରବତ ଲେମ୍ବୁ ପାଣି ଦେଇ
ମନ ମୋର ଭାରି ଖୁସି ଲାଗିଲା ॥
ଭାବି ମୁଁ ନ ଥିଲି ପୁରୀ ଯିବି ବୋଲି
ରଥ ରେ ଦେଖୁବି ତନି ଦିଅଁ କୁ
ଭାଗ୍ୟ ତୋରି ମୋର ହାତେ ଅଛି ଯାର
ଦରଶନ ଯେବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଲା
ଭଧରାଲି ପାପ ପଙ୍କୁ ॥
ରଥ ଟଣା ଦେଖୁ ବିଭୋର ମନ ମୋ
ନେତ୍ର ଝରେ ଭାବ ଶ୍ରଦ୍ଧା ର ସିନ୍ଧୁ
ପାରିଲିନି ରୋକି ହୃଦୟ କୋହ କୁ
ଯେବେ ପାଖେ ଥିଲା ମୋର ଜଗତ ବନ୍ଧୁ ॥
ଭୋଗ ଲାଗି କରି ଦରଶନ ସାରି
ଫେରି ଆସିଲି ମୁଁ ବସ ପାଖକୁ
ସାଙ୍ଗ ସାଥୁ ମେଲେ ସମୟ ବିତିଲା
ଚାଲି ଆସିଲି ମୁଁ ଘର କୁ ॥
ପୁରୀ ରୁ ଫେରନ୍ତା ପୁରୀ ଅତିଥି ମୁଁ
କିବା ବଖାଣିବି ସେ ଅନୁଭୂତି
ରାତି ପାହିଗଲା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଦାଣ୍ଡ ରେ
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେଇ କଳା ମୂରତି ॥

ସୁମିତ୍ରା ବଳାଇ
ମାଳଆନନ୍ଦପୁର, ରୁଢ଼ିଆ,
ଯାଜପୁର

ପଲ୍ଲୀ ବଧୂ...

ଲଜ୍ଜା ବାରି ପଣତ କାନିରେ ଘୋରା
 ପଲ୍ଲୀ ବଧୂ ଜୀବନୀ ।
 କାକଳୀ ସ୍ଵର ସାଥେ ଆରମ୍ଭ
 ଦିନର ପହିଲି ପହର ଚାର ।
 ଯୌଥ ପରିବାର ସାଥେ
 ଜଞ୍ଜାଳି ଜୀବନ ଯିଏ ସଦା ।
 ପାହାଡ଼ ଉହାଡ଼ରେ ଲୁଚି ଯାନ୍ତି ରବି
 ଧିରେ ଧିରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆସେ ।
 ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା ଶୁଭେ ଦୂର ଦେଉଲେ
 ଚୌରା ମୂଳେ ଜାଲେ ସଞ୍ଜବତୀ ।
 ସଭିଙ୍କ ଆଦର ଯତ୍ନ ନିଏ
 ନିଜେ ନିଜ କଥା ଭୁଲି ।
 ତ୍ୟାଗର ପ୍ରତିମା ସେ ଦେବୀ
 ଜଳେ ନୀତି ହୋଇ ଦୀପ ।
 ସଂସାର ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ
 ଖୋଲେ ନାହିଁ କେବେ କୋହର ପେଡ଼ି ।
 ହାତେ ଓଢ଼ଣା ଚାଣି
 ଥିରି ଥିରି ଚାଲେ ଗ୍ରାମୀୟ ପଥେ ।
 ସମୟ ସାଥରେ ଇଚ୍ଛାତ ପଥରେ
 ଚାଲୁ ଥାଏ ସେ ସଦା ଧୀରେ ଧୀରେ ।
 ସ୍ଵପ୍ନ ତାର ଅନେକ ଥାଏ ମନେ
 ବାସ୍ତବେ ବହୁ ଦୂରେ ଜୀବନେ ।
 ଦୀପରେ ସଲିତା ହୋଇ ଜଳେ
 ଆତ୍ମିୟ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ।
 ତାର ଭିନ୍ନ ରୂପ ଧରା ବକ୍ଷରେ
 ସେ ଦେବୀ ପାଳନ ହାରି ।

ଦୀପକ ନାୟକ
 କୁସିରା, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ରେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ଦେବାକୁ
 ଟାଣୁଥିଲେ ଆମକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ .
 ୱେବ୍‌ସାଇଟ : www.malharodia.com
 ଇ-ମେଲ : malharmagazine@gmail.com
 ଫୋନ୍ : 8328951229

ଗୋଟିଏ ରାତିର ପ୍ରେମ କାହାଣୀ...

ଦେବାଶିଷ୍ଟ ସାହୁ
ବେଲଟିକିରି, ଢେଙ୍କାନାଳ

ଦିନ ପାଠପଢ଼ା ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ସରିଯାଏ । ତା' ପରେ କ'ଣ ପଢ଼ିବ ବୋଲି ଭାବିଲା, ଶେଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା ଦ୍ଵାଦଶ ପଢ଼ିବ ଆଉ ସେଥି ପାଇଁ ଫର୍ମ ପକେଇ କଳା, ବାଣିଜ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରୁ କଳାରେ ନାମ ଲେଖାଇ ଦେଲା । ସେହି ସମୟରେ କୋରୋନା ମହାମାରୀର ତାଣ୍ଡବ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଚାଲିଥାଏ । ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ସମସ୍ତ ସ୍କୁଲ ଏବଂ କଲେଜ ବନ୍ଦ କରିଦେଇ ଥିଲେ । ସେମିତି କିଛିଦିନ ଗଲାପରେ ପୁଣି ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଖୋଲାଗଲା । ତାପରେ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଆଉ ତା'ର ସାଙ୍ଗ କଲେଜ ବାହାରିଲେ ଯିବା ପାଇଁ ।

ସେଦିନ ଥାଏ କଲେଜର ପ୍ରଥମ ଦିନ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଆଉ ତା'ର ସାଙ୍ଗ ବସରୁ ଓହ୍ଲାଇ କଲେଜ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସେମିତି କିଛିଦୂର ଯିବା ପରେ ହଠାତ୍ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ସାଙ୍ଗ ଜୋତାରୁ ତା'ର ବଧୂଟା ବାହାରି ଗଲା ସେ କିଛି ବାଟ ଯାଉଥାଏ ଆଉ ବଧୂକୁ ତା'ର ଜୋତାରେ ଲଗାଉଥାଏ । ଏମିତି କରି କରି ଦୁହେଁ ଆସି କଲେଜରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ, ଆଉ ସେଇ ନୂଆଁ କଲେଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ନୂଆ ଲାଗୁଥାଏ । ଏମିତି କିଛି ଦିନ କଲେଜ ଆସିବ ପରେ ଦିନେ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ଗୋଟେ ଝିଅ ସହ ପ୍ରଥମ ଥର ଦେଖା ହୁଏ ଏବଂ ଅଜଣା ଭିତ୍ତରେ ଦିଶୁଥିବା ଜଣା ମୁହଁଟେ ପରି ଲାଗୁଥାଏ । ସେ ଭାବିଲା ମୁଁ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲି କି ଆଉ ପୁଣି ଭାବିଲା ନାହିଁ ବାବା ନାହିଁ ସେ ପ୍ରେମ ମୁଁ କରିବିନି କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେବ ତା' ଆଖିସିନା ତାକୁ ଥରେ ଚାହିଁ ଆଉ ଚାହିଁବନି ବୋଲି ମନା କରୁଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେଇ ପ୍ରଥମ ଦେଖା ପରଠାରୁ ତା' ହୃଦୟ ପରା ତାକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚାହୁଁଥାଏ । ଆଉ ତାକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅସ୍ଵରାଟିଏ ଏଇ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛି ।

ଲୋକେ କୁହନ୍ତି ପା ଯାହାକୁ ଯିଏ ରସିଲା ତାକୁ ସିଏ କିଆ ଫୁଲ ପରି ବାସିଲା ଠିକ୍ ସେହି ପରି ସେ ଅସ୍ଵରା ନହୋଇ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସେ ଝିଅ ଅସ୍ଵରାଟେ ପରି ଲାଗୁଥାଏ । ସତେ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ଚାଉଳରେ ଗଢ଼ା ଝିଅଟିଏ । ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଭଲ ପାଇବ କି ନାହିଁ ବହୁତ୍ ଭାବିବା ପରେ ଶେଷରେ ସ୍ଥିର କଲା ଭଲ ପାଇବ ବୋଲି ଆଉ ତା'ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଏକ ତରଫା ଭଲ ପାଇବା, ଏମିତି କିଛିଦିନ ଗଲାପରେ ସେ ଝିଅ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଲା ଯେ ସେଇ ପିଲାଟା ତାକୁ ଭଲ ପାଉଛି । ପୁଣି ସେମିତି କିଛି ଦିନ ଚାଲିଯାଏ । ଦିନେ ତାକୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲା ଆଉ ଜାଣିଥିଲି ସେ ତାକୁ ମନା କରିଦେବ ବୋଲି । ଏହା ଜାଣି ମଧ୍ୟ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମନର କଥା ଖୋଲା ଖୋଲି ଭାବରେ ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳେ ତାକୁ କହିଦିଏ । ସେ ଝିଅ ତା'ର ଗୋଲାପି ଗୋଲାପି ଓଠରେ ବଡ଼ ନାଁ... ଟିଏ କହି ସେଠାରୁ ଚାଲିଯାଏ । ତାକୁ ନେଇ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ ଗୋଟେ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ସେତିକି ବେଳକୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ବୋଉ ଆସି ତାକୁ ଢୋକି ଚଟକଣା ଟିଏ ମାରିଦିଏ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସେବେ ଭାବୁଥାଏ ମୋ ବୋଉ କ'ଣ ଆମ କଲେଜକୁ ଆସିଲା ଭାରି କି ? ଏହା ଭାବୁ ଭାବୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର ବୋଉ ପୁଣି ଆସି ଚଟକଣା ଟିଏ ମାରିଦିଏ । ସେତେବେଳକୁ ହଠାତ୍ କି ଆଖି ଖୋଲିଯାଏ ରାଜେନ୍ଦ୍ରର । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେ ନିନ୍ଦୋଡ଼ ନିଦରେ ସକାଳ ସାତଟା ଯାଏ ଶୋଇ ପ୍ରେମର କାହାଣୀ ଟିକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲା । ବୋଉ ଠାରୁ ମାଡ଼ଖାଇ ନିଦଟା ତ' ଭାଙ୍ଗିଲା ଭାଙ୍ଗିଲା ତା'ସହ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିବା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମର କାହାଣୀଟି ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ବଡ଼ ଅଜବ କଥା, କିଏ ସିନା ମାଡ଼ଖାଇ କାନ୍ଦେ ହେଲେ ସେ କୁଳାଙ୍ଗାର ନିଦରୁ ଉଠିପଡ଼ି ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିବା ପ୍ରେମର କାହାଣୀକୁ ଭାବି ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଥାଏ । ସେବେ ପୁଣି ତା' ବୋଉ ଆସି ଢୋକି ଚଟକଣା ଟିଏ ମାରି ଦେଇ କୁହେ-"ମାଡ଼ଖାଇ ହସୁଛି ଆହୁରି, ଜାଆବେ କୁଳାଙ୍ଗାର ।

ଅବଧି କଥା...

ତୁମେ ଜାଣି ...?
 ମୁଁ ସେଇ ଦିନ
 ତୁମ ପ୍ରେମ' ର ମାଦକ ତାରେ
 ନିଶା ଶିଳ ହେବାର ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି ।
 ଯେଉଁ ଦିନ, ତୁମ ଯନ୍ତ୍ରଣା ର ଅଗ୍ନି ରେ ...!
 ମୁଁ ନିଜକୁ ଝାସ ଦେବାକୁ ବସିଥିଲି ।

ପ୍ରିୟଙ୍କା ପାଟ୍ଟଶାଣୀ
 ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ତୁମ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାର
 ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ...
 ମୋର ଦୁଇ ନୟନ ସମ୍ମୁଖରେ!
 ମୋ ଅନ୍ତର ହୃଦୟ ରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା
 ସମସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ କେଇ କ୍ଷଣି ଭିତରେ
 ଭାଙ୍ଗି ରୁଜି ତୁର ମାର ହୋଇ ସାରିଥିଲା

ମୁଁ ସାଜି ଥିଲି ସେଇ କ୍ଷଣି
 ଏକ ସମାଧି ସ୍ଥଳ
 ସାଇତା ହୋଇ ରହିଥିବା
 ହୃଦୟ ଭିତରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱପ୍ନ
 ସତେ ଯେପରି ତୁକୁଡ଼ା, ତୁକୁଡ଼ା ହୋଇ
 ସମାଧି ସ୍ଥ ହେବାର ଲାଗିଥିଲା

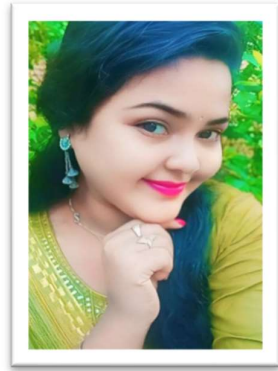
ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରଣା ମଧ୍ୟରେ
 ସୃଷ୍ଟି ହେଇଥିଲା ଭଙ୍ଗା ପ୍ରାଣୀରଟେ ।
 ଏ ପ୍ରକମ୍ପିତ ଶରୀରେ ଓ ଥର ଥର ଓଠ ରେ
 ମୁଁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି
 ଏକ ମିଥ୍ୟା ହସ , କିନ୍ତୁ ହାର ମାନିସାରିଥିଲ ଏ ହୃଦୟ ॥

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...

ଅପେକ୍ଷା କରି ମୁଁ ତୁମରି ବାଟକୁ
 ଆଜି ବି ରହିଛି ଚାହିଁ,
 ଅପେକ୍ଷା ର ଅନ୍ତ ଘଟାଇ ଆସି ଯାଅ ପ୍ରିୟ ମୋର,
 ରହିଛି ମୁଁ ତୁମ ଫେରିବା ବାଟକୁ ଅନାଇ ...
 ଭିଜୁଛି ତ ନିତି ଲୁହ ଶ୍ରୀବଣରେ
 ଅନ୍ଧାର ଆୟୁଷ ସାଥେ,
 ଦେଖେଇ ପାରୁନି ହୃଦୟ ଆଢାତ
 କହିପାରୁନି ମୁଁ ଦରଜ କେତେ,
 ତଥାପି...ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ....

ଐଶ୍ଵରୀୟା ରାଉତରାୟ
 ବାଗଲପୁର, କଟକ

ଅପେକ୍ଷାର ସମୁଦ୍ରରେ
 ଭାସିଚାଲେ ପ୍ରେମ ତଳା ସାଜି
 ବିଗତ ରାତ୍ରିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଥେ,
 ନୀରବ ବେଦନା ସହି ମୁଁ ଚାଲିଛି
 କରି ହସ ଅଭିନୟ
 ତୁମେ କି ବୁଝିବ ଭଗ୍ନ ହୃଦୟର କଷଣ
 ତଥାପି...ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ....

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ ତିଳ ତିଳ ହୋଇ
 ହୃଦୟ ଯେ ମୋର
 ଅହରହ ଜଳିଚାଲେ,
 ମୁଁ ଯେ ଶୁଖିଲା ମରୁଭୂମିଟିଏ
 ତୁମ ଅଫେରା ବାଟକୁ
 ଚାତକ ପରି ଚାହିଁ ରହିଥାଏ
 ତୁମେ କାଳେ ଅଦିନିଆ ବର୍ଷା ହୋଇ ବରଷିଯିବ
 ଏ ଶୁଖିଲା ମରୁଭୂମି ରେ ପତ୍ରଟିଏ କ'ଣିଲିବା ଆଶାରେ,
 ଜାଣିନି ସେ ଦିନ କେବେ ଯେ ଆସିବ
 ତଥାପି....ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ..

ଆସିଛି ହେମନ୍ତ ଶରତ ଶେଷେ...

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ
କୁଞ୍ଜର ସଙ୍ଗଳାଳ, ପିପିଲି, ପୁରୀ

କଅଁଳ ଘାସର ପିଠିରେ ପଡ଼ିଛି
କାକର ମୁକୁତା ସରି,
ହେମନ୍ତ ଆସିଛି ଶରତ ଶେଷରେ
ହେମାଳ ପବନ ଧରି ।।

ସତେକି କୁହୁଡ଼ି କୁହୁକ କରିଛି
ଦିଶୁନି ସକାଳୁ ବାଟ,
ଅପସରିଗଲେ କୁହୁକା କୁହୁଡ଼ି
ଘନଅଜା ଯିବେ ହାଟ ।।

ମନ୍ଦିରୁ ଶୁଭୁଚି ଘଣ୍ଟ-ଘଣ୍ଟା ସୁର
ବାଜେ ଶଙ୍ଖ ଝାଞ୍ଜ ଖୋଳ ,

ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୂଜି ଖୁସିରେ ଭକତ
ଧରମ ଭାବରେ ଭୋଳ ।।

ପାଟି ନାଟିଲାଣି ଗହୀର ବିଲରେ
ନାନା କିସମର ଧାନ ,
ସେଇ ଧାନକାଟି ଚାଷୀ କରିଦେବ
ଦୁନିଆ ହିତରେ ଦାନ ।।

ନାନାଜାତି ଫୁଲ ପନିପରିବାର
ଚାରା ରୋପିଲାଣି ଚାଷୀ,
ବେଳ ବୁଡ଼ିଗଲେ ଗଛତାଳେ ବସେ
ପକ୍ଷୀ ଦୂରୁ ଉଡ଼ିଆସି ।।

ରାଗ ଅଭିମାନ ମନରୁ ଦୂରେଇ
କରିବା ରାଇଜ ହିତ,
ଭୁଲି ଭେଦଭାବ ଚାଲିବା ଅଭାବ
ଗାଈ ଖୁସିମନେ ଗୀତ ।।

ଇ-ପତକା

ଶିଶିର ଭିଜା ଶୀତ ସକାଳ...

ଶରତ ର ଅନ୍ତେ ହେମନ୍ତ ଆଗତ
ଶିଶିର ପଡ଼ଇ ଝରି,
ମୟୀ ମଣ୍ଡଳରେ ଅପୂର୍ବ ପୁଲକ
ଶୀତ ଆସେ ଥିରି ଥିରି ।

ନବ ବଧୂ ପରି କୁହୁଡ଼ି ଓଡ଼ଣୀ
ଚାଣି ଥାଏ ପଲ୍ଲୀ ପୁଣି,
ଧୂମ୍ରାନ୍ତ ଭୁବନ ଦିଶେ ଧୁମ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ
ନବୀଶୟୀ ଦିନ ମଣି ।

ଦ୍ରୋପା ଦଳ କରେ ମହା ସ୍ନାନ ପୁଣି
ଶିଶିର ଅମୀୟ ଧାରେ,
ଫୁଟି ଉଠେ ସୁମ ନବ ନବୀନରେ
ପ୍ରକୃତିର ଭିବା ଡୀରେ ।

କଳରବ ଶବ୍ଦେ ବିହଙ୍ଗ ଉଠୟୀ
ଅଳସ୍ୟ କୁ ପରି ହରି,
ଖାଦ୍ୟ ସନ୍ଧାନ ରେ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି
ଶୀତ ଯାଏ ଅପସରୀ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ରଶ୍ମି ତେଜ ଅପୂର୍ବ ଲାଗୟୀ
ସତେଜ କରୟୀ ପ୍ରାଣ,
ଦେବାଳୟ ଶୁଭେ ବେଦ ମନ୍ତ୍ର ଧ୍ବନି
ପବିତ୍ର ତା ଭରେ ପ୍ରାଣ ।

ସକାଳ ଖବର ଦେଶ ଦୁନିଆର
ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗେ ଭଲ,
ଫୁଲ ବଗିଚାରେ କପେ ଚାହା ଥିଲେ
ମୁଲତା ଅମ୍ବୁଲ ମୁଲ ।

ଶୀତ ପୋଷାକରେ ଶୀତୁଆ ସକାଳ
ଲାଗି ଥାଏ ମିଠା ମିଠା,
ସ୍ମୃତି ମହଲ ରେ ଭରି ଦିଏ ପୁଣି
ଅଭୁଲ ଅତୀତ ଛିଟା ।

ଗୋବିନ୍ଦ ବେହେରା
ଡାକ୍ତରୀ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଗୁରୁ...

କେବେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ପଥର ପରି ଶକ୍ତ,
 ଆଉ କେବେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଫୁଲ ଠୁ କୋମଳ,
 କେବେ ସମୁଦ୍ର ପରି ବିକଟାଳ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି
 କେବେ ନଇ ପରି ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି
 ଶାନ୍ତ ଶୀତଳ !

ନେନାରୋଜି ପଧାନ
 ସିଡ଼ିଂ, ବିତାନାସୀ,
 କଟକ

ଜ୍ଞାନ ଦକ୍ଷତାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦୀପ ଶିଖା ପରି
 ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ଦୂରେଇ ଦିଅନ୍ତି...
 କେବେ ଅନାବିଳ ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ନିଷ୍ଠା ଓ ଆଦରର
 ପରସ ଭରି ମାଟି ପଥରକୁ ପ୍ରତିମା ରୂପେ ଯତନରେ
 ଗଢ଼ି ସେ ତୋଳନ୍ତି !!

ମାଆ ପରେ ଗୁରୁ ମୋ ପାଇଁ ମୋ ବିଶ୍ୱ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ବିନା ନିଶ୍ଚି
 ବଉଦ ଠୁ' ରଙ୍ଗ ଆଣି ବୋଲି ଦିଅନ୍ତି ମୋ ଆଖିରେ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବା ପାଇଁ
 ନଇ ଠୁ' ତପ୍ତରତା ଆଣି ଭରି ଦିଅନ୍ତି ଜୀବନରେ ଚଞ୍ଚଳ ହେବା ପାଇଁ
 ଆକାଶ ପରି ବିଶାଳତା ଆଉ
 ସମୁଦ୍ର ପରି ଗଭୀରତା ଖଞ୍ଜି ଦିଅନ୍ତି ମୋ ଆତ୍ମ ଚିନ୍ତନରେ !!!

କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରଙ୍ଗ ଭରି ପ୍ରଜାପତି ସହ
 ଭଡ଼ିବାକୁ କୁହନ୍ତି,
 ଆଉ କେବେ ଫର୍ଟା ଆକାଶର ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ହୋଇ
 ବିଛେଇ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି ମୋ ବ୍ଲକ୍ ବୋର୍ଡ଼ ପରି ଜୀବନରେ...
 କେବେ ହାତ ଧରି ଲେଖୁ ଦିଅନ୍ତି ଅକ୍ଷର
 କେବେ କଷି ଦିଅନ୍ତି ଅଙ୍କ
 କେବେ ଅ" କେବେ ଆ" କେବେ ପାହାଡ଼ ଗଢ଼ ଘର ପାରା
 ଆଉ କେବେ ଆଙ୍କି ଦିଅନ୍ତି କାଉ ଗପଠୁ ମୋ ସୁନେଲି ଭବିଷ୍ୟତ ଯାଏଁ !!!

ଅତୁଳନୀୟ ଅବଦାନ ରେ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରନ୍ତି
 ଆଶିଷ ର ହାତ ମଥାରେ ରଖୁ...

କେବେ ସାଥେ ବସି ପଢ଼ନ୍ତି,
 ଆଉ କେବେ ବହେ ଗପନ୍ତି
 କେବେ ବୁଝି ଅବୁଝା ହେଲେ ସେହି ହାତର

ଆଜ୍ଞୁଳି ଦାଗ ଦେଖାଯାଏ ମୋ ପିଠି ଉପରେ
 ତଥାପି କଣ ରାଗି ପାରେ କି ?
 ମୋ ଅଧା ପୋତା ମୁଁହ ଆଉ ଛଳ ଛଳ ଆଖିରେ !!!

ଯିଏ ପାଖରେ ଥିଲେ ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଣ ଭରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଡର ଲାଗେନା
 ଯାହା ପାଦ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ମତେ ଆଉ କାହା ଆଶୀର୍ବାଦ ଲୋଡ଼ା ପଡ଼େନା ।

ନାରୀ...

ନିସ୍ତନ୍ତ୍ର ରାତ୍ରିର
 କରଳ ରୂପରେ ,
 ଭିତୁଛି ବସୁଧା ନିଷ୍ଠାପ ନାରୀର
 ଉଷ୍ମ ରକ୍ତ ଧାରାରେ ।।
 ନରଭକ୍ଷୀ ରାକ୍ଷସ ବୁଲନ୍ତି
 ଏଠି ମାନବ ବେଶରେ ,
 ମନର ତୃଷ୍ଣାକୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି
 ନାରୀର ସେ ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାରେ ।।
 ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ ବୋଲାଉଥିବା ନାରୀ
 ଆଜି ଶକ୍ତ ନର ର ପାଦରେ ,
 ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ହରାଇ ବସେ
 ପୁରୁଷର କାମନା ଲାଳସା ଅଗ୍ନି ରେ ।।

ପ୍ରିତୀକଞ୍ଚିତା କୁଅଁର
 ସୁନାପାଳ, ପ୍ରିତିପୁର, ଯାଜପୁର

ନିଜକୁ ଥରେ ପଢ଼ିଦେଖ...

ଲବଦାନ ନାଏକ
ଜୟପୁର, କୋରାପୁଟ

ଆଉ କାହାର ଛୁଟି କୁ
ସଂଶଯୋନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ଥରେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଢ଼ିଦେଖ,
କାଳେ ତୁମ ନିଜ ପୁସ୍ତକ ରେ
ଅନେକ ଛୁଟି ରହିଥିବ ।

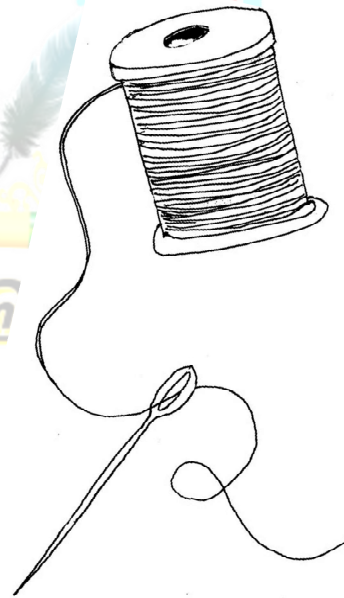
ଛୁଞ୍ଚି ଦେହରେ କଣା ଥିବା ଦେଖି
ଉପହାସ ଜମା କରନ୍ତି ତାକୁ
କିଏ ଜାଣେ କାଳେ , ତୁମ ନିଜ ଦେହରେ
ଚାଲେଣି ଭଳି ହଜାରେ କଣା ରହିଥିବ ।

ଆକାଶକୁ ଟେକା ମାରିବା ପୂର୍ବରୁ
ଆଉ ଥରେ ତୁମେ ଭାବିଦେଖ,
କାଳେ ସେହି ଟେକା ଆକାଶରୁ ଖସି
ନିଜ ଦେହରେ ବାଜି ଯିବ ।

ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖି ନାକ ଟେକିବା ପୂର୍ବରୁ
ଥରେ ନିଜେ ନିଜ ଦେହ ଶୁଦ୍ଧି ଦେଖ,
କାଳେ ସେହି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଘମଘମ ହୋଇ
ତୁମରି ଦେହରୁ ବାସ୍ପୁଥିବ ।

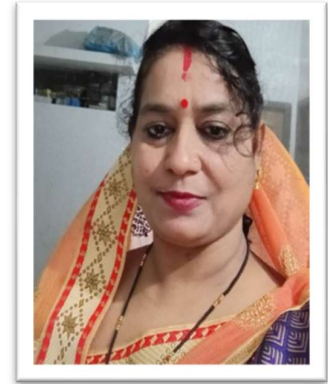
ଯଦି ପ୍ରେମ ଦେଇ ପାରୁନାହିଁ
ତେବେ ଘୃଣା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ତାକୁ,
ନଚେତ ସେ ଘୃଣାର ନିଆଁରେ
ତୁମେ ହିଁ ଦିନେ ଜଳିଯିବ ।

ଯଦି କାହା ଓଠରେ ହସ ଦେଇ ପାରୁନାହିଁ
ତେବେ ଲୁହ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ତାକୁ,
ନଚେତ ତୁମେ ସେ ଲୁହରେ ଭାସିଯିବ ।

ମରୁଭୂମିର ମରିଚିକା...

ଏବେ ଫୁଲର ମହକ ଆଉ ମନକୁ
ମୁଷ୍ଟ କରୁନି
ଜହ୍ନ ର ଜୋଛନା ଦେହକୁ ଆଉ
ଶୀତଳତା ଦଉନି

ସୁନିତା ଦାଶ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ତାରା ମାନଙ୍କର ଆଖୁମିଚିକା ଆଉ
ମନକୁ ଖୁସି ଦଉନି
ନଇ କୂଳର ସେ କାଚକେନ୍ଦୁ ପରି
ଜଳ ରାଶିରେ ନିଜର ପ୍ରତିଛବି
ଦେଖିବାକୁ ଆଉ ଇଚ୍ଛା ହେଉନି

ଆତ୍ମତୋଟାରେ ବସି ବସି କୋଇଲିର

ସ୍ୱରରେ ସ୍ୱର ମିଶାଇ କୁହୁକହୁ କହିବାକୁ
ମନ ତାକୁନି
ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଭାସି ଆସୁଥିବା ସୁଲୁସୁଲିଆ
ମଧୁ ମଳୟଟା ଦେହରେ ବାଜି ଯାଉଛି ସତ,
ହେଲେ ଦେହକୁ ଶୀତଳତା ଦେଉନି
ଲାଗୁଛି ସବୁ କିଛି ମିଛ ମିଛ ଏ ଦୁନିଆ
ସବୁଠୁ ବଡ଼ ମିଛ ଆମର ଏ ସମ୍ପର୍କ...

ଲାଗୁଛି ମୁଁ ନିଜକୁ ହିଁ ହଜେଇ ଦେଇଛି
ଚାରିଆଡ଼େ କେବଳ ମରୁବାଲି,

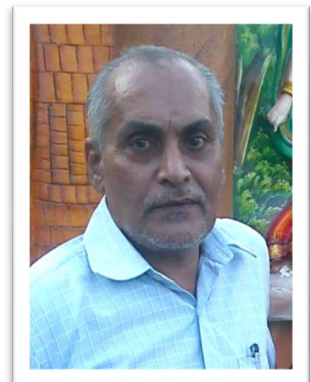
ମୁଁ ସେହି ମରୁଭୂମିର ବାଲି ସ୍ୱପ୍ନପରେ ଠିଆ ହୋଇ
ପାଣି ପାଣି ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ମଣିଷ ଚିଏ...
ଯାହାକୁ ପାଣି ଭାବି ତା ପାଖକୁ ଯାଉଛି
ସେଠି ପାଣି ନୁହେଁ ମରିଚିକା ମତେ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି...
ଏହା ଦେଖୁ ମରୁଭୂମିର କାଙ୍କୁସ୍ ସବୁ ମତେ
ତାଛଲ୍ୟ କରି କହୁଛନ୍ତି, ହାହାହାହା....
ଆଜି ତୁ' ନିଜକୁ ଚିକେ ଦେଖୁ ତୁ ବି ଆଜି ଆମ ପରି
ମରୁଭୂମିର ମରିଚିକା ର ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛୁ..
ଏବେ ତୁ ମରୁଭୂମିର ମରୁ ବାଲିକୁ ନିଜର କରି ନେ
ଆମ ପରି।

ଆହେ କରୁଣାମୟ...

ଦୀନ, ଦୁଃଖୀ ରଞ୍ଜି ଆରତେ ଡାକନ୍ତି
 ସଭିଙ୍କର ଦୁଃଖହାରୀ,
 ହେ କରୁଣାମୟ ଆହେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ତାଳ ମୁନ୍ଦେ ସୁଖ ବାରି ।।
 ତୁମ ପଦ ତଳେ ଯେ ନିଏ ଆଶ୍ରୟ
 କରମ ତା' ହୁଏ ସାର୍ଥ,
 ତାହାହିଁ ତା' ସୁଖ ଖୋଜିବି କାହିଁକି
 ଅନ୍ୟଠି ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ ।।
 ତୁମ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମ ଓ କରୁଣା
 ଭରିଛି ସାଗର ସମ,
 ତୁମ ପଦସ୍ପର୍ଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ
 କମଳ ଭଳି ନରମ ।।
 ଆଶୀଷ ପାଇକି ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ଯେ
 ପାଇଲା ସହସ୍ର ରତ୍ନ,
 ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧିର ଗନ୍ତାଘର ତୁମ
 କୁଣ୍ଠେ ମୋଟ କଲା ମନ ।।
 ମହିମା ତୁମର ହେଲା ଅନେକିତ
 ଦାସିଆ ହାତୁ ନଡିଆ,
 ଯେଉଁ ଦିନ ନେଲ ଘୋଷ ଯାତରାରେ
 ଭାବିଲେ ଲାଗେ ବଢିଆ ।।
 ମଣିଷ ପଣିଆ ଚାଖୁ ସାଲବେଗେ
 ଆତ୍ମବଳ ଦିଆଇଲ,
 ନାମ ଗୁଣ ସ୍ମରି ଉଦ୍ୟମ କଲାରୁ
 ଲେଖନୀ ତା' ଚଳାଇଲ ।।
 ତା ଭକତି ଗୀତ ସଭିଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରେ
 ଦିବା ନିଶି ବୋଲାଇଲ,
 ମଣିଷ ଜାତିର ପ୍ରଭୁ ଭାବ ନିଜ
 ସଂସାରରେ ରଖାଇଲ ।।
 ସସ୍ର ସସ୍ର ଭକ୍ତ ପେଟେ ଭରୁଅଛ
 ତବ ଭୋଗୁ ମୁଠେ ମୁଠେ,
 କେହି ଫେରନ୍ତିନି ଭୋକିଲା ପେଟରେ
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲଭନ୍ତି ପୀଠେ ।।

ପାରଦ କୁମାର ପାଢୀ
 ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ, ରାଜା ସାହି,
 ହିଞ୍ଜିଳିକାଟୁ

ଅହଂ ଭାବ ତେଜି ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଡାକେ
 ତାର ଆର୍ତ୍ତ ଶୁଣି ଥାଅ,
 ଜଗତ ର ଯେଉଁ କୋଣେ ଥିଲେ ହେଲେ
 ଦୟାର୍ତ୍ତରେ ଶୁଣିଥାଅ ।।
 ତୁମ ଭଳି ପ୍ରଭୁ ସଂସାରେ ବିରଳ
 ତୁରନ୍ତ ହୃଦ ତରଳେ,
 ଅନ୍ଧ ଜଳ ତାପେ ପାଇଲେ ଯେପରି
 ଗଛରେ ଅଗ କଅଁଳେ ।।

ଏଇତ ଜୀବନ...

ଏହୁଡ଼ି ଶାଳରେ ମଣିଷ ଜନମ
ମଶାଣି ଭୂମି ରେ ଶେଷ,
ଅଢେଇ ଦିନର ସଂସାରେ ମଣିଷ
ନିତି ବଦଳାଏ ବେଶ ।।

ମଣିଷର ବେଶ ଭାରି ଯେ ମହଙ୍ଗା
ଭାରି ପଡେ ଯେ ନିଜକୁ,
କେବେ ପୁଣି ସତ କେବେ ପୁଣି ମିଛ
କେବେ ଦେଖାଏ ଅହଂକାର କୁ ।।

ବୁଝିତ ହୁଏନା ଏ ମଣିଷ ମାୟା
ସଂସାର ରେ ଘର କରି,
ଅଢେଇ ଦିନକୁ ବଡେଇ ଦେଖାଇ
ଯାଏ ସେ ସଂସାରୁ ତରି ।।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଫଳ ଦୁଇଟି କୁ ଭୁଞ୍ଜେ
ବୟସ ପାହାଚ ଚଢ଼ି,
କିଏ ଲାଗେ ପିତା ପୁଣି କିଏ ମିଠା
ସମୟ ହାତରେ ପଡ଼ି ।।

ମଶାଣି ଭୂମିରେ ଅଟକିବ ଯାଇ
ହେଉଥିବେ କେତେ ଝୁରି,
ତଥାପି ମଣିଷ ନିଜକୁ ବୁଝେନା
ମାୟା ସଂସାରରେ ପଡ଼ି ।।

ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ଗତିଯାଏ ଦିନ
ଗଡ଼ଇ ବୟସ ଗାଡ଼ି,
କୁହୁଡ଼ି ଅନ୍ଧାରେ ମାଡ଼ି ଆସେ ମେଘ
ଅକଳକ୍ତି ତାର ରଡ଼ି ।।

ବୟସ ଗାଡ଼ିରେ ବସିବୁ ଯେବେ ତୁ
ଛୁକ୍ ଛୁକ୍ ତାର ରଡ଼ି,
ଯାଉଥିବ ମାଡ଼ି ଅନେଇ ଥିବୁ ତୁ
ପଛକୁ ଆସେନି ଗଡ଼ି ।।

ନମିତା ବରାଳ
କାଶୀପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ବାଲ୍ୟ ରୁ ଆରମ୍ଭ ବୁଦ୍ଧି କାଳେ ଶେଷ
ଦୁନିଆ ମଝିରେ ପଡ଼ି,
ସୁଖ ର ନାଁ ରେ ଦୁଃଖ ପରସଇ
ସମୟ ହାତରେ ଡୋରା ।।

ଦିନ ର ସ୍ୱରୂପ ରାତିକୁ ଆସେନି
ଆସଇ ଅନ୍ଧାର ମାଡ଼ି,
ସମୟ ଚକରେ ସଂସାର ରଥରେ
ମୋହେ ଯାଉଥିବୁ ପଡ଼ି ।।

ମଶାଣି ଭୂମିରେ ଶୋଇଥିବୁ ଯେବେ
ଅଭଙ୍ଗା ଚାଦର ଘୋଡ଼ି,
ଦାଉ ଦାଉ ହୋଇ ଜଳିଯିବୁ ଯେବେ
ପାଉଁଶ ତୋହର ଉଡ଼ି ।।

ତଥାପି ମଣିଷ ନିଜକୁ ବୁଝେନା
ମାୟା ସଂସାର ରେ ପଡ଼ି,
ମୋହ ହୋଇ ଯାଏ ମାୟା ଦୁନିଆରେ
ମିଛ ସଂସାର କୁ ତରି ।।

ଅଢେଇ ଦିନର ସଂସାରେ ନିଜକୁ
ଏପରି ବସିବୁ ଗଡ଼ି,
ମରିଗଲା ବେଳେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବୁ
ଶୋକ ସାଗରରେ ବୁଡ଼ି ।।

ମିନି କବିତା...

(୧)

ହୋଇବ ସ୍ତବ୍ଧ ଏ ପୃଥିବୀ ଆଜି
 ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ସମୁଦ୍ରର ଢେଉ ,
 ବନ୍ଧୁ ମାନଙ୍କର ବିଛେଦ ଯଜ୍ଞଶାକୁ ଦେଖି
 ବର୍ଷା ବିନ୍ଦୁ ମୋଘ ଝୁଲଣା ରେ ଝୁଲିବନି ଆଉ ।।
 ରାବିବେ ନାହିଁ ଆଉ କୋଇଲି
 ଉଡିବେନି ଆଉ ପ୍ରଜାପତି ,
 ଫେରିବା ଦିନେ ଏଇ ଦେଉଳକୁ
 ହସି-ଉଠିବ ଆଉଥରେ ଏଇ ପୃଥିବୀ ।।

ରୁପଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ
 ବୁଧଙ୍ଗ, ବ୍ରହ୍ମଗିରି, ପୁରୀ

(୨)

ଆଖିରେ ସ୍ୱପ୍ନ ମନରେ କଳ୍ପନା
 ସତ ହୁଏନାହିଁ କେବେ
 ଆଖି ସିନା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ ସତ ସିଏ କରେନି,
 ମନ ସିନା କଳ୍ପିପାରେ, ବାସ୍ତବରେ ଅଶେନା ।।
 ଆଖିର ସ୍ୱପ୍ନ ଆକାଶର ତାର
 ମନର କଳ୍ପନା ଶାମୁକାର ମୋତା
 ସତେ କଣ କିଏ ଆଣିପାରିଛି...
 ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଜୀବନରେ ସତ କଣ ହୋଇଛି...
 ରହିଯାଏ କିଛି ଅଧୁରା ସପନ
 ସତ ଯମା ସିଏ ହୁଏନି
 ତାର ବିରହରେ ହୃଦୟ କାନ୍ଦେ
 ଯେମିତେ ହୃଦୟ କିଏ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଛି
 ହୃଦୟର ଭାଷା ହୃଦୟ ବୁଝଇ
 ମନ ଯମା ବୁଝିପାରିନା,
 ହୃଦୟଟା ପରା କାଚରେ ତିଆରି
 ଆଘାତ ସହି ପାରେନା

(୩)

ଫୁଲ ତ' ଫୁଟିଲେ ଅରଣ୍ୟ କମ୍ପଇ
 ଅଜଣା କାମକୁ ନାହିଁ ,
 ତୁମେ ଅଛ କେଉଁ ଦୂର ଦୁରାନ୍ତରେ
 ଖୋଜି ମୁଁ ଯେ ପାଏନାହିଁ ।।
 ନାମଟି ଯେମିତି କର୍ମ ବି' ସେମିତି
 ଦେଇଅଛି ସତେ ବିହି,
 ଦେଶର ସୈନିକ ସାଜି ହୋଇଅଛି
 କେତେ ଝଡ଼-ଝଞ୍ଜା ସହି ।।
 ଅଜ୍ଞାନ ମୁଁହିଁ ଯେ ନାହିଁ ଏତେ ଜ୍ଞାନ
 ଲେଖିବି ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ,
 କ୍ଷମା କରିଦେବ ତୁଟି ଥିଲେ ବନ୍ଧୁ
 ଏହି କବିତାଟି ପାଇଁ ।।

ଉପେକ୍ଷା...

ତୁମେ ନିହାତି ପ୍ରେମ କହୁଥିବା ଶବ୍ଦ ଚିତ୍ତୁ
 ମୁଁ କେବଳ ଆକର୍ଷଣ ବୋଲି କହେ,
 କାରଣ'ତା' କେତେ ସତ କେତେ ମିଛ
 ତୁମେ ବେଶ୍ ବୁଝୁଛ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବେ ।
 ଭଙ୍ଗା ପାନିଆ କେମିତି ବୁଝିବ
 କେଶଗୁଚ୍ଛ ର ମହତ୍ତ୍ୱ ?
 ମିଠା କୁ ଭଲପାଉଥିବା ଲୋକ
 ଦେହର ରୋଗକୁ ଅଣଦେଖା କରେ,
 ସବାଖାଇ କେଳା ବୁଝିପାରେନି
 ରାଜମହଲ ର ଦୁଃଖ...
 କିଛି ଶୋଷ କହିପାରେନି ଆଖି,
 କିଛି ଭୋକ ଖୋଲିପାରେନି ଓଠ,
 କିଛି ଡର୍କ ଦେଇ ଦେଇପାରେନି ନିଷ୍ଠୁର୍ତ୍ତି,
 କିଛି ମିଛ ଲୁଚେଇପାରେନି ସତ,
 କିଛି ମୋହ ମୋହ ଭିତରେ ଥାଉ.. ।
 ନିଦୁଆ ଆଖିରେ କବରୀ ଗଜରା ଖୋଲିବା ଆଗରୁ...
 କିଛି ତ ସନ୍ତକ ଦେଇଯାଅ କାଲି ର ଅପେକ୍ଷା କୁ ।
 ତୁଳସୀ ଦିଅ,ତମାଳ ଦିଅ, କେକୀପୁଛ ଅବା ମୁରଲୀ ଦିଅ
 ଦେଇଯାଅ ବିଶ୍ୱାସ,ଚାଲୁଥାଉ ନିଶ୍ୱାସ.... । ।

ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମଲ
ପାଠକପୁର

ଭାଗ୍ୟ ବଇରୀ...

କେତେବେଳେ ଭାଗ୍ୟ ବଇରୀ ସାଜିବ,
 କହି କି ପାରିବ କିଏ?
 ମରି ମରି ପୁଣି ବଞ୍ଚିବାର ମଜା,
 କି' ଅବା ଚାଖୁଟି ସିଏ?

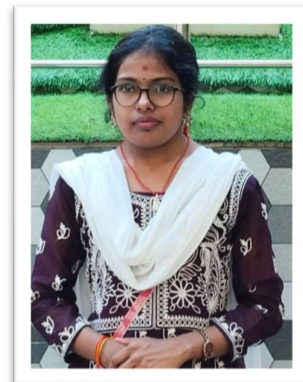
ହସେଇ ଦେଇ ସେ ମନ ଭାଙ୍ଗିଦିଏ,
 ଜିଇବା ଶିଖେଇ..
 ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଷ ମିସେଇଦିଏ ।
 ମୃତ୍ୟୁ ସହ ଭେଟ କରେଇ ଦେଇ ସେ,
 ଦେହକୁ ଜିଅନ୍ତା ଛାଡ଼ି ତ ଦିଏ ।।

ସୁଖ ନିଦ ଆଖି ଭୁଲି ତ ଯାଏ ରେ,
 ସୁଖ ସପନ ଯେ ଉଭେଇ ଯାଏ ।
 ସବୁ ଦେଇ ପୁଣି ଛଡ଼ାଇ ନିଏ ସେ,
 ଆଶାର ଆଇନା ଭାଙ୍ଗି ତ ଦିଏ ।।

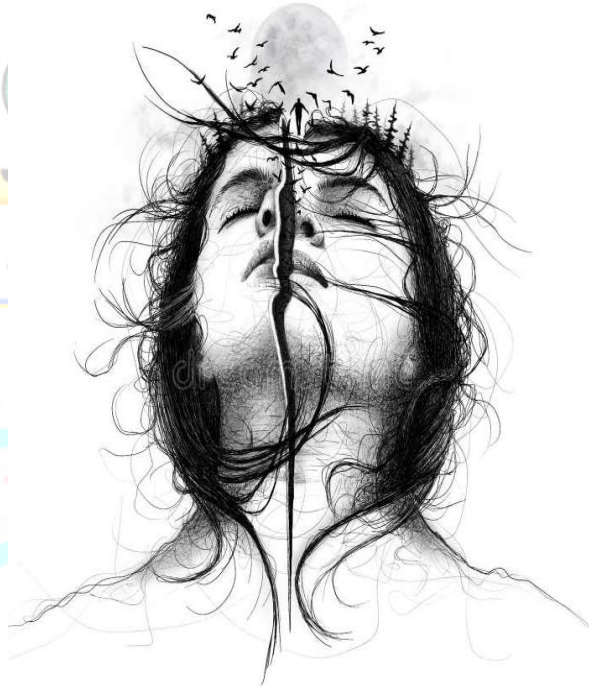
ଭାବ ଅରଣ୍ୟରେ ବାଟ ସେ ଭୁଲିଏ,
 ଖୁସିର ବୁନ୍ଦାଟେ ଝରିବା ଆଗରୁ.....
 ଆଖିରେ ଅସରା ଲୁହ ଦେଇଯାଏ,
 ନୈରାଶ୍ୟ ବାଦଲ ଭାଙ୍ଗି ତ ଦିଏ ।।

ଅଶାନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ମନକୁ ଜଳାଏ,
 ନୈରାଶ୍ୟ ସାଗରେ ବୁଡ଼େଇ ଦିଏ ।
 ସମ୍ପର୍କ ତୋରୀରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ପୁଣି,
 ସେହି ତୋରୀକୁ ସେ ଛିଡ଼ାଇ ଦିଏ ।।

କଟା ଘାଆରେ ସେ ଚୂନ ବୋଳି ଦିଏ,
 କହିହୁଏନାହିଁ.... ସହିହୁଏନାହିଁ ।
 ଅକୁହା କୋହରେ..ଆଦେଖା ଲୁହରେ..
 କୋମଳ ହୃଦୟ ପାଷାଣ ହୁଏ ।।

ଶାନ୍ତା କୁମାରୀ ନନ୍ଦ
 ମାର୍ସଡ଼ା, ଅରେଇ,
 ଯାଜପୁର

ବାସୁଦେବାୟ...

ଜୀବନ ଯୌବନ ମରଣ, ତା' ଭିତରେ ସଂସାର
 ସବୁକିଛି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ର ଜୀବନ ଏମିତି ପରାଣ
 ଏମିତି ଏ ଜନ୍ମ ଖୋଜୁଥିଲା ସେ ପରମେଶ୍ୱର କୁ
 ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ମମତାର ମଧୁସଂସ୍କର ସେ ମଧୁଝର ।।

ଓମ୍ ନମଃ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ,,,,,

ପୁଷ୍ପ ପାରିଜାତର ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ରେ ଏ ମନର ପୁଷ୍କରିଣୀ
 ତା' ଭିତରେ କାହିଁକି କେଜାଣି ବେଳେ ବେଳେ ବାଟବଣା ବିବେକ
 ତଥାପି ତଥାକଥୁତ ସେ ପୁଣ୍ୟ ମଧୁସୂର୍ଯ୍ୟାର ଅମୃତ ସ୍ୱର୍ଗ
 କଳାମେଘର କଳାମୋହଳ ହୃଦୟର ସେ ମୋ ଇଶ୍ୱର

ଓମ୍ ନମଃ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ,,,,,

କାହିଁକି ଭୟରେ ଭୟଭୀତ ଆତଙ୍କିତ ଏ ବକ୍ଷର ହାଳା
 ସେତେବେଳେ ଭୁଲିଯାଇ ଥାଏ ମନ ଆତ୍ମା ସହିତ ମିଳନ ପରମ ଆତ୍ମାଙ୍କର
 ମନ ଆସି ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ପରମ ଆତ୍ମା କ ନିକଟରେ

ସବୁ କିଛି ହୋଇ ଯାଇଛି ମୋ ପାଇଁ ମରୀଚିକାର ମଳୟ
 କେମିତି କହିବି କେମିତି ଲେଖିବି ତୁମ୍ଭଭମାଲନ ତୁମ ପାଇଁ
 ସରିଯାଉ ପଛେ ରାତି ସେ ରାତିରେ ନ' ରହୁ ସ୍ମୃତି ର ଅନୁଭୂତି

ଓମ୍ ନମଃ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ,,,,,

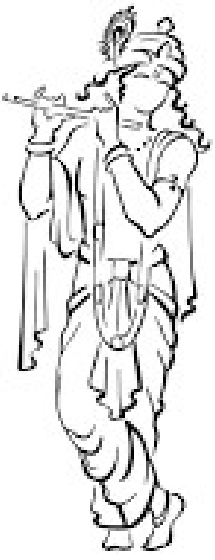
ହେଲେ ହେ କଳାମେଘର କଳାଠାକୁର କାହା ଲାଗି ସେ ସ୍ମୃତି

ପ୍ରେମ ଠାରୁ ପ୍ରଣୟର ମହକ କେତେବେଳେ କେମିତି ଭାବ
 ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୁଝି ବି ବାରମ୍ବାର ବାଟବଣା ଲାଗେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
 ସବୁ ପରେ ବି ସେ ମହାମୁକ୍ତି ମହାଯଜ୍ଞ ର ଉଦ୍ଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଓମ୍ ନମଃ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ,,,,,

ବାବାଜୀ ଚରଣ ସାହୁ
 ପୁଲନଖରା, କଟକ

ଭତ୍ତାସର..

ସେ ବାରମ୍ବର କହୁଥିଲା,
 ଛାଡିବାକୁ !
 ହଁ ତା ଭତ୍ତା ଘରକୁ,
 ପ୍ରତି ମାସ ପ୍ରତି ବର୍ଷ,
 ହେଲେ ମୁଁ କୋଉ ରାଜି ଥିଲିଯେ,
 ମୁଁ କହିଲି ରହ ଚିକେ,
 ରାତି ପାହି କଣ ସକାଳ ହେଲାଣି ,
 ନା ମୋର ସମୟର ଅବଧି ସରିଲାଣି,
 ମୋର ପରା ଅନେକ କାମ ବାକି ଅଛି,
 କାହିଁ କୋଉଠି ତ କାଉ କି କୋଇଲି ବୋବାଇ ନାହାନ୍ତି?
 ଏମିତିରେ ମୁଁ କେମିତି ଉଠିଯିବି ସହଜ ।।

ସୁବ୍ରତ କୁମାର ଜେନା
 ଶୁରତ୍ସିହ,
 ନନ୍ଦିପୁର, ଯାଜପୁର

ସେ ପଠାଇ ଥିଲା ତାର ଗୁମାସ୍ତାକୁ,
 ଗୋଟେ ବେନାମୀ ନୋଟିସ ଦେବାକୁ ମୋ ନାଁ ରେ,
 ସେ ଗୁମାସ୍ତାକୁ ମୁଁ ନାଲି ଆଖି ଦେଖାଇଲି,
 କହିଲି ଭଲ ଦଶା ଅଛିତ ବାହାରି ଯାଅ ମୋ ପାଖରୁ,
 ନହେଲେ ତୁମର ଭଲ ନାହିଁ,
 ମୁଁ ପରା ନିତି ଯୋଗ କରୁଛି,
 ସଠିକ ଖାଦ୍ୟ ସେବନ କରୁଛି,
 ଏମିତିରେ ତୁମେ କେମିତି ରୋଗ ରୂପ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବ
 ମୋଠି,
 ଏତେ ସହଜରେ ନୁହଁନି ।।

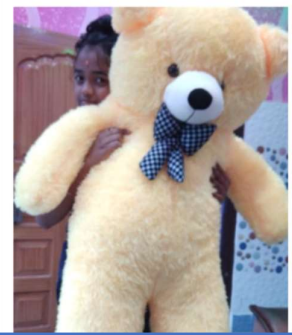
କଣ ହେଲା ଭତ୍ତା ଘର ବୋଲି,
 ମୋର କଣ କିଛି ଅଧିକାର ନାହିଁ,
 ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସେ ଯାହା କହିବେ
 ମୁଁ ସେୟା କରିବି,
 ଜମା ନୁହଁ ମୋର ଶିକ୍ଷା ଓ ଦୀକ୍ଷା
 କଦାପି କରାଇ ଦିଏନି ଏଥିଲାଗି,
 ଜାଣେନା କେବେଯାଏ ଲଢ଼ିବି,
 ତଥାପି ମୁଁ ଲଢ଼ିବି ଓ ଜିତିବି ଶେଷ ଯାଏ,
 ଯେ ଯାଏ ମୁଁ ଲୋଟିନି ଭୁଲରେ ।।

ସେ ବାଟରେ ପିଆଦା ଜଗାଇଲା,
 ମୋର ବାରମ୍ବର ପିଛା କଲା,
 ଚେଷ୍ଟା ତାର ଥିଲା ମତେ ହଇରାଣ କରିବାକୁ,
 ହେଲେ ସେ କଣ ଜାଣେ ମୁଁ ପରା ଗୀତାରୁ ଶିଖୁଛି,
 ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୁହେଁ ଅଲଗା ବୋଲି,
 ଏମିତିରେ କେମିତି ମୁଁ ଓହରିଯିବି ପରାଜୟ
 ଭୟରେ,
 ଭାଗ ନେଇ ହାରିଗଲେ କିଛି ଦୁଃଖ ନାହିଁ,
 ହଁ ଶୁଣ ମୁଁ ସେମିତି ନୁହଁନି, ମୁଁ ଏମିତି,
 କେହି ବୁଝିଲେ ବୁଝିଲ ନହିଲେ ନାହିଁ ।।

କଣ ତୁମ ପାଖରୁ ମୋ ପାଖ ସମ୍ଭବ ?

କ'ଣ ତୁମ ପାଖରୁ ମୋ ପାଖ ସମ୍ଭବ?
 ଟାକର ବାକରରେ ତୁମ ଦିନ କଟେ
 ହେଲେ ମୁଁ ଗାଁଭଳି ଝିଅଟେ ।
 ତମର ପହିଲି କିରଣ ଝରକାର ସୁନ୍ଦର ଫାନ୍ଦେ ପସେ
 ହେଲେ ଆମର କବାଟ ଖୋଲିଲେ କିରଣ ପଡେ ବାଟେ ବାଟେ ।

ପୂଜା ବାରିକ୍
 ବେଗୁନିଆଁ, ହରିପୁର,
 ବାଲେଶ୍ଵର

ତୁମର ପାଦ ଟାଇଲସ ମାର୍ବଲ ଉପରେ ପଡେ
 ଆମର ଝାଟିମାଟି ଗୋବର ଲିପା କାଛ ଅଟେ ।
 ତୁମର ରାତି ଏଲିଡି ଲାଇଟରେ ବିଡେ
 ହେଲେ ଆମର ଅନ୍ଧାର ସାଥୁ ସାଜେ କିରାସିନି ଲକ୍ଷନ ବଡି ।

ତୁମ ଘରର ସୋଫା ଉପରେ ଚା' ପିଆଯାଏ
 ହେଲେ ଆମର ତଳେ ଝାଡ଼ି ଆସନରେ ବସଯାଏ ।
 ତୁମ ଘରେ କାଚ ରେ ପାଣି ଶୋଭାପାଏ
 ଆମର ପାଣି ଚୁଟାକୁ ମାଟିରେ ସଫା କରି ରଖାଯାଏ ।

ତୁମ ଘରେ ରାଜଦରବାର ସୁଖ
 ହେଲେ ଆମର ମୁଠେ ପଖାଳରେ ସୁଖା ।
 ଏବେ କୁହ ମୋ ପାଖରୁ ତୁମ ପାଖ କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?

www.MalharOdia.com	ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା/ସମ୍ପାଦକ: ଶିଶିର କୁମାର ସାମଲ.
www.MalharOdia.com	ସହ-ସମ୍ପାଦକ: ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପତି.
www.MalharOdia.com	ସହ-ସମ୍ପାଦିକା: କ୍ଷୀରାନ୍ତ ଦାଶ.
www.MalharOdia.com	ମୁଖ୍ୟ-ପରିଚାଳିକା: ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ.
www.MalharOdia.com	ଉପଦେଷ୍ଟା: ରଶ୍ମି ରଞ୍ଜନ ସାହୁ.

ଜୀବନ ସମୟର ପୁରଲିକା...

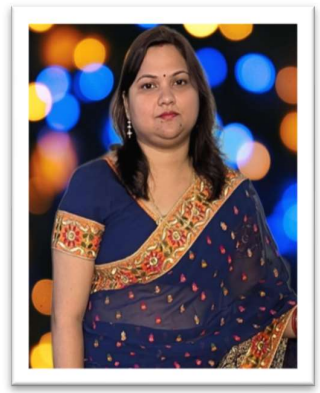
ସତ୍ୟଜୀତ ଦାସ
ଧାନଘର, ଆଗରପଡ଼ା,
ଭଦ୍ରକ

ସମୟ ସୁଅରେ ନିରାହ ଜୀବନ
 ନିସହାୟ ଶୁଷ୍କ ତୃଣ ଚିଏ ,
 ସୁଅର ବେଗରେ ଦୋହଲି ଦୋହଲି
 କେବେ କୋଳାଭିମୁଖୁ ତ କେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ହୁଏ ।।
 ସମୟ ସୁଅରେ ନିରାହ ଜୀବନ
 ସଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କହୁ ଚିଏ ,
 ସମୟ ରୂପି କୁଜନ ଅଂଶୁରେ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ନହୋଇ କେବେ କେବେ ମଉଳି ଯାଏ ।।
 ସମୟ ସୁଅରେ ନିରାହ ଜୀବନ
 ଦିଗହରା ଚଞ୍ଚଳା ଖେଚର ଚିଏ ,
 ଘର ତାର ସଜାଡ଼ୁ ସଜାଡ଼ୁ
 ସମୟ ସମୀରେ କେବେ କେବେ ଭଙ୍ଗୁଡ଼ି ଯାଏ ।।
 ସମୟ ସମୀରେ ନିରାହ ଜୀବନ
 ନିର୍ଜନ ପଥ'ର ସଂଘର୍ଷୀ ପଥକ ,
 ଅତିକ୍ରମ ବେଳେ ଭେଟେ ଯେ କେତେ
 ପରାଜୟ ଓ ବାଟ ହୁଡ଼ିବାର ବାହକ ।।
 ସମୟ ସମୀରେ ନିରାହ ଜୀବନ

ଏ ଜଗତେ ଅତୁଆ ସୁତାର ଖୁଅ ,
 ଗୋଡ଼େଇ ଗୋଡ଼େଇ ରହିଥାଏ ମନରେ
 ମିଛ ଅହମିକା ଓ ଯେତେ ସାରା ମୋହ ।।
 ସମୟ ସମୀରେ ନିରାହ ଜୀବନ
 ତବ ବିନା ଲତା ବୃକ୍ଷ ଚିଏ ,
 ବିନା ସାହାରାରେ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
 ଅଭିନୟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେଇଯାଏ ।
 ଅବନୀ ମଧ୍ୟେ କେତେ ଯେ ସାଗର
 ମୁଁ ଯେ ଏକ ପାମର କ୍ଷୁଦ୍ର ନଳ ,
 ତୁମ ସାଗରେ ମିଶି ପାପ ମୋର ଯିବ କ୍ଷୟ ହୋଇ ।
 ଅତ୍ର ତତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ତୁମେ ଅଛ ବିଦ୍ୟମାନ ,
 ଶୁଣି ଥରେ ଏ ଭକତର ବିଷାଦ ଭରା ଜଣାଣ ।
 ନାହିଁ ଆଉ ଆନ ମନବାଞ୍ଛା ହେ! ଦୀନବନ୍ଧୁ
 ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏବେ ଦିଏ ଆଶ୍ରା ,
 ମୁଁ ଯେ ପୁରଲିକା ତୁମ ହାତ ଗଢ଼ା
 ପାରି ହେବା ପାଇଁ ଏ ଭବ ସାଗରୁ ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସାହାରା ।।

ପ୍ରେମ ଆଉ ଶୀତ...

ଶୀରାନ୍ତ୍ରି ଦାଶ
ପାହାଳି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

କି' କୁହୁଡ଼ି କିରେ, ମୋତେ କିଛି ଦିଶୁନି, "ସେ କହିଲା ଫୋନ ରେ ରାତି ବାରଟା ରେ ଭାରି ଖୁସି ଆଉ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ଭରା କଣ୍ଠରେ ...

"ମୋ ଘର ରାସ୍ତା ତ ତୁ ଜାଣିଛୁ, ଆସେ । "ମୁଁ କହିଲି ଅଭିମାନ ରେ ବେପରୁହା ଶବ୍ଦ ରେ ଭାରି ଫୁଲେଇ ହେଇ ଆଉ ମିଛ ରାଗ ରେ...

ସେ କି' ବା ଜାଣିବ ମୋ ମନ କଥା, କେତେ ଯେ ଅକୁହା କଥା ତାକୁ କହିବାର ଅଛି ରାତିରେ ବାଲକୋନୀ ରୁ ଜହ୍ନ ଦେଖୁ ତା ହାତରେ ହାତ ଆଉ ତା କାନ୍ଧରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖୁ

ଆଛା ଛାଡ଼, ଏତେ କଳ୍ପନା ଜଳ୍ପନା ଭିତରେ ତୋର ବେଲ ବାଜିଲା । ମୁଁ ଝପ୍ କିନା ଉଠିପଡ଼ିଲି । ଖୁସି ରେ ନାଚି ଗଲି ମୁଁ । ଦଉଡ଼ି ଗଲି ତୋର ପାଖକୁ । ଜାଣି ଜାଣି ପଚାରିଲି, "କିଏ...?"

"ଆରେ ମୁଖ, ମୁଁ । କବାଟ ଖୋଲ ଆଗ"

"ମୁଁ ଘରେ ଏକା ଅଛି । ଏତେ ରାତିରେ କବାଟ ଖୋଲି ପାରିବିନି । ତା ଛଡ଼ା ଯେ' ମୁଁ' ମାନେ କିଏ...? ନାଁ' କୁହୁଛୁ"

ସେ ଜାଣିଛି, ତା' ନାଁ ଟା ମୋର ଭାରି ପ୍ରିୟ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେ ତା' ନାଁ ଧରି ତାକୁ ଡାକେନି । ଇଂଲିଶ୍ ରେ ତା' ନାଁ ର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ରେ ହିଁ ଡାକେ ମୁଁ ତାକୁ...

ସେ ଏଥର ଚିକେ କବାଟ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, " ଶୁଣ, ତୁ ସତରେ କବାଟ ଖୋଲିବୁନି ମୋ ପାଇଁ...?"

ବାସ୍ ଏମିତି ଲାଗିଲା ଯେମିତି ମାଘ ମାସ ହାଡ଼ ଭଙ୍ଗା ଶୀତ ରେ କିଏ ଜଣେ ମୋତେ ଗରମ ଅବା ପକା ଟା' ଧରେଇ ଦେଲା ।

କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମ ଥର ସେ ମୋତେ ତୁମେ ରୁ ତୁ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କଲା । ତାର ସେ ତୁ ଶବ୍ଦ ରେ ଏତେ ଅଧିକାର ଥିଲା ଯେ, ମୋ ହାତ ଆପେ ତୋର ଖୋଲି ଦେଲା । ଦେଖେ ତ ସେ ଆଗରେ । ଭାବିଥିଲି ସେ ରାଗିଥିବ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ତା ମୁହଁରେ ରାଗ ର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ବି ନାହିଁ । ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ସିଗାରେଟ ଆଉ ଓଠରେ ସ୍ମିତହାସ । ଭାରି ବିରକ୍ତ ଲାଗେ ମୋତେ ତାର ଏ ସିଗାରେଟ ର ଧୁଆଁ । କିନ୍ତୁ ଆଜି କାଲି ଦେହସୁହା ହେଇ ଗଲାଣି ।

ତାକୁ ଚାହିଁ ପାରିଲିନି ମୁଁ ବେଶୀ ସମୟ । ସୁଉଜ କପାଳ, ଲମ୍ଫ ନାକ, ବିଲକୁଲ କିନ୍ ସେଭ୍ ମୁଁହ ।

ତା ସାଙ୍ଗରେ ପୁଣି ତାର ଅଳ୍ପ ଲମ୍ଫ କଳା ମଟମଟ କେଶ । କେମିତି ଚାହିଁବି ଯେ ତା' ମୁହଁକୁ । ଆଉ ତା' ଆଖି ! ନ' କହିଲେ ଭଲ । ଝଅ ପିଲାଙ୍କ ପରି ଗୋଲ ଗୋଲ ଆଖି ତା'ର । ଆଉ ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦର ତା' ଆଇଲସେସ । ଏତେ ଲମ୍ଫ ଆଉ ସୁନ୍ଦର । ମୋର ଏମିତି ଥିଲେ ଆଉ ଆଉ ମେକ ଅପ୍ ନେଇ ନ'ଆଆନ୍ତି ।

କବାଟ ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ସେ କହିଲା, "ଇସ୍, ସମ୍ ଖାନ ଇନ୍ ଲୁକିଂ ଶୋ ବିଉଟିଫୁଲ ଟୁ-ନାଇଟ୍ "

ଛା'ଡ଼, ଏତେ ଇଂଲିଶ କହନି । ଘରକୁ ଆସେ । ଡିନର କରିଛ...?

ହଁ, ଏବେ ହିଁ ଖାଇଲି ଆଉ ଆସିଲି"
 ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର କୁହ, ଏବେ କରି ଦେବି, ତା...?
 ଇସ, ଏଇ ଗୋଟେ ଜିନିଷ ହିଁ ଦରକାର ଏ ଶୀତ ରେ। କରି ଦବୁ...? ଟିକେ ଅଦା ଆଉ ଗୋଟେ
 ଗୁଜୁରାତି ଦେଇ। ବାସ...
 ମୁଁ ଜାଣିଚି। ତାର ଏ ଚା' ପିଇବା ଅଭ୍ୟାସ ଚା' କଲେଜ ରୁ ଅଛି। ବହୁତ ଚା' ପିୟେ ସେ। କେବେ
 କେବେ ଦିନରେ ଦଶ ବାର କପ୍ ବି ପି ଦିଏ। ଆଉ ଖାଇବା କଥା ବିଲକୁଲ ଭୁଲି ଯାଏ। ମୋ ସହ
 ଦେଖା ହେଲା ଦିନରୁ ମୁଁ ତା' ପିଇବା ଟିକେ କମେଇ ଦେଇଛି। ହେଲେ ତା ସହ ମିଶି ମୋର
 ଚା' ପିଇବା ଅଭ୍ୟାସ ହେଇ ଯାଇଛି।
 "କଣ ଭାବୁଛୁ କିଲୋ ହୁଣ୍ଡି। ଚା' ଉତ୍ତୁରି ଯିବ"
 ହଠାତ୍ ତା ଶବ୍ଦ ରେ ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ହେଲି ମୁଁ। ଚା' କପ୍ ଟେ ଧରେଇ ଦେଲି ତାକୁ।
 ଆଉ ତୋର...? ସେ ପଚାରିଲା
 ଏତେ ରାତିରେ ଆଉ ଚା' ପିଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ତୁମେ ବସିକି ଚା' ପିଅ।
 ଚା' କପ୍ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଥୋଇ ମୋ ହାତ ଧରି ହଠାତ୍ ଚାଣି ନେଇ ତା' କୋଳ ରେ କୁ ନେଇ
 କହିଲା,
 "କଥା ହେଇ ଥିଲା ନା। ଯେବେ ବି ଚା' ପିଇବା ମିଶି କି' ପିଇବା "
 ତା' ଆଖି ଦେଖୁ ଖୁସି ମିଶା ଡର ଲାଗୁଥିଲା। ଏତେ ଜୋରରେ ସେ ମୋ ମଣିବନ୍ଧ କୁ ଧରି ଥିଲା
 ଯେ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ କଷ୍ଟ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭାରି ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା। ସେ ଶୀତ ରାତି ରେ ମୋତେ
 ଶୀତ ଲାଗୁ ନ'ଥିଲା। ତା' ନିଃଶ୍ୱାସ ର ଗରମ ପବନ ରେ ମୋ ପୁରା ଶରୀର ରେ ନିଆଁ ଲାଗି
 ଯାଉଥିଲା। ବାହାରେ ଜହ୍ନ ରାତି ରେ କପୋତ କପୋତୀ କଥା ହେଉ ଥିଲେ। ଦେଖ, ଆଜି
 ପ୍ରେମିକା ର ପ୍ରେମିକ ଆସିଚି। ଭାରି ଫୁଲେଇ ହଉଚି ପ୍ରେମିକା ତାର।

ହେଲେ ଆଜି ଏ ସବୁ କଣ ପାଇ ମନେ ପଡ଼ିଲା। ଦୀର୍ଘ ସାତ ବର୍ଷ ଦୁଇମାସ
 ପାଞ୍ଚ ଦିନ ର' ବ୍ୟବଧାନ ପରେ। ଭାରି ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଚି ଆଜି। ଅଜବ ଗୋଟେ ଉନ୍ମାଦନା ମନରେ।
 ଅଜବ ଗୋଟେ ଦୁନିଆ ର' ଅନୁଭବ ଆଜି। ହେ ଭଗବାନ୍। ମୁଁ ଏକା ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରି ନେଇ
 ଥିଲି। ଦିନ ସାରା ନିଜ କାମ ରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାର ଅଭିନୟ ଭାରି ଭଲରେ ଶିଖି ଯାଇଥିଲି।
 ରାତିରେ ନିଜେ କାନ୍ଦି ନିଜେ ନିଜ ଲୁହ ପୋଛିବା ବି ମୋତେ ଆସୁଥିଲା। ସବୁ ଦିନ ରାତି ରେ
 ପ୍ରେମିକା ସୌମ୍ୟା ର ହାତ ଗୋଡ ଆଉ ମୁଁହ ବାନ୍ଧି ଜବରଦସ୍ତ ତୁମ୍ଭ କରେଇ ସକାଳୁ ଜଣେ ସସକ୍ତ
 ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ସୌମ୍ୟା କୁ ଆବିଷ୍କାର କରୁଥିଲି। ହେଲେ ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟା ରେ କୋଉ ଯୋଗ ବେଳ
 ରେ ଅଫିସ ରୁ ବାହାରିଲି କେଜାଣି। ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର ପାର୍କ ପାଖରେ ଦେଖୁଲି ସେଇ ଚିହ୍ନ
 ଟେହେରା। ମୋତେ ଲାଗିଲା ବୋଧେ ମୋ ହୃଦୟ ରେ କିଛି ସ୍ମରନ ଅଟକି ରହି ଗଲା। ଧମନୀ
 ରେ ରକ୍ତ ଯିବା ଆସିବା ବନ୍ଦ ହେଇ ଗଲା। ଆଉ ଏଇ ଶୀତ ରାତି ତା ଗରମ ଝାଞ୍ଜି ପବନ ରେ ମୋ
 ପାଇଁ ଦୁର୍ବସହ ହେଇ ପଡ଼ିଲା। ସେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ତା' ପୁଅ କୁ ନେଇ ପାର୍କ ଆସି ଥିଲା। ଭାରି ସୁନ୍ଦର
 ତା' ପୁଅ। ଠିକ୍ ତା'ରି ପରି ଆଖି। ସବୁ କୁ ସମ୍ମୋହନ କରିବା ପରି ନଜର। ହଠାତ୍ ମୋ' ପାଟି ରୁ
 ସ୍ପଟସ ବାହାରି ଆସିଲା, ଏ'...?

ଇସ୍, କି ମୂର୍ଖ ମୁଁ। ତୁମ୍ଭ କରି ଚାଲି ଆସିଲି ସେଇଠୁ । ହେଲେ ପ୍ରେମିକା ସୌମ୍ୟା ଆଜି ସେଇଠି ରହି ଗଲା । ମୁହଁରେ ହାତ ଦେଇ ସେଇ ସଶକ୍ତ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ସୌମ୍ୟା ଉପରେ ଜୋରରେ ହସୁଥିଲା । ମିଛେଇ କହି ଚିତ୍ତେଇ ଥିଲା ମୋତେ ।
 ଆଜି ସେଇ କପୋତ କପୋତୀ ପୁଣି କଥା ହେଉ ଥିଲେ । ଦେଖ, ପ୍ରେମିକା ଆଜି ଠିକ୍ ପାନେ ପାଇଛି । କହୁଥିଲା କଣ ନା ତାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି । ଆରେ ସେମିତି ପ୍ରେମିକ କୁ ଭୁଲିବା କଣ ସହଜ ହେଇଛି । ପୁଣି ପ୍ରେମରେ କଣ ଭୁଲିବା ମନେ ରଖିବା ବି' ଆଏ । ପ୍ରେମ ତ' ସ୍ବତଃ ! ଶାଶ୍ବତ ! ଅମାନବୀୟ !
 ଧୁମ୍ କରି ଝରକା ଦେଇ ଦେଲି । ଠିକ୍ ସେଇ ସମୟରେ ଡୋର ବେଲ ବାଜିଲା । ସମୟ ରାତି ପ୍ରାୟ ବାରଟା । ଡୋର ପାଖକୁ ଗଲି । ସେଇ ଚିହ୍ନା ସିଗାରେଟ ଗନ୍ଧ ।
 "କିଏ...??"
 "ମୁଁ... ଏ"
 "ଅରୁଣ...??"
 "ନା ରେ । ତୋର ଏ । କବାଟ ଖୋଲିବୁନି...??"
 ଭାବୁଥିଲା ସୌମ୍ୟା । କଣ କରିବ ।
 ଚା କପ୍ ଟେ ନେଇ ବାଲକୋନୀକୁ ଗଲା । ଆଉ ଗୁଣ୍ଡୁଗୁଣ୍ଡୁ ହଉଥିଲା "ଯା, ହଁ ମେ ଏସା କନ୍ ହେଁ କେ ଜିନ କୋ ଗମ୍ ମିଲା ନହିଁ...."

ଭାଇ...

ରାକ୍ଷୀର ମାନ ହେଉ କିମ୍ପା ଭଉଣୀର ସ୍ବାଭିମାନ,
 ତା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉ କିମ୍ପା ତା ଉପରେ ଅଭିମାନ ।
 ଭଉଣୀର ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ହେଉ କିମ୍ପା ଚିନ୍ତାରେ,
 ପୁଣି କେବେ ତା ଡରରେ ହେଉ କିମ୍ପା ତା' ଦ୍ବାରରେ ।
 ତୁ ବାହା ହୋଇଗଲୁ! ଘର ପୁରା ଖାଲି ଖାଲି ଲାଗୁଛି,
 କାହାକୁ କିଛି କହିପାରୁନି ସିନା, ହେଲେ ତୋ କଥା ଭାରି ମନେ ପଡୁଛି ।
 ପାଚିଲା ବାଳ ଓ ପାକୁଆ ପାଚିରେ ବି ତୋ ସହ ଲଢେଇ କରିବି,
 ଶାଶୁଘରେ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଆସିଲି ତୋତେ ସ୍ଲୀମନକୁ ବି ନେଇ ଛାଡ଼ିବି ।
 ତୋର ସବୁ ଦୁଃଖ, ସବୁ ବିପଦ ଆଗରେ ମୁଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି,
 ତୁ କେବେ ଡରିବୁନି ନାନୀ, ତୋ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ତୋ ଭାଇ ଅଛି ।

ସୁଶ୍ରୀ ସ୍ଵାରକୀ ମିଶ୍ର
 ଜଳବଙ୍ଗ, ରାଇସୁଆଁ,
 କେନ୍ଦୁଝର

କୁହ ଚକା ଆଖି...

କୁହ ଚକା ଆଖି, କି ଦୋଷ କରି ମୁଁ
 ଏତେ ଦଣ୍ଡ ପାଉଅଛି,
 ନୟନରୁ ନୀର ଝରି ଝରି ମୋର
 ଲୁହ ଶୁଖି ଯାଇଅଛି ।।
 କିପରି ସହିବି ଏ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ
 କୁହ ହେ ପ୍ରାଣର ସଖା,
 ତୁମ ଛତା ମୋର କେହି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ
 ବିପଦୁ କରିବ ରକ୍ଷା ।।
 ମୋ' ରକ୍ଷା କବଚ ତୁମେ ହେ ଶ୍ରୀବତ୍ସ
 ତୁମେ ଅସରନ୍ତି ଆଶା,
 ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ମକରନ୍ଦ ପିଇ
 ମେଣ୍ଟିଯିବ ମୋର ତୃଷ୍ଣା ।।
 ଆସ ଆସ ପ୍ରଭୁ ମୋ ହୃଦ ମନ୍ଦିରେ
 ବିଜେକର ଦୟା ବହି,
 ଜୀବନ ମୋହର ଧନ୍ୟ କର ପ୍ରଭୁ
 ଦର୍ଶନ ଚିକିଏ ଦେଇ ।।
 ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୁଏ ନୟନ ମୋହର
 ତୁମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ,
 ଆଶା ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ
 ପାପ ପଙ୍କ ଯିବ ଧୋଇ ।।
 କର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗଳ ମୋ ହୋଇବ ପବିତ୍ର
 ଶୁଣି ତୁମ ବଂଶୀ ସ୍ଵର,
 ଯେଉଁ ବଂଶୀ ସ୍ଵର ଶୁଣି ରାଧା ରାଣୀ
 ଧାଇଁ ଥିଲା ବୃନ୍ଦାବନ ।।
 ତୁମ ପଦ ରଜ ପଡ଼ି ମୋ କୁଟୀର
 ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁର ହୋଇବ,
 ପାଦ ଧୂଳି ଚିକେ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିଲେ
 ମୋ ଜନ୍ମ ସାର୍ଥକ ହେବ ।।
 ଏତେ ମୁଁ ତାକୁଛି ଆତୁର ହୋଇଣ
 ଶୁଣ ଚିକେ ମୋର ଦୁଃଖ,
 କିପରି ଆଉ ମୁଁ ତାକିଲେ ମୋ' ଡାକ
 ଶୁଣିବ ପଙ୍କଜ ମୁଖ ।।

ପ୍ରତିମା ଶତପଥୀ
ଭାଗବତ ପୁର, ଯାଜପୁର

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବାହାନ ଥିଲା ଗଜରାଜ
 ସେ ପାଇଁ ରଖିଲ ତାକୁ,
 ମୃଗୁଣୀ ତାକରେ କି ଶକ୍ତି ଥିଲା ହେ'
 ଧାଇଁ ଆସିଲ ବନକୁ ।।
 ତୁମେ ତ' ଅନ୍ତର ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ
 ଅନ୍ତର ବେଦନା ଶୁଣ,
 ମୋ' ସରଳ ତାକ ଶୁଭୁନାହିଁ କାହିଁ
 କୁହ ହେ ରମା ରମଣ ।।
 ଛାଡ଼ି ସବୁ ଆଶା ତୁମକୁ ଭରସା
 କରିଛି ହେ' ମହାବାହୁ,
 ଧରେ ମାତ୍ର ପ୍ରତିମା କୁ' ଦେଖା ଦିଅ
 ତୁମ ଯଶ କୀର୍ତ୍ତି ରହୁ ।।

ଅତୀତ...

ଅତୀତ ରେ ଘଟଯାଇଥିବା ଘଟଣା କୁ ବୋହରାଇ ବା କଣ ନିହାତି
 ଦରକାର ?
 ଯାହା କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ଛାରଖାର କରିଦେବ ,
 ପବନ ର' ସୁଅରେ ବହିଯାଇଥିବା ସେହି ଅକୁହା ଶବ୍ଦ କୁ' ଶୁଣିବା କଣ
 ନିହାତି ଦରକାର ?
 କେବେବି ବୁଝି ନହେବ.....
 କ'ଣ ପାଇଁ ସେହି ସ୍ମୃତି ଫେରି ଆସି ପୁନର୍ବାର ମନକୁ ବୋହଲାଇ ଦିଏ ?
 ଯାହା ଅତୀତ ସେ କେବଳ ଅତୀତ ରେ ରହିବା ଦରକାର.....
 ବିରହ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରେ କଷ୍ଟ ପାଇଥିବା ମନ କେତେ ଯେ' କଷ୍ଟ ସହିଛି
 ପୁଣି ଥରେ ଅତୀତ କଥା ମନେ ପକାଇଥିବା ସେଇ ମଣିଷ ଚିକୁ ଭାବିବା
 ଦରକାର.....
 କ'ଣ ପୁଣିଥରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇପାରିବ ସେହି ଭଙ୍ଗା ହୃଦୟ ?
 କାଚର ଆଇନା ପରି ଭାଙ୍ଗି ଚାଲି ଯାଇଥିବା ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି କୁ ଭାବିବା ଦରକାର.....
 ଯୋଡ଼ି ହୋଇପାରେ ପୁନର୍ବାର ସେଇ କାଚର ଆଇନା ।
 ହେଲେ ପୁନର୍ବାର କାହାକୁ ଭରସା କରିବାକୁ ମନ ମନେନା ।।
 ନଇର ସ୍ରୋତ ଚାଲିଲା ଭଳି ଜୀବନର ସ୍ରୋତ ବି ବହିଚାଲିଛି ।
 ମୁହୂର୍ତ୍ତକରେ ଏଇ ଶୂନ୍ୟ ଜୀବନରେ କି' ଅବା ଘଟିବ କିଏ ଜାଣିଛି ।।
 କାହିକି ଆମେ ସେଇ ମଣିଷ କୁ' ଆମ ଜୀବନରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେବା ।

ସିପାଞ୍ଜଳୀ ମଲ୍ଲିକ
 ଆବୁଲଲପୁରା, ସୁଲଣ,
 କେନ୍ଦୁଝର

ଇ-ପତ୍ରିକା

ରାସ୍ତା...

ଆସ ଆସ ...
 ମୁହଁ ଶୁଖାଇ ବସୁଛି ପିଣ୍ଡାରେ
 ଆମେ ଚାଲିଛୁ ରାସ୍ତାରେ
 ଚାଲିବା ଶିଖୁଲେ
 ଭାଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ...
 ଖୁସିରେ ରହିବୁ
 ରାତିଏ ଗଲେ ହାତୀଏ ...
 ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନି
 ଏ କେମିତିକା ରାସ୍ତା ,
 ଜୀବନ ରାସ୍ତା ବୋଧହୁଏ କଣ୍ଠକିତ
 ବିପଦ ଘନେଇ ଆସିବ ,
 ଅସମର୍ଥ ହାତଧରି ଚାଲିବାରେ
 ଦୁଃଖକୁ ଆପଣାର ମଣି
 ହାତ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 ଏ ଜୀବନ ରାସ୍ତାରେ ଏକା ଚାଲିବା
 ନିଜ ସିଙ୍ଗରେ ମାଟି ତାଡ଼ିବା ...
 କାହା ଉପରେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଣୀଳ
 ରହିବାଟା ଭଲ ନୁହେଁ,
 ରାସ୍ତା ପଡ଼ିଛି ,
 ସଠିକ ସବୁପଯୋଗ କର ...

ମନୋଜ କୁମାର ଦାସ
 ଆଲିଜଙ୍ଗା, କପାଳେଶ୍ୱର,
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ମାଆ...

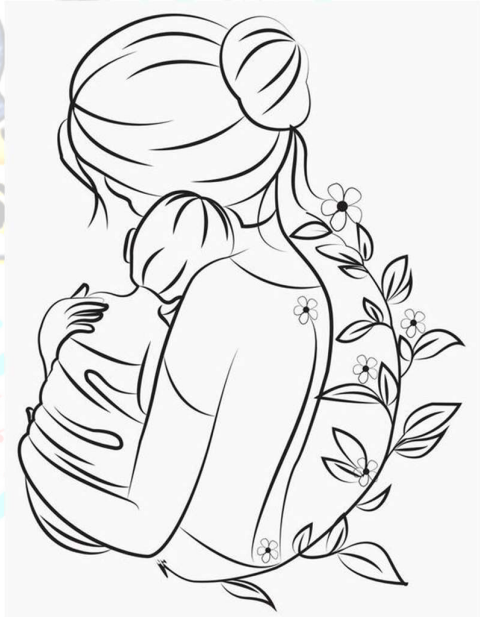
ମାଆ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ମୋ' ସାରାଜଗତ ଆଦ୍ୟରୁ ଅନନ୍ତ ଯାଏ
 ଦୟାରୁ ଯାହାର ସଂସାରେ ମୋହର ନିଜ ପରିଚୟ ପାଏ
 କଳ୍ପବଟ ସମ ତିଳା ଅନୁପମ ଛାୟାର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ
 କେବେ ପଲ୍ଲବିତ କେବେ ଝରାପତ୍ର ଦୁର୍ବାର ଯାତନା ସହି ॥

ମୀନାକ୍ଷୀ ପଣ୍ଡା
 ମଙ୍ଗଳପୁର, ଯାଜପୁର

ମୋ' ମାଆ ପଣତ ମମତା ଖଚିତ ମହମହ ମହକିତ
 ପୋଛି ଆଖିଲୁହ, ବୁକୁଡଲ କୋହ ପ୍ରାଣ କରେ ପୁଲକିତ
 ସୁହାଗ ରାଗିଣୀ, ପ୍ରେମ ପୂଜାରିଣୀ, ସ୍ନେହ ନିର୍ଝରିଣୀ ମାଆ
 ପ୍ରୀତି ପ୍ରଦାୟିନୀ, କଲ୍ୟାଣ କାରିଣୀ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ମହାମାୟା ॥

ହୃଦୟ ଯାହାର ସୁଧା ପାରାବାର ଧରିତ୍ରୀଠୁ ସର୍ବସଂହା
 ମାଟିରୁ ସରଗ ଲଭେ ତା' ସରାଗ ଗୀତ ଗାଏ ନାନାବାୟା
 ଭାଳଇ ଆଶିଷ ସୁଷମା ପରଶ କୋଳକୁ ନିଅଇ ତୋଳି
 ଅଧରେ ଆଧାର ପରଶେ ସଦ୍‌ବର କପାଳେ ତୁମ୍ଭ ନ ବୋଲି ॥
 ମାଆ ଶବ୍ଦଟିର ମହିମା ଅପାର ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ କାହିଁ ଶକ୍ତି ?
 ଶତ ଭାଷାକୋଷ ନିଅଣ୍ଟ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ମରଣେ ସମର୍ପେ ଭକ୍ତି ॥

ଏକ ନୂତନ ଆଶାରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର...

ତୁମେ ଗଲା ପରେ...

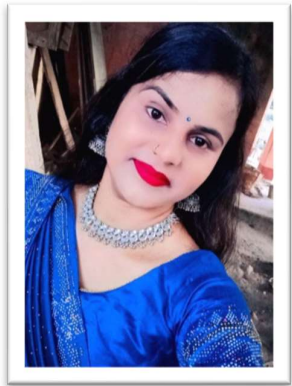
ନୀଳ ଆକାଶରେ ବାଦଲ ଭାଙ୍ଗିଛି
ଜହ୍ନୁ ଆଲୁଅବି ପଡ଼ିଛି ଫିକା,
ତୁମେ ଗଲାପରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହ
ଉପହାସ କରି କହେ ତୁ' ଏକା ॥

ଅଧା ବାଟେ ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲ ମୋର
ଦେଇ ନଥିଲି ମୁଁ ତୁମକୁ ଧୋକା,
ମିଛ ପ୍ରେମ ଥିଲା ମିଛ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା
ମିଛଥିଲା ବୋଧେ ମୋ' ଭାଗ୍ୟରେଖା ॥

ମାଗି ନଥିଲି ମୁଁ ହୀରା ଲୀଳା ମୋତି
ମାଗି ନଥିଲି ମୁଁ ତୁମ ଜୀବନ,
ମାଗିଥିଲି ଯାହା ତୁମକୁ ତୁମଠୁ
ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ ଗଲ ସବୁ ବନ୍ଧନ ॥

ରାତି ଅନ୍ଧାରରେ ଡକିଆ ଭିଜୁଛି
ବିନା ଶ୍ରୀବଣରେ ଝରୁଛି ବର୍ଷା,
ମରାଟିକା ପଛେ ମିଛେ ଧାଇଁ ଥିଲି
ମରାଟିକାରୁ କି ମେଣ୍ଟିବ ତୃଷ୍ଣା ॥

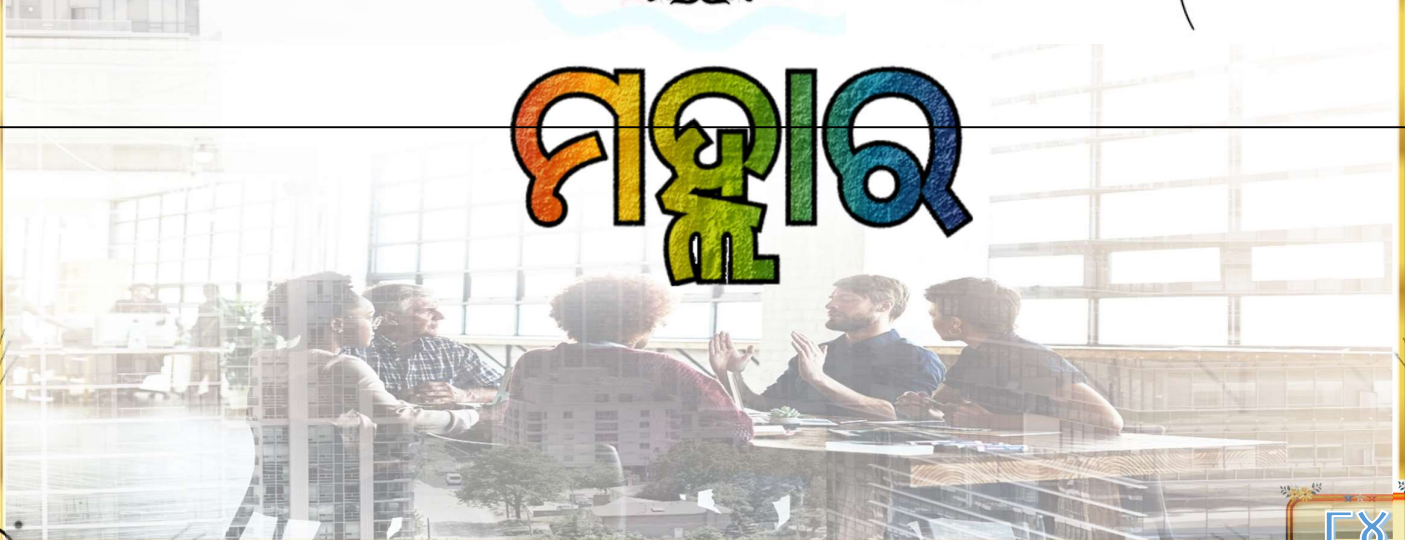
ଓଠ ମୋର ଆଜି ମିଛରେ ହସୁଟି
ଅଭିନୟ ଆଉ ପାରୁନି କରି,
ତୁମେ ଗଲା ପରେ ଜୀବନରୁ ମୋର
ବଞ୍ଚିଛି ଏକା ବେସାହାରା ପରି ॥

ସିଲଭାରାଣୀ ଧଳ
ନରଣପୁର, ବିଞ୍ଜାରପୁର,
ଯାଜପୁର

ମହାର

ଇ-ପତ୍ରିକା

ମହାର ଇ-ପତ୍ରିକା ପରିବାର ତରଫରୁ
ନୂତନ ବର୍ଷ ୨୦୨୫ ର ହାଦୈକ ହାଦୈକ
ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ

www.Malhar@odia.com

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା/ସମ୍ପାଦକ : ଶିଶିର କୁମାର ସାମଲ.

www.Malhar@odia.com

ସହ-ସମ୍ପାଦକ : ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପତି.

www.Malhar@odia.com

ସହ-ସମ୍ପାଦିକା : କ୍ଷୀରାଞ୍ଜି ଦାଶ.

www.Malhar@odia.com

ମୁଖ୍ୟ-ପରିଚାଳିକା : ଶିବଦୂତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ.

www.Malhar@odia.com

ଉପଦେଷା : ରଶ୍ମି ରଞ୍ଜନ ସାହୁ.